

BIBLIJA GOVORI...

1. BOG I NJEGOVA OTKRIVENJA

Mi živimo na jednoj divnoj planeti, okruženi još divnijim svemirom, kojega je naša zemlja samo malen deo. Sjajno sunce, blistave zvezde, ptice, životinje, cveće i hiljade drugih stvari u prirodi su čuda koja nas zadivljuju. Odakle potiču sve ove stvari? Da li su se one pojavile pukim slučajem ili ih je neko načinio i stavio na njihovo mesto? Odakle potiče čovek? Zašto on živi i gde odlazi posle smrti? To su pitanja koja interesuju svakog čoveka. Jedini zadovoljavajući odgovor na pomenuta pitanja jeste: Postoji jedna viša Sila, koja je sve stvorila, i od koje mi svi zavisimo. To je Bog. On nam jedini može pokazati cilj i pravi smisao života na zemlji. Bog ne samo da postoji nego se i otkriva čoveku kao svome stvorenju, jer mu je njegova pomoć neophodno potrebna.

I Kako se bog otkriva ljudima?

1. Priroda je prva knjiga kroz koju nam se Bog otkriva

„Jer što se može doznati za Boga, poznato je njima, jer im je sam Bog javio. Jer što se na njemu ne može videti, njegova večna sila i božanstvo, može se od postanja sveta videti duhovnim očima na njegovim delima, tako da nemaju izgovora.” (Rimljanima 1:19–20.)

„Nebesa kazuju slavu Božju, i dela ruku njegovih glasi svod nebeski. Dan danu dokazuje, i noć noći javlja. Nema jezika, niti ima govora gde se ne bi čuo glas njihov. Po svoj zemlji ide kazivanje njihovo, i reči njihove na kraj vasiljene.” (Psalam 19:1–4.)

Priroda nam govori o Božjoj sili, mudrosti, svemogućnosti, ljubavi i Njegovoj nežnoj brizi za čoveka. (Vidi: Psalam 111:2–4; Isaija 40:26.) Svuda u svemiru i u prirodi koja nas okružuje primećujemo red, plan, sklad i tačnost. Sve je potčinjeno određenim zakonima i služi određenoj svrsi.

Da li je sve to produkt slučaja? Nipošto! Red u vasioni govori nam o velikom Organizatoru, plan o velikom Inženjeru, savršeni zakon o velikom Zakonodavcu, a u svrsishodnosti svega što je stvoreno vidimo ljubav i brigu Stvoritelja prema njegovim stvorenjima.

Sat koji pokazuje vreme, kao i svaku mašinu i svaki predmet namenjen određenoj svrsi, mora da je neko zamislio i načinio. Svemir sa svojim bezbrojnim zvezdama i planetama, koje se sve kreću savršenim redom svojim određenim putanjama, mnogo je savršeniji od svake mašine. Naučnici su uspeli da pošalju u orbit satelit koji se sastoji od četrdeset hiljada finih delića. Zar bi bilo moguće da su naša zemlja i zvezde same sebe stvorile, stavile u svoj orbit i pokrenule? Bog je uzrok i početak vidljivog i nevidljivog sveta, – i on je prvi Pokretač svega.

2. Bog nam se otkriva kroz našu savest

„Kad, naime, neznabošci, koji nemaju zakona, sami od sebe čine ono što naređuje zakon, onda su oni, nemajući zakona, sami sebi zakon. Jer oni pokazuju da je ono što se čini po zakonu, napisano u srcima njihovim, što svedoči i njihova savest i njihove misli koje se među sobom tuže ili pravdaju.” (Rimljanima 2:15-16.)

Dok nam priroda govori spolja o Tvorcu, savest nas na Njega podseća iznutra. Ona nas pohvaljuje kad činimo dobro, i osuđuje kad činimo zlo. Ona nam svedoči o Bogu kao vrhovnom Zakonodavcu i Sudiji. Ona je dokaz da Bog vodi računa o nama i da će na kraju tražiti obračun od nas. Filozof Emanuel Kant je rekao: „Dve stvari me sve više zadivljuju i podstiču na razmišljanje: zvezdano nebo spolja i moralni zakon iznutra. Kad bi savest čovečja bila jedini dokaz da ima Boga, on bi bio dovoljan.”

Isus je savest uporedio sa svetiljkom koju treba da održavamo u dobrom stanju ako ne želimo da budemo u mraku. (Matej 6:22.) Samo pomoću Božje reči može savest da se izoštri, tako da će moći uvek da nam pokazuje šta je dobro a šta zlo, i da nas upućuje na našu moralnu dužnost.

3. Bog nam se otkriva kroz Sveto pismo

„Tražite u Knjizi Gospodnjoj i čitajte, ništa od ovoga neće izostati i ni jedno neće biti bez drugoga; jer što kažem on je zapovedio i duh će ih njegov sabrati.” (Isaija 34:16.)

Knjiga Gospodnja ili Sveto pismo je najpotpunije otkrivenje o Bogu; u njemu nam Gospod preko proroka otkriva svoju volju, svoj karakter i svoj plan spasenja. U Svetom pismu nalaze se i mnoga proročanstva o budućim događajima čija ispunjenja svedoče o postojanju višeg Bića, koje unapred javlja šta će se zbiti. (Isaija 44:6-7) U Svetom pismu izneta je unapred i istorija mnogih naroda, što pokazuje da Bog upravlja događajima u svetu i upravlja ih prema svome krajnjem cilju. (Dela 17:26) U Svetom pismu vidimo kako Bog radi i kako On govori.

4. Bog nam se otkriva kroz svoga Sina Isusa Hrista

„Mnogo puta i različnim načinom govorio je Bog nekada ocima preko proroka; na kraju ovih dana govorio je nama preko svoga Sina, koga je postavio za naslednika svemu.” (Jevrejima 1:1- 2.)

Isus je bio oličenje Očevog karaktera. On nam je svojim životom i karakterom tako potpuno otkrio Oca da je mogao reći: „*Ko je video mene video je Oca.*” (Jovan 14:9.)

II ZAŠTO MNOGI LJUDI NE RAZUMEJU BOŽJA OTKRIVENJA I NE POZNAJU BOGA?

1. Ne žele da ga upoznaju.

„Jer kad poznaš Boga ne proslaviš ga kao Boga niti mu zahvališ, nego zaludeš u svojim mislima, i potamne nerazumno srce njihovo. Kad se građahu mudri poludeš, i pretvoriš slavu večnoga Boga u obličje smrtnoga čoveka i ptica i četvoronožnih životinja i gadova.” (Rimljanima 1:21–23.)

Sveto pismo ističe da je grehom ljudsko srce potamnelo. Priroda, savest i Božja reč su dovoljni da vode čoveka Bogu, ali čovek se protivi i zatvara oči. Mnogi ne poznaju Boga i ne žele da ga upoznaju. Oni žele da žive u ovom svetu bez ograničenja i da budu sami sebi zakon. Njima se ne sviđa takav Bog koji ne odobrava njihove prohteve i grešne strasti.

2. Zbog svog idolopoklonstva i neverstva.

Idolopoklonstvo i neverstvo su dva oblika otpada od živoga Boga. Zbog greha i stalnog udaljavanja od Boga ljudi su prešli na obožavanje lažnih, izmišljenih bogova i idola, koji nisu ništa niti mogu išta pomoći. (Isaija 45:18–21; 44:9.)

III BOG KAO LIČNOST I NJEGOVE OSOBINE.

1. Bog je duhovna, inteligentna i stvaralačka ličnost.

„Bog je duh; i koji mu se mole, duhom i istinom treba da se mole.” (Jovan 4:24.)

Bog je duh, ali ima sposobnost mišljenja, volje i osećanja. Kao duhovna ličnost, on nije ograničen vremenom ni prostorom, kao što su to ograničena telesna bića. Bog je večan, svuda prisutan, svemogući i sveznajući. (Jevrejima 10:10–13; Priče 15:3; Psalam 135:6; 33:13–15.)

2. Ljubav je suština Božje prirode.

Ljubav, milost, pravda i istina su osnovne osobine Božjeg karaktera. Ljubav je suština Božje prirode. (1. Jovanova 4:8.) Božji odnos prema nama temelji se na Božjoj milosti. Božja milost je izvor našeg spasenja. (2. Mojsijeva 34:6,7.) uzdanje možemo da imamo samo u Bogu koji je pun ljubavi prema svojoj deci, milostiv, pravedan i „obilan” istinom. (Jeremija 29:11; 31:3; Psalam 108:4.)

IV BOG KAO STVORITELJ

1. On je sve stvorio.

„I da pokažem u čemu je tajna koja je od večnosti bila sakrivena u Bogu koji je stvorio sve.” (Efescima 3:9.)

Bog je sa svojim Sinom i Svetim Duhom stvorio svet za šest dana. (2. Mojsijeva 20:8, 11; 1. Mojsijeva 1:1–31.)

2. On je sve stvorio svojom rečju i iz ništa.

„Verom poznajemo da je svet rečju Božjom svršen, da je sve što vidimo iz ništa postalo.” (Jevrejima 11:3.) Vidi: Psalam 33:6,9; Nemija 9:6; Dela 17:27,28.

3. Čovek je kruna Božjeg stvaranja.

„I stvori Bog čoveka po obličju svome, po obličju Božjem stvori ga; muško i žensko stvori ih.” (1. Mojsijeva 1:27.) Vidi: Psalam 8:3–6; 139:14.).

Čovek je stvoren sličan Bogu kako po spoljašnosti tako i po svome karakteru. Njegov um je bio sposoban da shvati božanske istine. Njegova osećanja bila su čista i plemenita. Njegov apetit i njegove želje bile su stalno pod kontrolom razuma. On je bio srećan živeći u skladu sa Božjom voljom.

V KAKAV TREBA DA JE NAŠ ODNOS PREMA BOGU?

1. Bogu smo dužni iskazivati strahopoštovanje, čast, slavu i zahvalnost.

„Bojte se Boga i podajte mu slavu jer dođe čas suda njegova, i poklonite se onome koji je stvorio nebo i zemlju, more i izvore vodene.” (Otkrivenje 14:7.)

Strahopoštovanje treba da pokazujemo prema Bogu kad ulazimo u njegov hram, kada mu se molimo i za vreme bogoslužjenja. I Božje ime treba da izgovaramo sa strahopoštovanjem. Anđeli se sa strahopoštovanjem klanjaju pred Svedržiteljem.

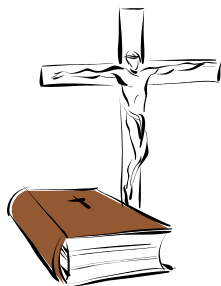
2. Njemu dugujemo ljubav i poslušnost.

„Ljubi Gospoda, Boga svoga, svim srcem svojim, svom dušom svojom, svom snagom svojom i svim umom svojim.” (Luka 10:27. prvi deo.)

“Jer je ovo ljubav prema Bogu da držimo njegove zapovesti.” (1. Jovanova 5:3. po Stefanoviću.)

„Od Boga imamo život, disanje i sve.” (Dela 17:28.)

Da li cenimo njegovu ljubav i da li smo mu zahvalni i poslušni?

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE:

- ✓ ***Da li je razumljivo kako Sveto pismo objašnjava Boga? DA NE***
- ✓ ***Da li prihvatate učenje Svetog pisma o Bogu? DA NE***
- ✓ ***Da li želite da upoznate Boga? DA NE***

BIBLIJA GOVORI...

2. ŠTA JE SVETO PISMO I ZAŠTO NAM JE DATO

Sveto pismo je najvažnije od Božjih otkrivenja datih čoveku. U njemu nam Bog otkriva *šta* treba da znamo o njemu kao svome Stvoritelju, o Isusu Hristu kao svome Otkupitelju i o glavnim istinama spasenja. Naše spasenje zavisi od pravog poznavanja „Boga i Onoga koga je On poslao – Isusa Hrista.” (Jovan 17:3.), kao i od poznavanja i prihvatanja istina koje nam je Bog u Svetom pismu.

I ŠTA JE SVETO PISMO I ŠTA ONO OBUHVATA?

1. Sveto pismo u Hristovo vreme obuhvatalo je Mojsijeve knjige, Knjige proroka i Psalme.

☞ *“I reče im: ovo su reči koje sam vam govorio još dok sam bio s vama, da sve treba da se svrši što je za mene pisano u **zakonu Mojsijevu** i u **prorocima** i u **psalmima**. Tada im otvori um da razumeju pismo.”* (Luka 24:44,45.)

2. Spisi apostola su takođe bili priznati kao deo Svetog pisma.

Apostol Petar spominje poslanice apostola Pavla kao deo Pisma. To isto vredi i za spise ostalih apostola. Između Starog i Novog zaveta postoji potpuni sklad. Stari zavet je temelj Novoga. Pisci Novoga zaveta često citiraju iz Staroga zaveta. To pokazuje da su oba dela Svetoga pisma jednako važna. Oba su Božja reč – temelj naše vere i života.

II KAKO JE DATO SVETO PISMO?

1. Iako su Sveto pismo pisali ljudi – proroci i apostoli, ono je od Boga dato, jer je rezultat Božanskog nadahnuća.

☞ *„Sve je Pismo od Boga dano”* piše apostol Pavle. (2.Timotiju 3:16.)

2. Bog je preko Svetog Duha otkrio svoju vest naročito izabranim ljudima.

☞ *„Jer nikad proroštvo ne bi od čovečje volje, nego naučeni od Svetoga Duha govoriše sveti Božji ljudi.”* (2.Petrova 1:21.)

Bog je izabrao neke ljude koje je nadahnuo svojim Duhom i otkrio im plan spasenja i svoje namere u pogledu čovečanstva. Bog im je nadahnuo samo misli, a oni su ih izrazili svojim rečima. Primljeno Božje objavljenje oni su zapisali i objavili svojim bližnjima.

Pisci Svetoga pisma su bili ljudi iz raznih krajeva, raznih vekova, različitih staleža i različitog obrazovanja: carevi, državnici, sveštenici, pastiri, ribari, carinici, itd. Pa ipak je ova knjiga jedinstvena celina. Ona je nadahnuta istim duhom, jedan glas govori iz nje, a to je upravo dokaz njenog božanskog porekla. U pisanju Svetog pisma učestvovalo je 40 pisaca, a pisano je u periodu od 1600 godine, i to od 1500. god. pre Hrista do 100. god. posle Hrista.

Što se tiče predanja (tradicije), ona se ne može izjednačiti sa knjigama Svetoga pisma. Predanje ne dolazi od očevidaca koji su slušali Hrista i njegovu nauku, kao što je to slučaj sa piscima Svetoga pisma, niti je ono plod božanskog nadahnuća. Osim toga, ono se često ne slaže sa naukom Svetog pisma, koje je pisana Božja reč. Zato predanje ne može biti temelj naše vere.

III ZAŠTO NAM JE DATO SVETO PISMO?

1. Poznavanje Svetoga pisma je korisno za ovaj život i za buduću.

☞ „I buduću da iz malena znaš sveta pisma koja te mogu umudriti na spasenje u Hristu Isusu. Sve je pismo od Boga dano, i korisno za učenje, za karanje, za popravljjanje, za poučavanje u pravdi, da bude savršen čovek Božji, za svako dobro delo pripravljen.” (2.Timotiju 3:15–17.) Vidi: Rimljanima 15:4.

- ✓ **Za učenje.** – Sveto pismo nam daje pravila za savršen hrišćanski život. Ono nam otkriva sve naše dužnosti prema Bogu i bližnjima.
- ✓ **Za karanje.** – Ono žigoše svaki greh u nama.
- ✓ **Za popravljjanje.** – Sveto pismo nas ne samo kara već nas i popravlja – pokazuje nam pravi put i daje nam silu da njime idemo. „U srce svoje zatvorio sam reč tvoju, da ti ne grešim.” (Psalam 119: 11.) Vidi: Jevrejima 4:12.
- ✓ **Za poučavanje u pravdi.** – Kao što se dete poučava da bi razumelo osnovne odgovornosti prema bližnjima, tako hrišćanin nalazi u Svetome pismu ona načela koja će mu pomoći da postane savršen i pripravljen za svako dobro delo. Vidi 2.Timotiju 3:17.

2. Sveto pismo je svetlost. – Ono otkriva pravi put u tami i rasvetljava budućnost.

☞ „Reč je tvoja žižak nozi mojoj, i videlo stazi mojoj.” (Psalam 119:105.)

☞ „I (tako) nam je proročka reč tim pouzdanija, i dobro činite što pazite na nju kao na svetlost koja svetli u tami, dok ne osvane dan i danica se ne rodi u srcima vašim.” (2. Petrova 1, 19.)

3. Ono nas upoznaje sa Hristom koji je centralna ličnost Svetoga pisma.

☞ „Pregledajte Pisma, jer vi mislite da u njima imate život večni; i baš ona svedoče za mene.” (Jovan 5:39. -po Stefanoviću).

IV KAKO MOŽEMO RAZUMETI SVETO PISMO?

1. Sveto pismo treba proučavati svaki dan i sa molitvom.

☞ „Ovi pak (iz Vereje) bejahu plemenitiji od onih što žive u Solunu; oni primiše reč sa svim srcem, i **svaki dan** istraživahu po Pismu je li to tako.” (Dela 17:11.)

2. Za razumevanje Svetog pisma potrebna je pomoć Svetoga Duha.

☞ „A nama je Bog otkrio Duhom svojim; jer Duh sve ispituje, i dubine Božje.” „A mi ne primismo Duha ovoga sveta, nego Duha koji je iz Boga, da znamo šta nam je darovano od Boga.” (1. Korinćanima 2:10,12.)

Sveti Duh, treće lice Božanstva, je jedini Učitelj božanske istine. Isus je kazao: „A Utešitelj, Duh Sveti, koga će Otac poslati u ime moje, on će vas naučiti svemu.” (Jovan 14:26.)

3. U proučavanju Biblije mogu nam pomoći i verni Božji ljudi, koje je Bog poslao da objave njegovu volju i da pouče ljude kako da žive u skladu sa Rečju Božjom.

☞ „Idite, dakle, i naučite sve narode krsteći ih va ime Oca i Sina i Svetoga Duha, učeći ih da sve drže što sam vam zapovedao; i evo Ja sam s vama u sve dane do svršetka veka. Amin.” (Matej 28:19,20.)

Hristov nalog ističe potrebu proučavanja. Bez umnog napora u cilju da shvatimo otkrivenu Božju volju ne može biti pravog hrišćanstva i pravog duhovnog napretka. Bez pravog proučavanja važnih evanđeoskih istina ne može biti ni pravog duhovnog života. Samo oni koji su već prihvatili Sveto pismo kao pravilo svog života i koji žive u skladu sa Božjim zakonom mogu da pouče i druge istinama Božje reči.

V KAKO JE MOGUĆE DA NAS SVETI DUH VODI U PROUČAVANJU?

1. Prilikom proučavanja Božje reči molimo se za pomoć Svetoga Duha.

☞ „Kad dakle vi, zli budući, umete dobre dare davati deci svojoj, koliko će više Otac nebeski dati Duha Svetoga onima koji ištu u njega.” (Luka 11:13.)

Bog će nam dati Svetoga Duha kao odgovor na naše molitve. Tražimo Ga, i On će nam se dati.

2. Da bi nam Sveti Duh bio dat, moramo biti voljni da Mu se pokoravamo.

☞ „I mi smo njegovi svedoci ovih reči i Duh Sveti koga Bog dade onima koji se njemu pokoravaju.” (Dela 5:32.)

Sveti Duh nije obećan samo apostolima, već svima koji iskreno vole ljube Boga i slušaju Ga (Jovan 7:17). Poslušnost Stvoritelju je temelj pravog odnosa čoveka prema Bogu. Anđeli se pokoravaju Bogu iz ljubavi a ne iz straha. Istu poslušnost Bog očekuje i od nas.

VI ZNAČAJ BOŽJE REČI

1. Bog nam iz nje govori.

☞ „Bog koji je negda mnogo puta i različnim načinom govorio ocevima preko proroka, govori i nama u posledak dana ovih preko Sina.” (Jevrejima 1:1)

Isus Hristos, Sveto pismo i Božji Duh su naše vođe. Divno je saznanje da je Biblija knjiga iz koje Bog govori – da je ona pismo od Boga, koje nam je uputio da nas vodi boljem i srećnijem životu.

2. Božja reč je kadra da nas preporodi i preobrazi u Hristovo obličje.

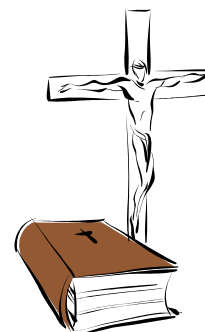
„Kao preporođeni ne od semena koje truhne, nego od onog koje ne truhne, rečju živoga Boga, koja ostaje do veka.” (1. Petrova 1:23.)

U Božjoj reči je sila koja daje nov život. Božja reč je promenila život hiljadama ljudi. Ona ih je oslobodila rđavih navika, ojačala protiv iskušenja i nadahnula plemenitim težnjama. Ova sila ponuđena je svakom čoveku. Ako je prihvatimo, ona će vas učiniti pravim Hristovim sledbenicima.

☞ „Ako vi ostanete na mojoj besedi, kaže Isus, „zaista ćete biti učenici moji, i poznaćete istinu, i istina će vas izbaviti.” (Jovan 8:31,32; vidi: Luka 11:28.)

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE:

- ✓ *Da li verujete da je Sveto pismo pisana Božja reč?* **DA NE**
- ✓ *Da li verujete da su proroci i apostoli bili nadahnuti pisci?* **DA NE**
- ✓ *Da li želite da prihvatite Sveto pismo kao pravilo vašeg života?* **DA NE**

BIBLIJA GOVORI...

3. VAŽNOST PROROČANSTAVA

Ljudi su uvek čeznuli da otkriju i upoznaju budućnost. Stari narodi kao što su bili: Egipćani, Asirci, Vavilonci i Rimljani imali su svoje gatare i astrologe, preko kojih su želeli da saznaju budućnost. Lakoverni ljudi i danas žele da upoznaju budućnost od ljudi, koji gataju po kartama, uz pomoć pasulja ili gledajući u dlan. Međutim, sva ljudska nagađanja u ovom smislu beskorisna su i uzaludna. Čoveku nije dodeljena moć da poznaje i otkriva budućnost. Budućnost pripada Bogu, i samo je On može otkriti. Događaji koji će ispuniti budućnost su pred Njim kao otvorena knjiga.

Bog je preko svojih slugu proroka otkrio u Svetome pismu mnoge buduće događaje. Ispunjena proročanstva iz Svetoga pisma predstavljaju jedan od najjačih dokaza o postojanju živog i večnog Boga koji od početka javlja kraj; ona potvrđuju da je Sveto pismo zaista istinita Božja reč.

I BUDUĆNOST PRIPADA BOGU

1. Ljudi ne poznaju budućnost.

☞ „Neka dođu i neka nam objave šta će biti; objavite nam šta je prvo bilo, da promislimo i poznamo šta će biti iza toga; ili kažite nam šta će biti unapredak. Kažite šta će biti posle, i poznaćemo. da ste bogovi; ili učinite što dobro ili zlo, i divićemo se i gledati svi. Gle, vi niste ništa i delo vaše nije ništa.” (Isaija 41:22-24.)

Budućnost poznaje samo Bog. U navedenom tekstu Bog poziva ljude i njihove lažne bogove da objave šta je bilo ili šta će biti, ali oni to ne mogu učiniti. Oni ne mogu kazati kako je postao svet i čovek, a još manje šta će biti u budućnosti.

2. Samo Bog može da otkrije budućnost.

☞ „Pamtite šta je bilo od starine; jer sam ja Bog, i nema drugoga Boga, i niko nije kao ja, koji od početka javljam kraj i izdaleka što još nije bilo; koji kažem: namera moja stoji, i učiniću sve što mi je volja.” (Isaija 46:9,10; vidi: Isaija 45:21; 44:7.)

3. Bog je poverio svoja proročanstva svojim slugama prorocima, koji su ih zabeležili, i tako su se ta proročanstva sačuvala u zbirci svetih spisa.

☞ „Jer Gospod, Gospod, ne čini ništa ne otkrivši tajne svoje slugama svojim prorocima.” (Amos 3:7.)

4. Proroci su bili Božja poslušna oruđa. Oni su govorili i radili pod uticajem Svetoga Duha.

☞ „Jer nikad proroštvo ne bi od čovečje volje, nego naučeni od Svetoga Duha govoriše sveti Božji ljudi.”
(2. Petrova 1:21.)

Obrćajući se Isaiji, Gospod izjavljuje: „Ja ti metnuh u usta reči svoje i senom ruke svoje zaklonih te.” (Isaija 51:16.) Mojsiju je Bog takođe kazao: „Idi, dakle, ja ću biti s ustima tvojim, i učiću te šta ćeš govoriti.” (2. Mojsijeva 4:12.)

II MISIJA PROROKA

1. Proroci su imali versku, moralnu i proročku misiju.

Proroci su u religioznom pogledu imali dužnost da čuvaju poznanje o Bogu i pripremaju narod za dolazak obećanog Mesije.

U moralnom pogledu, proroci su uporno propovedali svetost Božjeg zakona; borili su se protiv mnogoboštva i idolopoklonstva, nepravde i ugnjetavanja, laži i proroka. Gospod je zapovedio Isaiji: „Viči iz grla, ne usteži se, podigni glas svoj kao truba, i objavi narodu mome bezakonja njegova i domu Jakovljevu grehe njihove.” (Isaija 58:1.)

U okviru svoje proročke misije proroci su imali ove obaveze:

- Da ukazuju na grehe koje je počinio izrailjski narod i nagoveštavaju Božje negodovanje grehe izrailjskog naroda i nagoveštavaju kazne koje će ih stići kao posledica gaženja moralnog Zakona.
- Da objavljuju razna proročanstva protiv neznabožackih naroda: protiv Asirije, Vavilona, Edoma, Moava, itd.
- Da objavljuju proročanstva o Mesiji i opisuju Njegovo carstvo.

III PRIMERI ISPUNJENIH PROROČANSTAVA

1. Dolazak obećanog Mesije – Hrista – bio je glavna tema starozavetnih proročanstava.

☞ „Koje spasenje tražiše i ispitivaše za nj proroci, koji za vašu blagodat prorekoše; ispitujući u kakvo ili u koje vreme javljaše Duh Hristov u njima, napred svedočeći za Hristove muke i za slave po tome.” (1. Petrova 1: 10,11.)

Bog je dao jasna i određena proročanstva o Hristovom prvom dolasku:

- a) Iz kog plemena treba da dođe (1. Mojsijeva 49:10; Isaija 11:1,2). Ispunjenje: Matej 1:1. Jesej, Davidov otac, bio je iz Judinog plemena, a Isus se rodio kao Davidov potomak.
- b) Od koga će biti rođen (Isaija 7:14). Ispunjenje: Matej 1:22,23.
- c) Mesto rođenja (Mihej 5:1,2). Ispunjenje: Matej 2:1.
- d) Isusov ulazak u Jerusalim na magaretu (Zaharija 9:9). Ispunjenje: Matej 21:1–9.
- e) Da će biti izdan za 30 srebrenika (Zaharija 11:12). Ispunjenje: Matej 26:15.
- f) Njegove haljine krvnici će podeliti između sebe (Psalam 22:16,18). Ispunjenje: Jovan 19:18,23,24.
- g) Daće mu da pije ocat pomešan sa žuči (Psalam 69:21). Ispunjenje: Marko 15:36; Jovan 19:29.
- h) Njegovo stradanje, smrt i sahrana (Isaija 53:5-9). Ispunjenje: Matej 27:57-60.
- i) Njegovo vaskrsenje (Psalam 16:10). Ispunjenje: Matej 28:1–6.

2. Proročanstva o pojedinim gradovima.

a) Propast Ninevije. „I dignuće svoju ruku na sever, i zatrće Asirsku, i Nineviju će opustiti da bude suha kao pustinja. Takav će biti veseli grad, koji sedi bez brige, koji go vori u srcu svom: ja sam, i osim mene nema drugoga. Kako opuste! Posta loža zverju! Ko god prođe mimo nje zviždaće i mahati rukom.” (Sofonija 2:13,15.)

Pored grada Mosula u Iraku otkopane su ruševine nekadašnjeg grada Ninevije.

b) Propast grada Tira. „Zato ovako veli Gospod Gospod: evo mene na te, Tire, i dovešću mnoge narode na te kao da bih doveo more s valima njegovim. I oni će obaliti zidove tirske i kule u njemu raskopati, i omešću prah njegov i pretvoriću ga u go kamen. I postaće mesto da se razastiru mreže usred mora, jer ja govorih, veli Gospod Gospod, i biće grabež narodima.” (Jezekilj 26:3–5.)

Ovo proročanstvo ispunio je Aleksandar Veliki 333. godine pre Hrista. Mesto na kome je nekada stajao grad Tir služi još i danas ribarima za širenje i sušenje mreža.

d) Opustošenje Vavilona. „I Vavilon, ures carstvima i dika slavi haldejskoj, biće kao Sodom i Gomor kad ih Bog zatre. Neće se u njemu živeti niti će se ko naseliti od kolena do kolena, niti će Arapin razapeti u njemu šatora, niti će pastiri počivati onuda.” (Isaija 13:19,20.)

Ovo proročanstvo se doslovno ispunilo. Mesto na kome je nekada stajao Vavilon i danas je pusto i nenastanjeno.

g) Propast Jerusalima. „A Isus reče im: ne vidite li sve ovo? Zaista vam kažem: neće ostati ovde ni kamen na kamenu koji se neće razmetnuti.” (Matej 24:2.)

Rimski vojskovođa Tit ispunio je ovo proročanstvo osvajanjem Jerusalima i razorenjem Hrama 70. god. posle Hrista.

3. Proročanstva za naše vreme.

☞ „A ti Danilo zatvori ove reči i zapečati ovu knjigu do poslednjega vremena; mnogi će pretraživati, i znanje će se umnožiti.” (Danilo 12:4.)

☞ „I propovedaće se ovo Jevanđelje o carstvu po svemu svetu za svedočanstvo svim narodima. I tada će doći posledak.” (Matej 24:14.)

Proročanstva Svetog pisma, kojih ima preko hiljadu, većim delom su se ispunila, neka se ispunjavaju, a neka će se tek ispuniti.

Najznačajnija proročanstva su ona koja govore o radu i ličnosti Isusa Hrista. Nas, takođe, zanimaju proročanstva koja se odnose na naše dane. O tim proročanstvima govorićemo kasnije.

IV ZNAČAJ I CILJ PROROČANSTAVA

1. Kakvo jemstvo nam je dato da ćemo razumeti proročanstva koja se odnose na poslednje vreme?

„A on reče: idi Danilo, jer su zatvorene i zapečaćene ove reči do poslednjega vremena. Mnogi će se očistiti, ubeliti i okušati; a bezbožnici će raditi bezbožno, niti će koji bezbožnik razumeti; ali će razumni razumeti.” (Danilo 12:9,10; vidi: Otkrivenje 1:1.)

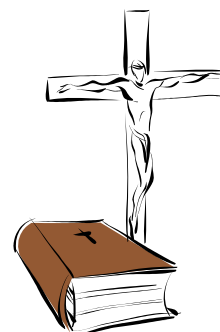
Knjiga proroka Danila i Otkrivenje imaju veliki značaj za poslednje vreme. Te knjige više nisu zapečaćene niti zatvorene, jer je vreme posletka došlo.

Ispunjena proročanstva svedoče o istinitosti Svetog pisma, koje je zaista Božja reč. Zajedno sa apostolom Petrom ovako možemo reći: „I imamo najpouzdaniju proročku reč, i dobro činite što pazite na nju kao na videlo koje svetli u tamnome mestu, dokle dan ne osvane i danica se ne rodi u srcima vašim.” (2. Petrova 1:19.) Svetiljka je Božja reč (Psalam 119:105.), koja rasvetljava tamom prekriven tamno mesto je zemaljski put prema večnoj budućnosti.

2. Kakav treba da bude naš odnos prema proročanstvima iz Božje reči?

„Blago onome koji čita i onima koji slušaju reči proroštva, i drže što je napisano u njemu; jer je vreme blizu.” (Otkrivenje 1:3.)

Bog obećava blagoslov svima koji čitaju Božju proročku reč sa željom da bolje razumeju istine koje ona sadrži. Božja je volja da Njegovu reč ne samo čitamo, slušamo i razumemo, već da ona postane i pravilo našeg života (Matej 7:21-23.).

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE:

- ✓ ***Da li prihvatate proročanstva Svetog pisma kao istinita, tačna i pouzdana?***
DA NE
- ✓ ***Da li ste se uverili da proročanstva potvrđuju istinitost Svetog pisma?***
DA NE
- ✓ ***Da li verujete da će se i proročanstva o Hristovom drugom dolasku ispuniti?***
DA NE

BIBLIJA GOVORI...

4. ŠTA TREBA DA ZNAMO O ISUSU

Jednom prilikom Isus je upitao svoje učenike: „Ko govore ljudi da je Sin čovečji? A oni rekoše: jedni govore da je Jovan Krstitelj, drugi da si Ilija, a drugi Jeremija ili koji od proroka. Reče im Isus: A vi šta mislite, ko sam ja? A Simon Petar odgovori i reče: Ti si Hristos, Sin Boga živoga.” (Matej 16:13-16)

Iz ovih reči vidimo da je narod bio sklon da veruje da je Isus jedan od vaskrslih proroka, ili Ilija koji se vratio sa Neba, ili neko drugi, samo ne Božji Sin, Spasitelj ljudi. Međutim, Petar i drugi apostoli smatraju ga Sinom Božjim. (Matej 16:13-17; Jovan 1:49.)

I ISUS JE BOŽJI SIN

1. Kako Isus govori o svome poreklu?

☞ „Iziđoh od Oca, i dođoh na svet; i opet ostavljam svet, i idem k Ocu.” (Jovan 16:28; vidi: Jovan 3:16.)

2. Šta je Isus tvrdio da ima u sebi?

☞ „Jer kao što Otac ima život u sebi, tako dade i Sinu da ima život u sebi.” (Jovan 5:26.)

Isus je govorio da ima besmrtnost, a to je osobina Boga. (1.Timotija 6:16.)

3. Koji dokazi postoje u prilog Isusovom božanstvu?

- a) Svedočanstvo proroka (Isaija 7:14; Matej 1:22,23; Mihej 5:1,2; Matej 2:6.).
- b) Njegova sila leči bolesne i vaskrsava mrtve. On prašta grehe i menja način života onih koji Ga primaju; zapoveda vetru i moru, i oni Ga slušaju (Jovan 5:1-15; Marko 3:1-6; Luka 7:11-17; 8:22-25.).
- c) Njegovo božansko učenje (Jovan 3:1,2.).
- d) Svedočanstvo njegovih prijatelja (Matej 16:16; Jovan 20:27,28; 6:66-69.).
- e) Svedočanstvo njegovih neprijatelja (Matej 27:54).
- f) Njegovo slavno vaskrsenje (Matej 28:1-6; 1.Korinćanima 15:4; Rimljanima 1:4.).

4. Kakav odnos postoji između Isusa i nebeskog Oca?

☞ „Ja i Otac jedno smo.” (Jovan 10:30.)

Ljudi često pitaju: „Kako je moguće da Bog i Hristos budu jedno?” Na ovo pitanje odgovaramo: Oni su jedno u nameri, u ljubavi i delovanju, u misli i karakteru, ali je svaki od njih je jedinstvena Ličnost.

II HRISTOS JE POSTOJAO PRE SVOG DOLASKA NA OVAJ SVET

1. Isus je istakao da je postojao pre nego što se rodio u telu.

☞ „I sad proslavi ti mene, Oče, u tebe samoga slavom koju imadoh u tebe pre nego svet postade”. (Jovan 17:5.)

☞ „Jer sidoh s keba ne da činim volju svoju, nego volju Oca koji me posla.” (Jovan 6:38; vidi: Mihej 5:2.)

2. Koliki je udeo Hristos imao u stvaranju našeg svemira?

☞ „Bog koji je negda mnogo puta i različnim načinom govorio ocevima preko proroka, govori i nama u posledak dana ovih preko Sina, koga postavi Naslednika svemu, kroz koga i svet stvori.” (Jevrejima 1:1,2.)

☞ „U početku beše Reč, i Reč beše u Boga, i Bog beše Reč. Ona beše u početku u Boga. Sve je kroz nju postalo, i bez nje ništa nije postalo što je postalo.” (Jovan 1:1–3; vidi: Kološanima 1:16,17.)

Ta „Reč” koja je sve stvorila je Hristos. (Jovan 1:10,14.) Ovaj moćni Stvoritelj je naš Spasitelj. On ima moć da u nama stvori nov život. „Ako je ko u Hristu, nova je tvar.” (2.Korinćanima 5:17.)

III ISUSOVO ROĐENJE I ŽIVOT

1. Od koga je trebalo da se Isus rodi?

☞ „Zato će vam sam Gospod dati znak: eto devojka će zatrudnjeti i rodiće Sina, i nadenuće mu ime Emanuilo.” (Isaija 7:14.) Ovo proroštvo se doslovno ispunilo. Čitaj: Matej 1:16,22,23.

Hristos, Božji Sin, uzeo je na sebe ljudsku prirodu, postao čovek. To se naziva tajnom utelovljenja (Jovan 1:14). Hristos, kao lice Božanstva, nije prestao da bude Bog, time što je uzeo na sebe ljudsku prirodu. On je i dalje bio Bog, ali u ljudskom telu, postao je Bogočovek.

2. Zašto je bilo potrebno da lice Božanstva postane čovek?

☞ „Buduci pak da deca imaju telo i krv, tako i On uze deo u tome, da smrću satre onoga koji ima državu smrti, to jest đavola; i da izbavi one koji god od straha smrti u svemu životu behu robovi.” (Jevrejima 2:14,15.)

3. Kakav primer nam je Isus otkrio u svojoj borbi protiv iskušenja?

☞ „Jer ste na to i pozvani, jer i Hristos postrada za nas, i nama ostavi ugled da idemo njegovim tragom; koji greha ne učini, niti se nađe prevara u ustima njegovim; koji ne psova kad ga psovaše; ne pretil kad strada; nego se oslanjaše na Onoga koji pravo sudi.” (1.Petrova 2:21–23.)

Isus nam je svojim bezgrešnim životom otkrio Očev karakter i pokazao da Božjom silom možemo živeti u skladu sa Božjom voljom. On je kadar da nam da silu koja će nas osposobiti da pobedimo iskušenja (vidi: Rimljanima 8:3,4.).

IV ISUSOVO STRADANJE I SMRT

1. Za koga je Isus stradao i umro na krstu?

☞ „Ali Bog pokazuje svoju ljubav k nama što Hristos još kad bejasmu grešnici umre za nas.” (Rimljanima 5:8.)

2. Koje je proročanstvo Isus ispunio svojim stradanjem i smrću?

☞ „Prezren beše i odbačen između ljudi, bolnik i vičan bolestima, i kao jedan od koga svak zaklanja lice, prezren da ga ni za što ne uzimamo.” (Isaija 53:3,5.)

S Hristom je postupljeno onako kao što smo mi zaslužili da se prema nama postupa. On je umro da bismo mi živeli. On je naša zamena.

- ☞ „Jer Bog beše u Hristu, i svet pomiri sa sobom ne primivši im greha njihovih.” (2.Korinćanima 5:19.)
Biblijsko učenje je jasno - Isus je umro da bi nam omogućio da dobijemo oprostjenje greha.

V VAŽNOST HRISTOVOG VASKRSENJA

1. Hristovo vaskrsenje bilo je prorečeno.

- ☞ „Jer nećeš ostaviti duše moje u paklu, niti ćeš dati da Svetac tvoj vidi truhlost.” (Psalam 16:10.)

2. Kako se zbilo taj događaj?

- ☞ „A po večeru subotnom na osvitanak prvoga dana nedelje, dođe Marija Magdalena i druga Marija da ogledaju grob. I gle, zemlja se zatrese vrlo; jer anđeo Gospodnji dođe s Neba, i pristupivši odvali kamen od vrata grobnih i seđaše na njemu. A lice njegovo beše kao munja, i odelo njegovo kao sneg. I od straha njegova uzdrhtaše stražari, i postadoše kao mrtvi. A anđeo odgovarajući reče ženama: ne bojte se vi; jer znam da Isusa raspetoga tražite. Nije ovde; jer ustade kao što je kazao. Hodite da vidite mesto gde je ležao Gospod, pa idite brže te kažite učenicima njegovim da je ustao iz mrtvih. I gle On će pred vama otići u Galileju; tamo ćete ga videti. Eto vam kazah.” (Matej 28:1-7.)

3. Kako apostol Pavle svedoči o Hristovom uskrsnuću?

- ☞ „Jer vam najpre predadoh što i primih da Hristos umre za grehe naše po pismu, i da bi ukopan, i da usta treći dan po pismu.” (1.Korinćanima 15:3,4.)

4. Kojim rečima apostol Pavle ističe važnost Hristovog uskrsnuća?

„A ako Hristos ne usta, uzalud vera vaša: još ste u gresima svojim. Dakle, i oni koji pomreše u Hristu, izgiboše. Ali Hristos usta iz mrtvih, i bi novina onima koji umreše.” (1.Korinćanima 15:17,18,20.)

Vaskrsli Hristos je naš živi Spasitelj. Hristovo vaskrsenje je garancija našeg vaskrsenja (Otkrivenje 1: 17,18.). Vaskrsli Spasitelj poručuje: „Jer Ja živim, i vi ćete živeti.” (Jovan 14:19.) „Ja sam vaskrsenje i život; ko veruje u mene ako i umre živeće.” (Jovan 11:25.)

VI ISUSOVO VAZNESENJE, POSREDOVANJE ZA NAS KOD OCA I PONOVI DOLAZAK

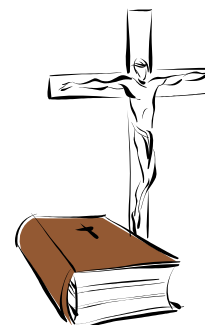
1. Kuda je Isus otišao posle završene misije na Zemlji?

- ☞ „A Gospod pošto im izgovori uze se na Nebo, i sede Bogu s desne strane.” (Marko 16:19.)

2. Kakvu službu Hristos vrši za nas u nebeskoj Svetinji?

- ☞ „Jer je jedan Bog i jedan posrednik između Boga i ljudi, čovek Hristos Isus.” (1.Timotiju 2:5; Jevrejima 9: 24; 7:25.)
Hristos kao naš Posrednik zastupa nas kod Oca. On je spreman da nam kao odgovor na naše molitve pošalje Svetoga Duha, koji će nam dati silu da pobedimo sve nasleđene i stečene sklonosti ka zlu i izgradimo karakter po Božjem obličju. Kad Hristos bude završio svoju posredničku službu na Nebu, doći će po svoje verne (Jovan 14:1–3.).
☞ „Tako se i Hristos jednom prinese da uzme mnogih grehe; a drugom će se javiti bez greha na spasenje onima koji ga čeka ju.” (Jevrejima 9:28.)

Isus je jednom došao na naš svet kao dete; živio među nama 33 i po godine; umro je za nas na krstu da bi nas oslobodio od greha i večne smrti; slavno je vaskrsnuo iz groba i vazneo se na Nebo da posreduje za nas kod Oca. On će uskoro završiti svoju službu na Nebu i tada će ponovo doći da svakome da po njegovim delima.

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE:

✓ <i>Da li verujete da je Isus Hristos jedini Spasitelj sveta?</i>	<i>DA NE</i>
✓ <i>Da li prihvatate Isusa Hrista kao svog ličnog Spasitelja?</i>	<i>DA NE</i>
✓ <i>Da li želite da predate Isusu svoj život?</i>	<i>DA NE</i>

BIBLIJA GOVORI...

5. ODAKLE GREH, STRADANJA I SMRT?

Živimo u svetu u kome ima mnogo bede, stradanja, žalosti i suza – u svetu u kome vladaju bolest i smrt. Strah, mržnja i nepoverenje koji su osvojili ljudska srca pokreću zločine, ratove i krvoprolića. Oluje, poplave, zemljotresi, nesreće na kopnu, u vazduhu i na vodi postale su svakidašnje pojave. Mnogi se pitaju zar Bog nije mogao da stvori bolji svet. Biblija odgovara na ovo pitanje. Ona ističe da Bog nije odgovoran za delovanje zla u ovome svetu. Bog je stvorio savršeni svemir i savršena bića. Sve što je Bog stvorio bilo je savršeno (1.Mojsijeva 1:31.). Bog je Ljubav (1.Jovanova 4:8.), i Njegov zakon je ljubav. Božje staranje o bićima koje je stvorio predstavlja dokaz u prilog Njegovoj nepromenljivoj ljubavi. Bog nije stvorio zao svet.

Odakle onda zlo u svetu? Greh je uzrok postojanja zla u svetu. Greh je uzrok sadašnjeg, prošlog i budućeg stradanja. Prema definiciji Svetoga pisma greh nije ništa drugo nego doslovni prestup Božjeg zakona. „Svaki koji čini greh i bezakonje čini: i greh je bezakonje.” (1.Jovanova 3:4.) Neposlušnost Božjim zakonima i Božjoj volji je greh. Ljudi mogu da odbace ovu definiciju, ali ne mogu da otklone posledice greha.

I KADA SE POJAVIO GREH, U ČIJEM ŽIVOTU I KAKO?

1. Sotona greši od početka.

☞ „Koji tvori greh od đavola je, jer đavo greši od početka. Zato se javi sin Božji da raskopa dela đavolja.” (1.Jovanova 3:8.)

Isus kaže da je đavo krvnik ljudski od početka i da je laža i otac laži (Jovan 8:44.).

2. Sotona nije stvoren već je postao.

☞ „Ovako veli Gospod Gospod: Ti si pečat savršenstva, pun si mudrosti, i sasvim si lep. Bio si u Edemu, vrtu Božjem ... Ti si bio heruvim, pomazan da zaklanjaš; i ja te postavih; ti beše na svetoj gori Božjoj, hođaše posred kamenja ognjenoga. Savršen beše na putevima svojim od dana kada se rodi dokle se ne nađe bezakonje na tebi.” (Jezekilj 28:12–15.)

Lucifer je stvoren kao jedan od najslavnijih anđela. Živeo je u stalnoj Božjoj prisutnosti, najbliže Bogu i Hristu, i tako imao najveću čast na Nebu. Prorok ga u ovom tekstu prikazuje kao simbol tirkog cara.

3. U Luciferovom srcu pojavila se oholost i težnja za najvišim položajem na Nebu.

☞ „Srce se tvoje ponese lepotom tvojom, ti pokvari mudrost svoju svetlošću svojom.” (Jezekilj 28:17.)

☞ „Govorio si u srcu svom: izaći ću na Nebo, više zvezda Božjih podignuću presto svoj izaći ću u visine na oblake, izjednačiću se s višnjim.” (Isaija 14:13,14.)

Sveto pismo ističe da se u Luciferovom životu pojavila oholost kojoj se prepustio zbog svoje savršene lepote. To je bio početak greha. Lucifer je tako postepeno postao Božji protivnik. On je otišao tako daleko da je počeo da seje nesklad i pobunu među anđelima, učeći ih da Božji zakon nije potreban, jer oni sami mogu sebi da budu zakon.

4. Zbacivanje sotone sa Neba.

☞ „I posta rat na nebu, Mihailo i anđeli njegovi udariše na aždaju, i bi se aždaja i anđeli njeni. I ne nadvladaše, i više im se ne nađe mesta na Nebu. I zbačena bi aždaja velika, stara zmija, koja se zove đavo i sotona, koji vara sav vasioni svet, i zbačena bi na zemlju, i anđeli njeni zbačeni behu s njom.” (Otkrivenje 12:7–9.)

Apostol Petar i Juda izričito ističu da su uz Lucifera pristali i drugi anđeli, trećina njih, i da su zajedno sa svojim vođom pobune zbačeni na Zemlju (2.Petrova 2:4; Juda st. 6.).

II KAKAV POLOŽAJ IMA SOTONA NA ZEMLJI I ŠTA RADI?

1. Pobedivši naše praroditelje u Raju, sotona je prigrabio njihovu vlast i zato se smatra „knezom ovoga sveta”.

☞ „Već neću mnogo govoriti s vama; jer ide knez ovoga sveta, i u meni nema ništa.” (Jovan 14:30.)

☞ „Sad je sud ovome svetu; sad će biti isteran knez ovoga sveta napolje.” (Jovan 12:31.)

2. Sotona je veoma aktivan: neumorno zavodi ljude s ciljem da ih potpuno uništi.

☞ „Budite trezni i pazite, jer suparnik vaš, đavo, kao lav ričući hodi i traži koga da proždere.” (1. Petrova 5:8.)

Sotona i njegovi saradnici, demoni, napadaju ljude svom svojom silom i uticajem. Oni navode ljude da neguju rđave navike, da podležu strastima, raspaljuju zle želje, zlobu, mržnju, strah, nepoverenje. Sejući na ovaj način u ljudska srca strah, mržnju i nepoverenje, pokreću ih da čine zločine, ratuju i prolivaju krv, gaje neverstvo, podstiču na osvetu, izazivaju ljubomoru, ruše brakove i nemoralom potresaju ljudsko društvo.

III KAKO JE GREH NASTAO U ŽIVOTU PRVIH LJUDI? POSLEDICE GREHA.

1. Grehu prethodi grešna želja.

☞ „Nego svakoga kuša njegova slast, koja ga vuče i mami, Tada zatrudnevši slast rađa greh; a greh učinjen rađa smrt.” (Jakov 1:14,15.)

2. Sotona je naveo Evu na prestup Božjeg zakona, a Adam je pod uticajem Eve svesno prestupio Božju volju.

☞ „A zmija reče ženi: nećete vi umreti; nego zna Bog da će vam se u onaj dan kad okusite s njega otvoriti oči, pa ćete postati kao bogovi i znati šta je dobro što li zlo. I žena videći da je rod na drvetu dobar za jelo i da ga je milina gledati i da je drvo vrlo drago radi znanja, uzabra roda s njega i okusi, pa dade i mužu svome, te i on okusi.” (1.Mojsijeva 3:4-6.)

Čovek je stvoren kao slobodno biće, koje je svoju slobodu moglo da sačuva jedino poslušnošću. Bog je predao čoveku sledeću zapovest: „I zapreti Gospod Bog čoveku govoreći: jedi slobodno sa svakoga drveta u vrtu; ali s drveta od znanja dobra i zla s njega ne jedi; jer u koji dan okusiš s njega umrećeš.” (1.Mojsijeva 2: 16.17.)

Sumnja se uvukla u Evino srce kada je čula zmijin šapat: „Je li istina da je Bog kazao...” Međutim i Eva je videla da je plod dobar za jelo, da ga je milina gledati i da je drvo vrlo drago radi znanja. Više nije mogla da se odupreti iskušenju i „uzabra roda s njega i okusi, pa dade i mužu svome, te on okusi.” (1.Mojsijeva 3:6.)

3. Teški životni uslovi, stradanje duševno i telesno, bolest i smrt – posledice su Adamovog prestupa.

Adam i Eva izagnani su iz Raja i više im nije bio dopušten pristup drvetu života. „I Gospod Bog izagna ga iz vrta edemskoga da radi zemlju, od koje bi uzet; i izagnav čoveka postavi pred vrtom edemskim heruvima s plamenim mačem,

koji se vijaše, i tamo i amo, da čuva put ka drvetu od života. ” (1.Mojsijeva 3:23,24.) Nad našim praroditeljima izrečeno je prokletstvo, čije poslednje reči izražavaju njihovo novo stanje: „Jer si prah, i u prah ćeš se vratiti.” (1.Mojsijeva 3:19.)

Greh je sve više skraćivao dužinu ljudskog veka. On je uzrok bolesti i nemoći, koje su se počele javljati u čovekovom životu, slabeći njegove intelektualne i moralne sile. Greh je napao i prirodu, koja postepeno gubi svoju prvobitnu lepotu.

Sklonost prema grehu postala je sveopšta i nasledna. Svi ljudi, prodani pod greh, postali su grešnici i osuđeni na stradanja i smrt:

☞ „Jer svi sagrešiše i izgubili su slavu Božju.” (Rimljanima 3:23.)

☞ „Jer je plata za greh je smrt.” (Rimljanima 6:23.)

IV ZAŠTO SOTONA I DEMONI NISU ODMAH UNIŠTENI?

Bog nije stvorio sotonu, već anđela koji je imao veličanstveno ime - Lucifer (Svetlonoša). Promena od Lucifera do sotone, sejača greha i zla, nastala je voljom samoga Lucifera.

Bog je mogao da stvori bića sposobna da vrše slobodan izbor ili bez te sposobnosti. Bog ih je stvorio ljudska bića i ukrasio njihov život sposobnošću da vrše slobodan izbor, tj. sa slobodnom voljom.

Pošto su nebeska bića, pa i čovek, stvorena sa slobodnom voljom, ona su mogla da izaberu zlo, što je suprotno Božjoj volji. Lucifer je to upravo učinio, iako je imao najmanje povoda za takav izbor.

Da je Bog odmah uništio sotonu ne dozvoljavajući mu da pokaže svoj program, strah i sumnja uvukli bi se u srca ostalih Božjih stvorenja. Anđeli koji nisu zgrehili i stanovnici drugih planeta, koji nisu znali šta je greh i užas njegovih posledica, mogli bi da zaključie da je Bog uništio sotonu, jer nije želeo da sotona dokaže da Njegove zapovesti nisu potrebne. Bog je ostavio sotonu u životu da sva bezgrešna bića upoznaju pravu sotoninu prirodu i program njegovog delovanja i da se osvedoče da sotona zaista zasluđu uništenje koje će ga na kraju stići u ognjenom jezeru (Otkrivenje 22:11.). Da je Bog odmah uništio sotonu, bezgrešna bića služila bi Mu iz straha, a ne iz ljubavi. Takva služba nije ugodna Bogu, niti bi sotonin uticaj bio potpuno onemogućen.

V KAKO MOŽEMO POBEDITI SOTONU?

☞ „Pokorite se, dakle, Bogu, a protivite se đavolu, i pobećie od vas. Približite se Bogu, i On će se približiti k vama. Očistite ruke, grešnici, popravite srca svoja, nepostojani.” (Jakov 4:7,8.)

Isus je pobedio sotonu Božjom rečju (Matej 4:1–11.). Tako ga možemo i mi pobediti. Osim toga zapamtimo da je molitva bič za sotonu. Mi nemamo snage da sami pobedimo sotonu, zato u molitvi treba da tražimo Hristovu pomoć. Mi pobeđujemo verom u Hrista i Njegovu reč. Božje obećanje glasi: „Ne boj se, jer sam ja s tobom; ne plaši se, jer sam ja Bog tvoj; ukrepiću te i pomoći ću ti, i podupreću te desnicom pravde svoje.” (Isaija 41:10.)

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE:

- ✓ *Da li verujete u učenje Svetog pisma o poreklu greha?* **DA NE**
- ✓ *Da li verujete da su svi ljudi grešni i da im je potreban Spasitelj?* **DA NE**
- ✓ *Da li želite da vam Isus pomogne da pobedite greh u svom životu?* **DA NE**

BIBLIJA GOVORI...

6. PLAN SPASENJA

Čovek je prekršio Božju zapovest (1.Mojsijeva 2:17.), i time navukao na sebe tragične posledice. Greh je oslabio čovekove fizičke i duhovne snage, potamnio u njemu Božji lik (Rimljanima 3:23.), rastavio ga od Boga, Izvora života i sreće (Isaija 59:1,2.); čovek je padom u greh izgubio svoju prvobitnu domovinu Edem, kao i vlast nad Zemljom, koja je prešla u sotonine ruke, u ruke uzurpatora, koji se od tog trenutka naziva „knezom ovoga sveta”. (Jovan 12:31.) Međutim, Bog se u svojoj velikoj ljubavi nije odrekao čoveka i nije ga prepustio tragičnim posledicama njegove neposlušnosti. Bog je u svojoj ljubavi, još pre čovekovog pada u greh, načinio plan za spasavanje čoveka. Njegova bezgranična ljubav prema palom čoveku ogledala se u Njegovom pristanku da svog jedinorodnog Sina da „*da nijedan koji Ga veruje ne pogine, nego da ima život večni.*” (Jovan 3:16.)

I BOŽJI PLAN ZA SPASENJE ČOVEKA

1. Kada je Bog načinio plan za spasenje čoveka i ko je postao izvršilac tog plana?

- ☞ „I pokloniše joj se svi koji žive na zemlji kojima imena nisu zapisana u životnoj knjizi **Jagnjeta**, koje je zaklano od postanja sveta.” (Otkrivenje 13:8; 1.Petrova 1:19,20.)
- ☞ „Jer je jedan Bog i jedan Posrednik između Boga i ljudi, čovek Hristos Isus, **koji sebe dade u otkup za sve.**” (1.Timotiju 2:5.)

Hristos, Božji Sin, sažalio se nad palim čovekom. Njegovo srce, puno ljubavi i milosti, bilo je dirnuto stradanjem i nesrećom palog čovečanstva koje je unapred video. Božji prestupljeni zakon tražio je smrt grešnika. U celom svemiru bilo je samo jedno biće koje je umesto čoveka moglo da zadovolji zahtev Zakona. Pošto je Božji zakon svet kao i sam Bog, to je samo biće jednako Bogu moglo da zadovolji pravdu prestupljenog Zakona. **Samo Hristos je mogao da otkupi palog čoveka i zaštititi ga od prokletstva Zakona i vrati u Božje okrilje.**

2. Kada je Bog prvi put otkrio Adamu i Evi plan za spasenje ljudskog roda?

- ☞ „I još mećem neprijateljstvo između tebe i žene i između potomstva tvoga i potomstva njezina; ono će ti na glavi stajati, a ti ćeš ga u petu ujedati.” (1.Mojsijeva 3:15.)

Ove reči našim praroditeljima postale su pouzdana podrška njihovim ranjenim srcima. Razumeli su da će se roditi Otkupitelj kao ženin potomak, koji će im vratiti Raj, izgublenu vlast i večnu sreću.

3. Kako je Bog kasnije otkrivao i dopunjavao obećanje o dolasku Otkupitelja?

Bog je prvobitno obećanje o dolasku obećanog Spasitelja kasnije sve više dopunjavao. To je činio pomoću sistema **žrtava** koji je uspostavio u životu svog naroda, a zatim pomoću simbola i proročanstava o budućem Mesiji.

Sam Bog je prineo prvu žrtvu i naše praroditelje obukao u haljine od kože. (1.Mojsijeva 3:21.) Jagnje koje je Bog žrtvovao da bi obukao naše praroditelje pre nego što ih je izagnao iz Raja, bilo je slika Isusa Hrista, nevinog Jagnjeta, koji će uzeti na sebe naše prestupe i umreti umesto nas da bismo mi živeli.

Verni ljudi su u staro vreme po Božjoj naredbi prinosili **krvne žrtve**. (1.Mojsijeva 4:4; 8:20; 22:13.) Podizali su žrtvenike na kojima su žrtvovali jagnje, koje je predstavljalo nevinog Božjeg Sina, Onoga koji će jednoga dana umreti za grešnog čoveka. Bog je pomoću žrtava učio ljude da „bez prolivanja krvi ne biva oprostenje”. (Jevrejima 9:22.)

Preko **proroka** Bog je u narodu održavao nadu u dolazak obećanog Spasitelja i preko njih je objavio mnoge pojedinosti o obećanom Misiji. Preko Miheja objavio je da će se Mesija roditi u Vitlejemu (Mihej 5:2.), preko Danila objavio je tačno vreme Mesijine službe i njegove smrti (Danilo 9:23–27.), preko Zaharije objavio je njegov trijumfalni ulazak u Jerusalim (Zaharija 9:9.), a preko proroka Isaije, koji se naziva evanđelistom Starog zaveta, dat nam je tačan opis Hristovog života, Njegove misije i Njegove smrti (Isaija 7:14; 9:6; 61:1; 53:1–8.). Sve ovo objavljeno je više stotina godina pre Spasiteljevog rođenja.

II OSTVARENJE PLANA SPASENJA

1. Šta se dogodilo kad je došlo vreme za ostvarenje plana spasenja?

☞ „A kad se navrší vreme, posla Bog Sina svoga Jedinorodnoga, koji je rođen od žene i pokoren zakonu.” (Galatima 4:4.)

2. Da li je Hristos postojao pre nego što je započeo svoju misiju?

☞ „U početku beše Reč, i Reč beše u Boga, i Bog beše Reč. Ona beše u početku u Boga. Sve je kroz nju postojalo, i bez nje ništa nije postalo što je postalo. I Reč postade telo i useli se u nas puno blagodati i istine; i videsmo slavu Njegovu, slavu, kao Jedinorodnoga od Oca.” (Jovan 1:1–3, 14.)

Hristos je postojao još pre nego što je stvorena naša Zemlja (Jovan 17:5.). On je sve stvorio pa i čoveka (Jovan 1:1–3, 14.). Hristos je u Raju razgovarao sa Adamom i Evom. On im je dao prvo obećanje o spasenju iskazano u tekstu iz 1.Mojsijeve 3:15. Neposredno pre nego što ih je Bog izveo iz Raja. Patrijarsi u staro vreme nisu razgovarali sa Ocem, nego sa Sinom - Hristom. (Jovan 1:18; 8:55–59.). Hristos je razgovarao i sa Mojsijem 40 dana na Sinajskoj gori. On je govorio izrailjskom narodu sa Sinaja. On je svojim prstom napisao Deset zapovesti na dve ploče; On je preveo Božji narod preko Crvenog Mora i vodio ga kroz pustinju (1.Korinćanima 10:4.). Hristov Duh govori ljudima preko proroka, a kasnije i preko apostola (1.Petrova 1:10, 11.).

3. Zašto je Hristos došao na naš svet?

☞ „Jer je sin čovečiji došao da nađe i spase što je izgubljeno.” (Luka 19: 10; vidi: Jevrejima 2:14,15.)

4. Kako je Hristos ostvario ovu svoju misiju?

☞ „Znajući da se propadljivim srebrom ili zlatom ne iskupiste iz sujetnoga svog življenja, koje ste videli od otaca; nego skupocenom krvlju Hrista, kao bezazlena i prečista jagnjeta.” (1.Petrova 1:18, 19; vidi: Jovan 1:29; 2.Korinćanima 5:21; Filibljanima 2:8.)

S Hristom je postupljeno onako kao što smo mi zaslužili da se prema nama postupi. On je bio osuđen za naše grehe, u kojima nije imao udela, da bismo se mi opravdali njegovom pravdom, u kojoj mi nismo imali udela. On je pretrpeo smrt koju smo mi zaslužili, da bismo mogli dobiti život koji je u Njemu. „Ranom njegovom mi se iscelismo.” (Isaija 53:5.)

5. Šta znači Hristova smrt za čoveka?

- ☞ „Koji nas izbavi od vlasti tamne, i premesti nas u carstvo Sina ljubavi svoje, u kome imamo izbavljenje krvlju Njegovom i oproštenje greha.” (Kološanima 1:13, 14.)
- ☞ „Koji je dao sebe za nas da nas izbavi od svakoga bezakonja, i da očisti sebi narod izbrani koji čezne za dobrim delima.” (Titu 2:14; vidi: Kološanima 1:19, 20; Efescima 2:4–6, 10–13.)

Isus je umro da bi nas svojom smrću na krstu pomirio s nebeskim Ocem (Rimljanima 5:10.) i da bismo u Njegovoj krvi imali oproštenje greha (Rimljanima 3:23–26.).

6. Šta je značila Hristova smrt za sotonu?

- ☞ „Koji tvori greh od đavola je, jer đavo greši od početka. Zato se javi sin Božji **da raskopa dela đavolja**.” (1. Jovanova 3:8.)

Svojom smrću Hristos je pobedio sotonu. Kada je Isus na krstu izgovorio reči: „Svrši se”, sotonu je označen kraj. Velika borba između Hrista i sotone tada je odlučena u Hristovu korist, a konačno uništenje greha i sotone osigurano.

7. Da li ima nekog drugog koji bi nas mogao spasiti?

- ☞ „Jer nema drugoga imena pod nebom danoga ljudima kojim bismo se mi mogli spasti.” (Dela 4:12.)

III NAŠ UDEO U PLANU SPASENJA

1. Da li će se svi ljudi na zemlji spasti Hristovom smrću?

- ☞ „I izvedavši ih napolje reče: gospodo, šta mi treba činiti da se spasem? A oni rekoše: **veruj Gospoda Isusa Hrista** i spašćeš se ti i sav dom tvoj.” (Dela 16:30.)

Pošto je Hristos dovršio plan spasenja, potrebno je da Ga ljudi pojedinačno prihvate. Hrišćanstvo nema samo istorijsku nego i praktičnu vrednost. Spasenje postaje stvarnost samo za one koji ga verom prihvate.

2. Kada će nastupiti potpuno ostvarenje spasenja?

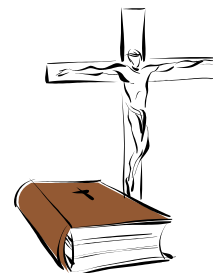
- ☞ „Tako se Hristos jednom prinese, da uzme mnogih grehe; a drugom će se javiti bez greha na spasenje onima koji ga čekaju.” (Jevrejima 9:28.)

Spasenje će biti potpuno ostvareno na dan ponovnog Hristovog dolaska. Hrišćani u ovom vremenu još žive u nadi da će Gospod ispuniti svoje obećanje. Ta nada je sigurni lenger za našu dušu u ovom uzburkanom životu. To je živa nada koja nas neće prevariti.

3. Kako glasi poziv koji Hristos upućuje svakom čoveku?

- ☞ „Hodite k meni svi koji ste umorni i natovareni, i ja ću vas odmoriti.” (Matej 11:28.)

Hristos poziva sve ljude da prihvate spasenje, koje je On već izvojevao i koje će nam dati ako dođemo k Njemu. Čovek je neposlušnošću izgubio večni život i Božju slavu. Samo verom i poslušnošću može povratiti te uzvišene vrednosti; zato dođimo Hristu!

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE:

- ✓ *Da li prihvatate Božji plan spasenja onako kako uči Sveto pismo? DA NE*
- ✓ *Da li verujete da i vi imate svoj udeo u Božjem planu spasenja? DA NE*
- ✓ *Da li želite, Božjom pomoću, da ispunite svoj udeo u Božjem planu? DA NE*

BIBLIJA GOVORI...

7. KAKO NAS BOG SPASAVA OD GREHA?

ŠTA JE GREH?

☞ „Svaki koji čini greh i bezakonje čini: i greh je bezakonje.” (1.Jovanova 3:4.)

Ovo je izuzetno razumljiva definicija greha u Svetom pismu. Bog ima osnovni, nepromenljivi, večni Zakon (Psalam 111:7,8.), i zato je prestup tog Zakona greh. Bog koji se ne menja ne može, da bi spasao čoveka da promeni svoj Zakon. To bi značilo uništiti temelj Njegove vladavine. Ovaj osnovni i nepromenljivi Božji zakon iskazan je u Deset zapovesti, koje je Bog na gori Sinaju objavio preko Mojsija (2.Mojsijeva 20:1-17.), ali principi tog Zakona bili su poznati i našim praroditeljima još u Raju.

Prestupom Božjeg zakona naši praroditelji su navukli na sebe prokletstvo (1.Mojsijeva 3:17,19,24.). Čovek je padom u greh izgubio „slavu Božju” – Božje obličje, svoj dom –edemski vrt, drvo života, vlast nad zemljom i sam život. Mi se kao potomci Adama i Eve rađamo sa prirodom sklonošću ka grehu i tokom života uvećavamo svoju grešnost. Sveto pismo izričito naglašava da nema nijednog pravednog čoveka, nijednoga koji nije prestupio Božji zakon.

☞ „Zato, kao što kroz jednoga čoveka dođe na svet greh, i kroz greh smrt, tako smrt uđe u sve ljude, jer svi sagrašeše.” (Rimljanima 5:12.)

I OD ČEGA JE POTREBNO DA ČOVEK BUDE SPASEN?

1. Od kazne zbog greha.

Pošto su svi sagrašili i izgubili slavu Božju (Rimljanima 3:23.), svi ljudi su grešnici, a plata za greh je smrt (Rimljanima 6:23.). Ovde nije reč o takozvanoj prvoj smrti, koja je posledica Adamovog greha – jer po Adamu svi umiremo, ovde je reč o večnoj smrti, koja se u Bibliji naziva drugom smrti, a koja je posledica naše lične grešnosti (Otkrivenje 20:6,14.). Ovu večnu smrt možemo izbeći ako prihvatimo Hrista za svog Spasitelja i ako Božjom milošću napustimo grešan život.

☞ „Neka bezbožnik ostavi svoj put i nepravednik misli svoje; i neka se vrati ka Gospodu, i smilovaće se na nj, i k Bogu našem, jer prašta mnogo.” (Isaija 55:7.)

2. Od sile greha u našem životu.

☞ „Jer je telesno mudrovanje neprijateljstvo Bogu, jer se ne pokorava zakonu Božijemu niti može.” (Rimljanima 8:7.)

Čovek se prilikom stvaranja odlikovao umom i životom koji su bili u savršenom skladu sa Božjom voljom. Načela Božjeg zakona bila su upisana u njegovom srcu, i on je živio po njima. Međutim, greh je odvojio čoveka od Boga i od tog vremena ljudsko srce ispunjeno je neprijateljstvom i pobunom protiv Boga. Čovekovim padom u greh, ljudska priroda postala je sklona grehu, a pošto je sve više ugađao svojim grešnim prohtevima, čovek je postao rob grehu. Čoveku je nemoguće da svojom silom i svojim delima postigne pravdu i spasenje. Isus je došao da nas spase i od sile greha (Matej

1:21.). Isus je u ljudskom telu pobedio greh (Rimljanima 8:3,4.), i zato nam nudi svoju božansku silu koja nas može osposobiti tako da i mi živimo po Božjoj volji. Ako Hrista verom primimo za svog ličnog Spasitelja, ako se Njemu predamo, On će nas Svetim Duhom učiniti nanovo rođenim (Jovan 3:3.), utisnuće zakon Božji u naša srca i naše misli (Jevrejima 8:10.), i tako ćemo živeti u skladu sa Božjim zakonom.

3. Od prisutnosti greha.

☞ „A Bog mira da satre sotonu pod noge vaše skoro.” (Rimljanima 16:20.)

Dok god postoji sotona, dotle će na Zemlji postojati greh i stradanja. Međutim, ovaj tekst ističe da će greh i njegov uzročnik – sotona – biti uništeni. Tako ćemo postati oslobođeni od prisutnosti greha, a Bog će za nas stvoriti novi svet, u kome pravda živi, i u kome neće više biti bolesti, stradanja i smrti (2.Petrova 3:13; Otkrivenje 21:1.)

II MOŽE LI ČOVEK DA SEBE SPASE OD GREHA?

1. Čovek ne može da izbriše svoje prošle grehe.

☞ „Jer se delima zakona nijedno telo neće opravdati pred njim; jer kroz zakon dolazi poznanje greha.” (Rimljanima 3:20.)

Svi ljudi bez razlike prestupili su Božji zakon i svima je potrebno **opravdanje**, to jest oproštenje prošlih grehova. Ali Zakon nema sile da nas opravda; on nam samo otkriva greh (Rimljanima 7:7.) i vodi nas Isusu, koji Jedinii može da nam oprosti naše prošle grehe (Rimljanima 3:23–26.).

2. Čovek ne može svojom snagom da se oslobodi od sile greha.

☞ „Može li Etiopljanin promeniti kožu svoju ili ris šare svoje? Možete li vi činiti dobro naučivši se činiti zlo?” (Jeremija 13:23.)

Grešnost je osobina čovekove prirode. Kao što Etiopljanin ne može da promeni boju svoje kože ili ris svoje šare, tako ni čovek svojom silom ne može promeniti svoju grešnu prirodu. To potvrđuje i apostol Pavle:

☞ „Jer znam da dobro ne živi u meni, to jest u telu mome. Jer hteti imam u sebi, ali učiniti dobro ne nalazim. Jer dobro što hoću ne činim, nego zlo što neću, ono činim,” (Rimljanima 7:18,19.)

III ŠTA BOG ČINI DA BI NAS SPASAO OD GREHA?

1. Bog nam u Isusu Hristu prašta prošle grehe.

☞ „Jer Bogu tako omilje svet da je i sina svoga jedinorodnoga dao, da nijedan koji ga veruje ne pogine, nego da ima život večni.” (Jovan 3:16.)

Hristos je došao na Zemlju da svojom smrću oslobodi čoveka od greha i otkupi od njegovih posledica.

☞ „Jer Hristos još kad slabi bejasmo umre u vreme svoje za bezbožnike. Ali Bog pokazuje svoju ljubav k nama što Hristos još kad bejasmo grešnici umre za nas.” (Rimljanima 5:6,8.)

Prorok Isaija izjavljuje: „Ali on bi ranjen za naše prestupe, izbijen za naša bezakonja; kar beše na njemu našega mira radi, i ranom njegovom mi se iscelismo.” (Isaija 53:5.)

2. Bog omogućava čoveku pobedu nad grehom.

Kad primamo Hrista za svoga Spasitelja, Bog nas Svetim Duhom i svojom rečju preporuča –nanovo stvara (Jovan 1:12,13; 3:5; 1.Petrova 1:23; 2.Korinćanima 5:17.). On nam daje silu koja nam omogućava da živimo po Božjoj volji, odnosno u skladu sa Božjim zakonom.

☞ „Jer što zakonu beše nemoguće, jer beše oslabljen telom, posla Bog Sina svojega u obličju tela grehovnoga, i za greh osudi greh u telu, da se pravda Zakona ispuni u nama koji ne živimo po telu nego po duhu.” (Rimljanima 8:3,4; vidi: Jevrejima 8:10.).

IV KOLIKI JE ČOVEKOV UDEO U SPASENJU?

1. Da bismo dobili oprostjenje prošlih grehova, potrebno je da učinimo sledeće korake:

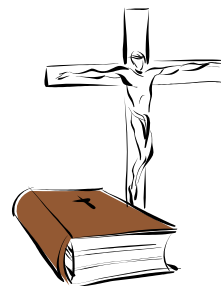
- a) da verom gledamo na Hrista;** „Pogledajte u mene, i spašćete se svi krajevi zemaljski; jer sam ja Bog, i nema drugoga.” (Isaija 45:22.) „A oni rekoše: veruj Gospoda Isusa Hrista i spašćeš se ti i sav dom tvoj.” (Dela 16:31.)
- b) da se pokajemo za svaki greh;** „Pokajte se, dakle, i obratite se da se očistite od greha svojih, da dođu vremena odmaranja od lica Gospodnjega.” (Dela 3:19.)
- c) da priznamo svaki poznati greh;** „Ako priznajemo grehe svoje, veran je i pravedan da nam oprostí grehe naše, i očisti nas od svake nepravde.” (1.Jovanova 1:9.)
- d) da nadoknadimo štetu koju smo učinili svome bližnjem;** „I vrati bezbožnik zalog, i vrati što je oteo, i stane hoditi po uredbama životnim ne čineći bezakonja, doista će biti živ, neće umreti. Od svih greha što je zgrešio ništa mu se neće spomenuti; činio je sud i pravdu, doista će živ biti.” (Jezekilj 33:15,16.)

2. Da bismo pobedili greh i živeli po Božjoj volji, potrebno je da sa verom dođemo Bogu, spremni da učinimo sledeće korake:

- a) da se odrekujemo svakog greha.** „Ko krije prestupe svoje, neće biti srećan; a ko priznaje i ostavlja dobiće milost.” (Priče 28:13.)
- b) da dopustimo da nas Sveti Duh vodi.** „Jer koji se vladaju po duhu Božjemu, oni su sinovi Božji.” (Rimljanima 8:14.)
- c) da smo voljni da poslušamo Božji zakon.** „Ko odvraća uho svoje da ne čuje zakona, i molitva je njegova mrska.” (Priče 28:9.)
- d) da uvek gledamo na Isusa.** „Zato, dakle, i mi imajući oko sebe toliku gomilu svedoka, da odbacimo svako breme i greh koji je za nas prionuo, i s trpljenjem da trčimo u bitku koja nam je određena, gledajući na Načelnika vere i Svršitelja Isusa, koji umesto određene sebi radosti pretrpe krst, ne mareći za sramotu, i sede s desne strane prestola Božjega.” (Jevrejima 12:1,2.)

Kao što čovek, koji je pomilovanjem pušten na slobodu, treba da nastavi da živi u skladu sa građanskim zakonom da ne bi ponovo dospao na sud, tako i pomilovani grešnik, kome je Hristos oprostio prošle grehe, treba da od tog trenutka, Božjom milošću, živi u skladu sa Božjim zakonom (Rimljanima 8:1,2).

Bog nam nudi potpuno spasenje u Isusu Hristu, ali do nas stoji hoćemo li ga primiti ili odbiti. Božja reč nas opominje: „Toga radi valja nam većma paziti na reči koje slušamo, da kako ne otpadnemo. Jer ako je ono što je govoreno preko anđela utvrđeno, i svaki prestupak i oglušak pravednu platu primio: Kako ćemo pobeći ne marivši za toliko spasenje? Koje počne Gospod propovedati, i oni koji su čuli potvrdiše među nama.” (Jevrejima 2:1-3.)

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE:

- ✓ *Da li verujete da je spasenje Božji dar milosti ?* **DA NE**
- ✓ *Da li želite da prihvatite spasenje koje je Isus ostvario svojom smrću? DA NE*
- ✓ *Da li želite da svoj život predate Isusu kao svom Spasitelju? DA NE*

BIBLIJA GOVORI...

8. HRISTOV PONOVI DOLAZAK

Čovečanstvo se brzim koracima približava času Hristovog ponovnog dolaska i osnivanja Njegovog večnog carstva koje je predstavljeno kamenom koji je udario u stopala velikog lika (Danilo 2:44,45.) i postao gora koja je ispunila svu Zemlju.

Ponovni Hristov dolazak spominje se preko trista puta u Novome zavetu. Patrijarsi i proroci očekivali su ne samo Hristov prvi dolazak već su u viziji gledali i Njegov drugi dolazak (Juda st. 14; O Jovu 19:25–27; Psalam 50:3; 96:13; Isaija 35:4.). Hristov ponovni dolazak bio je blažena nada Apostolske crkve i svih vernih Hristovih sledbenika u prošlim stolicima (Titu 2:13,14; Dela 3:19–21.).

I DA LI ĆE HRISTOS OPET DOĆI?

1. Isusovo obećanje:

☞ „Da se ne plaši srce vaše, verujte Boga, i mene verujte. Mnogi su stanovi u kući oca moga. A da nije tako, kazao bih vam. Idem da vam pripremim mesto. I kad otidem i pripremim vam mesto, opet ću doći, i uzeću vas k sebi da i vi budete gde sam ja.” (Jovan 14:1–3.)

Isus ovo obećanje dao svojim učenicima neposredno pre svoje smrti. Ove reči imale su cilj da uteše učenike; Isus će ih ostaviti, ali neće ih zaboraviti. Doći će dan ponovnog sastanka u Očevoj kući. U međuvremenu, On će za njih pripremiti veličanstvene stanove; tada će „opet doći, da ih uzme gde je On”.

2. Anđeli su posvedočili da će Isus opet doći.

☞ „I ovo rekavši videše oni gde se podiže i odnese ga oblak iz očiju njihovih. I kad gledahu za Njim gde ide na Nebo, gle, dva čoveka stadoše pred njima u belim haljinama. Koji i rekoše: Ljudi Galilejci! šta stojite i gledate na Nebo? Ovaj Isus koji se od vas uze na Nebo tako će doći kao što videste da ide na Nebo.” (Dela 1:9–11.)

Vest ova dva anđela, koja je potvrdila Isusovu izjavu, ispunila je srca učenika velikom radošću (Luka 24:52.). Ova misao da će Isus ponovo doći prešla je od apostola u srce Hrišćanske apostolske crkve i postala glavni stub vere i nade njenih vernika.

Kada je Isus stajao na sudu pred sveštaničkim poglavarom Kajaфом, i kada Mu je ovaj pod zakletvom postavio pitanje da kaže da li je zaista Božji Sin, Isus je odgovorio: „Odsele ćete videti Sina Čovečijega gde sedi s desne strane sile i ide na oblacima nebeskim.” (Matej 26:64.) Isusovo obećanje je pouzdano. On će ispuniti svoje obećanje.

II KAKO ĆE ISUS DOĆI?

1. Isus će doći lično – isti Onaj koji se vazneo na Nebo.

☞ „I ovo rekavši videše oni gde se podiže i odnese ga oblak iz očiju njihovih. I kad gledahu za njim gde ide na Nebo, gle, dva čoveka stadoše pred njima u belim haljinama. Koji i rekoše: ljudi Galilejci! šta stojite i gledate na Nebo? Ovaj Isus koji se od vas uze na Nebo tako će doći kao što videste da ide na Nebo.” (Dela 1:9–11.)

2. Doći će vidljivo – na oblacima.

☞ „Jer kao što munja izlazi od istoka i pokazuje se do zapada, takav će biti dolazak Sina Čovečijega.” (Matej 24:27; Otkrivenje 14:14.)

Prvi Hristov dolazak bio je sličan laganom svitanju zore, a Njegov drugi dolazak biće kao munja koja odjednom obasja horizont.

3. Doći će u velikoj sili i slavi.

☞ „I tada će se pokazati znak Sina Čovečijega na nebu; i tada će proplakati sva plemena na zemlji; i ugledaće Sina čovečijega gde ide na oblacima nebeskim sa silom i slavom velikom. I poslaće anđele svoje s velikim glasom trubnim; i sabraće izbrane njegove od četiri vetra, od kraja do kraja nebesa.” (Matej 24:30,31.)

Teško možemo da predstavimo uticaj ove slave na ljude. Prilikom Hristovog vaskrsenja pojava jednog anđela učinila je da su rimski stražari popadali kao mrtvi na zemlju (Matej 28:2–4.); zato neće biti neobično ništa što će grešnici prilikom Hristovog drugog dolaska, vikati gorama i kamenju da padnu na njih i da ih sakriju od slave Onoga koji će doći u slavi svojoj, u slavi Očevoj i svih svetih anđela (Otkrivenje 6:14–17; Luka 9:26.).

4. Isus će doći iznenada.

☞ „Zato i vi budite gotovi; jer u koji čas ne mislite doći će Sin Čovečiji. A o danu tome i o času niko ne zna, ni anđeli nebeski, do Otac moj sam.” (Matej 24:44,36.)

Isus nas opominje da se čuvamo da nas ko ne prevari: „Čuvajte se da vas ko ne prevari! Jer će mnogi doći u ime moje govoreći: Ja sam Hristos. I mnoge će prevariti.” (Matej 24:4,5.) Sotona danas mnoge vara pomoću spiritizma. Spiritisti tvrde da se na njihovim skupovima pojavljuje Isus Hristos i da im lično upućuje važne savete. Međutim, na osnovu Isusovih reči, znamo da se On neće pojaviti u sobi, i zato ne verujmo spiritističkim tvrđenjima. Isus kaže: „Ako vam dakle reku: evo ga u pustinji, ne izlazite, evo ga u sobama, ne verujte. Jer kao što munja izlazi od istoka i pokazuje se do zapada, takav će biti dolazak Sina Čovečijega.” (Matej 24:26,27.)

Isus se neće pojaviti tajno, u nekoj sobi ili pustinji, već javno, pred očima celog sveta. Neće doći kao neki tajanstveni duh, već lično i fizički kao Sin čovečiji. (Matej 26:64.)

III ZAŠTO ĆE HRISTOS DOĆI?

1. On će doći da pravedne koji su umrli podigne iz grobova, a žive pravedne da preobrazi i da im da besmrtnost.

☞ „Jer će sam Gospod sa zapovešću, s glasom Arhanđelovim, i s trubom Božjom sići s Neba; i mrtvi u Hristu uskrsnuće najpre; a potom mi živi koji smo ostali, zajedno s njima bićemo uzeti u oblake na susret Gospodu na Nebo, i tako ćemo svagda s Gospodom biti.” (1.Solunjanima 4:16,17; Filibljanima 3:20; 1.Korinćanima 15:51–53.)

2. On će pravedne uzeti u nebeske stanove.

☞ „Dalje, dakle, meni je pripravljen venac pravde, koji će mi dati Gospod u dan onaj, pravedni Sudija; ali, ne samo meni, nego i svima koji se raduju njegovu dolasku.” (2.Timotiju 4:8.)

☞ „Mnogi su stanovi u kući oca mogega. A da nije tako, kazao bih vam. Idem da vam pripravim mesto. I kad otidem i pripravim vam mesto, opet ću doći i uzeću vas k sebi da i vi budete gde sam ja.” (Jovan 14:1–3.)

3. Žive grešnike će ukloniti.

- ☞ „A vama koje muče, pokoj s nama, kad se pokaže Gospod Isus s Neba s anđelima sile svoje u ognju plamenome, koji će dati osvetu onima koji ne poznaju Boga i ne slušaju Jevanđelja Gospoda našega Isusa Hrista; koji će primiti muku, pogibao večnu od lica Gospodnjega i od slave sile njegove.” (2.Solunjanima 1:7–9.)

IV KAKO MOŽEMO DA SE PRIPREMIMO ZA HRISTOV DRUGI DOLAZAK?

1. Možemo doći k Njemu.

- ☞ „Sve što meni daje Otac k meni će doći; i koji dolazi k meni neću ga isterati napolje.” (Jovan 6:37.)
- Ako želimo da nas Isus primi prilikom svog Drugog dolaska, moramo Ga sada primiti za svog Spasitelja, kao i mnoge iskrene duše koje treba da budu spasene.

2. Možemo da živimo za njega, kao što je apostol Pavle živio.

- ☞ „Dobar rat ratovah, trku svrših, veru održah. Dalje, dakle, meni je pripravljen venac pravde, koji će mi dati Gospod u dan onaj, pravedni Sudija; ali ne samo meni, nego i svima koji se raduju njegovu dolasku.” (2. Timotiju 4:7,8.)
- Nije dovoljno da se smatramo hrišćanima i da pripadamo nekoj Hrišćanskoj crkvi. Isus je kazao: „Neće svaki koji mi govori: Gospode, Gospode! ući u carstvo nebesko; no koji čini po volji Oca mojega koji je na nebesima.” (Matej 7:21.)

3. Težiti da postanemo slični Njemu.

- ☞ „Ljubazni! sad smo deca Božja, i još se ne pokaza šta ćemo biti; nego znamo da kad se pokaže, bićemo kao i On, jer ćemo ga videti kao što jest. I svaki koji ovaj nad ima na njega, čisti se, kao i On što je čist.” (1.Jovanova 3:2,3.)

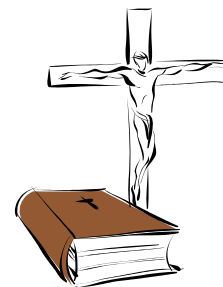
4. Mi možemo očekivati Njegov dolazak.

- ☞ „Tako se i Hristos jednom prinese da uzme mnogih grehe, a drugom će se javiti bez greha na spasenje onima koji ga čekaju.” (Jevrejima 9:28.)
- Ako očekujemo Hristov dolazak, mi ćemo se i pripremati da Ga spremni dočekamo.

5. Mi možemo da se radujemo Njegovom dolasku i moliti se za njega.

- ☞ „Dalje, dakle, meni je pripravljen venac pravde, koji će mi dati Gospod u onaj dan, pravedni sudija; ali ne samo meni, nego i svima koji se raduju njegovu dolasku.” (2.Timotiju 4:8.)
- ☞ „Da dođe carstvo tvoje; da bude volja tvoja; i na zemlji kao na Nebu.” (Matej 6:10.)

Kakav je tvoj stav prema Hristovom drugom dolasku? Veruješ li u Hristov dolazak? Očekuješ li Hrista i Njegov dolazak? Da li ga očekuješ i da li si voljan da se pripremaš za njega? Od tvog sadašnjeg odnosa prema Hristu i Njegovom dolasku, kakav će biti Hristov odnos prema tebi u dan Njegovog pohođenja. Tada će biti samo dve grupe ljudi. Jedni će Hrista dočekati u strahu i očajanju (Otkrivenje 6:15–17.), a drugi će Ga radosno pozdraviti: „Gle, ovo je Bog naš, njega čekasmo, i spašće nas; ovo je Gospod, njega čekasmo: radovaćemo se i veseliti za spasenje njegovo.” (Isaija 25:9.) Od našeg izbora zavisi u kojoj ćemo se grupi tada naći.

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE:

- ✓ *Da li verujete u Isusovo obećanje da će opet doći?* **DA NE**
- ✓ *Da li se pripremate za Hristov ponovni dolazak u slavi?* **DA NE**
- ✓ *Da li želite da i drugima pomognete da upoznaju Isusa?* **DA NE**

BIBLIJA GOVORI...

9. ZNACI HRISTOVOG DOLASKA

Sveto pismo jasno uči da će Hristos opet doći. Sam Isus je kazao: „Opet ću doći”. Međutim, ni On ni Njegovi apostoli nisu označili dan pa ni godinu Njegovog dolaska. Štaviše, Isus je rekao: „*A o danu tome i času niko ne zna, ni anđeli nebeski, do Otac moj sam.*” (Matej 24:36.)

Iako Isus nije otkrio dan svoga dolaska, on je, ipak, spomenuo razne znakove po kojima možemo zaključati da je Njegov dolazak blizu. O znacima je govorio u svom čuvenom proročkom govoru zapisanom u 24. glavi Jevanđelja po Mateju.

I ZNACI U FIZIČKOM SVETU

1. Znaci na nebu.

☞ „*I odmah će po nevolji dana tih sunce pomrčati, i mesec svoju svetlost izgubiti, i zvezde s neba pasti, i sile nebeske pokrenuti se. I tada će se pokazati znak Sina Čovečijega na nebu; i tada će proplakati sva plemena na zemlji; i ugledaće Sina Čovečijega gde ide na oblacima nebeskim sa silom i slavom velikom.*” (Matej 24:29,30; vidi: Joilo 3:15.)

Veliko razdoblje nevolje koje se ovde spominje je takozvani mračni vek papske dominacije, vreme u kome su mnogi verni Hristovi slebdenici bili nemilosrdno proganjani i ubijani. Bog je otkrio proroku Danilu da će ta papska dominacija trajati 1260 godina (Danilo 7:25.), i ona je zaista trajala od 538. do 1798. posle Hrista. Progonstva su, ipak, prestala oko 25 godina pre nego što je istekao pomenuti period. Odmah posle nevolja iz tog perioda trebalo je da se pojave određeni znaci na nebu, i oni su se pojavili. Devetnaestog maja 1780. bio je mračni dan zbog natprirodnog pomračenja Sunca. Pomračenje je počelo oko 10 sati pre podne i trajalo sve do ponoći. Pravi uzrok tog značajnog fenomena ostao je nepoznat. Iste noći sva nebeska videla bila su obavijena neprobojnom senkom, a Mesec je izgledao kao krv.

„I zvezde će sneba pasti”, rekao je Isus. Ovaj znak ispunio se 13. novembra 1833. kad se dogodilo najveće padanje meteora u istoriji. Očevici su ove pojave smatrali predznacima Hristovog dolaska. Zaista, ovi fenomeni su bili su prvi znaci Hristovog dolaska, jer su se zbili u vreme koje je unapred bilo prorečeno.

2. Znaci na zemlji.

☞ „*Jer će ustati narod na narod i carstvo na carstvo; i biće gladi i pomori, i zemlja će se tresti po svetu.*” (Matej 24:7.)

Glad i epidemije obično prate velike ratove. Posle Prvog svetskog rata umrlo je u Kini od gladi preko tri miliona ljudi, a od španske groznice širom sveta preko 15 miliona. Drugi svetski rat takođe ima svoju mračnu istoriju gladi i bolesti.

Zemljotresi su drugi znak Hristovog dolaska. Zemljotresa je bilo uvek, ali što se više približavamo Hristovom dolasku, oni će biti sve učestaliji i jači.

II ZNACI U RELIGIOZNOM SVETU

1. Rugači.

- ☞ „I ovo znajte najpre da će u poslednje dane doći rugači koji će živeti po svojim željama, i govoriti: gde je obećanje dolaska njegovog? Jer otkako oci pomreše sve stoji tako od početka stvorenja.” (2.Petrova 3:3,4.)

2. Obličje pobožnosti.

- ☞ „Koji imaju obličje pobožnosti, a sile su se njezine odrekli.” (2.Timotiju 3:5.)

3. Nedostatak vere.

- ☞ „Ali sin čovečji kad dođe, hoće li naći veru na zemlji?” (Luka 18:8.)

Talas neverstva u poslednje dane sve će se više širiti. Pa i među onima, koji sebe smatraju hrišćanima, neće biti pravog poverenja u Boga i poslušnosti Njegovoj reči.

4. Nedostatak ljubavi.

- ☞ „I što će se bezakonje umnožiti, ohladneće ljubav mnogih.” (Matej 24:12.)

Mnogi će se obeshrabriti i njihova ljubav prema Bogu ohladneće zbog sve većeg širenja pokvarenosti u svetu.

5. Jevanđelje će se propovedati celom svetu.

- ☞ „I propovedaće se ovo Jevanđelje o carstvu po svemu svetu za svedočanstvo svim narodima. I tada će doći posledak.” (Matej 24:14.)

Ovo proročanstvo danas se ispunjava na neobičan način. Jevanđelje se propoveda na skoro svim jezicima i dijalektima širom sveta, i ne samo usmeno već i pomoću svih masovnih medija.

III ZNACI NA DRUŠTVENOM I MORALNOM POLJU

1. Opadanje morala.

- ☞ „Ali ovo znaj da će u poslednje dane nastati vremena teška: Jer će ljudi postati samoživi, srebroljupci, hvališi, ponositi, hulnici, nepokorni roditeljima, neblagodarni, nepravedni, neljubavni, neprimirljivi, opadači, neuzdržnici, besni, nedobrovoljivi, izdajnici, nagli, naduveni, koji više mare za slasti nego za Boga, koji imaju obličje pobožnosti, a sile su se njezine odrekli.” (2.Timotiju 3:1–5.)

Sve veći broj užasnih zločina, rastave brakova alkoholičara i uživalaca droga pokazuje da je društvo doseglo najniži stupanj moralnosti opisan u ovim stihovima. Isus je kazao: „Jer kao što je bilo u vreme Nojevo tako će biti i dolazak sina čovečjega. Jer kako što pred potopom jeđahu i pijahu, ženjahu se i udavahu do onoga dana kad Noje uđe u kovčeg, i ne osetiše dok ne dođe potop i odnese sve; tako će biti i dolazak sina čovečjega.” (Matej 24:37–39.)

2. Strah i zbunjenost.

- ☞ „I biće znaci u suncu i u mesecu i u zvezdama; i ljudima na zemlji tuga od smetnje i od huke morske i valova. Ljudi će umirati od straha i od čekanja onoga što ide na zemlju, jer će se i sile nebeske pokrenuti. I tada će ugledati Sina Čovečjega gde ide na oblacima sa silom i slavom velikom.” (Luka 21:25–27.)

Mnogim ranijim opasnostima dodata je u naše vreme i ova opasnost – strah od atomskih sukoba. Jedan čuveni naučnik je rekao: „Ja sam prestrašen čovek. Svi naučnici koje poznajem su prestrašeni – boje se za svoj život i vaš život.” Živimo u vreme sve veće opasnosti od uništenja strašnim razornim oružjem koje izaziva strah i užas svih ljudi.

IV ZNACI NA POLJU NAUKE I TEHNIKE

- ☞ „A ti, Danilo, zatvori ove reči i zapečati ovu knjigu do poslednjega vremena; mnogi će pretraživati, i znanje će se umnožiti.” (Danilo 12:4.)

Poslednjih sto i devedeset godina ističu se mnogim pronalascima iz oblasti nauke i tehnike, povećavanjem opšteg znanja, ali i dubljim svestranijim istraživanjem i razumevanjem Božje reči. Setimo se samo nekih izuma: kao što je: parna mašina, telegraf, telefon, automobil, avion, televizija, radar, primena atomske energije, vasijski brod kojim čovek danas uveliko putuje oko Zemlje.

Razumevanje Božje reči takođe se u poslednje vreme neobično povećalo. Dok je Biblija pre sto i pedeset godina bila prevedena na mali broj jezika, danas je ona prevedena na preko 1200 jezika i dijalekata i rasprostranjuje se u milionima primeraka. Zaista danas živimo u „vreme posletka”.

V KAKAV TREBA DA ŽIVIMO U VREME OČEKIVANJA

- ☞ „A kad se počne ovo zbivati, gledajte i podignite glave svoje; jer se približuje izbavljenje vaše”. (Luka 21:28.)
- ☞ „Ne govorite buna, kad ovaj narod kaže buna, i ne bojte se, čega se on boji, i ne plašite se.” (Isaija 8:12.)
- Apostol Pavle daje ovakav savet:
- ☞ „I ceo vaš duh, i duša i telo da se sačuva bez krivice za dolazak Gospoda našega Isusa Hrista.” (1. Solunjanima 5:23.)

Isus nas poziva da bdijemo, da se molimo i da budemo gotovi: „Pazite, stražite i molite se Bogu; jer ne znate kad će vreme nastati. Kao što čovek odlazeći ostavi kuću svoju, i da slugama svojim vlast i svakome svoj posao; i vrataru zapovedi da straži. Stražite, dakle; jer ne znate kad će doći gospodar od kuće, ili uveče ili u ponoći ili u petle ili u jutru; da ne dođe iznenada i da vas ne nađe a vi spavate. A što vam kažem, svima kažem: stražite!” (Marko 13:33–37.)

- ☞ „Zato i vi budite gotovi; jer u koji čas ne mislite, doći će Sin Čovečiji.” (Matej 24:44.)

Bog nam je u svojoj ljubavi dao mnoge znakove koji pokazuju da je Njegov dolazak blizu. Ovi znakovi dati su zato da bismo se mi i naši dragi pripremili i bili spremni kad On dođe. Svet oko nas može da živi u strahu i zabuni, ali mi možemo da se radujemo što će uskoro sve to proći i što će sa Hristom stići večnost nepomućenog mira, radosti i sreće. Nas čeka slavna budućnost, i zato poslušajmo Isusov savet: „Stražite, dakle” i „budite gotovi!”

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE:

- ✓ *Da li ste osvedočeni da su se ispunili mnogi znaci Hristovog dolaska? DA NE*
- ✓ *Da li želite da se, Božjom pomoću, pripremite za Hristov dolazak ? DA NE*
- ✓ *Da li verujete da je Isus platio svojom smrću da vi imate večni život? DA NE*

BIBLIJA GOVORI...

10. VAŽNOST MOLITVE

Bog nam govori preko prirode, kroz Sveto pismo, svojom promisli i delovanjem Svetoga Duha. Međutim, ipak ovo nije dovoljno; mi moramo da Mu otvorimo svoje srce. Da bismo živeli potpunim duhovnim životom, moramo izgraditi čvrstu vezu sa svojim nebeskim Ocem. Molitva nas povezuje sa Bogom. To je karika koja spaja slabog čoveka sa svemogućim Bogom.

I PREIMUČSTVA KOJA PRUŽA MOLITVA

1. Kakvu potvrdu daje Božja reč da Bog čuje i uslišava molitve iskrenih molilaca?

- ☞ „I ponizi se narod moj, na koji je prizvano ime moje, i pomole se, i potraže lice moje, i povrate se od zlih puteva svojih, i ja ću tada uslišiti s Neba i oprostiću im greh njihov, i isceliću zemlju njihovu. I oči će moje biti otvorene i uši moje prignute k molitvi s toga mesta.” (2.Dnevnika 7:14,15; Matej 7:7,8.)

Molitva je otvaranje srca Bogu kao prijatelju. Ona ne menja Božje namere, već menja **nas** i naš **odnos** prema Bogu. Ona je disanje duše i tajna duhovne sile.

2. Kome treba da upućujemo svoje molitve?

- ☞ „A ti kad se moliš, uđi u klet svoju, i zatvorivši vrata svoja, pomoli se Ocu svome koji je u tajnosti; i Otac tvoj koji vidi tajno, platiće tebi javno.” (Matej 6:6; Dela 7:59.)

3. Kako svoje molitve treba da upućujemo Ocu?

- ☞ „Zato još govori Gospod: obratite se k **meni svim srcem svojim** i posteći i plačući i tužeći.” (Joilo 2:12; Vidi: Jovan 14:13; 15:16.)

Molitva treba da potiče iz **srca**. Prava molitva znači izlivanje najdubljih težnji srca Bogu kao nebeskom Ocu. Molitva nije **čitanje** ili **ponavljanje** nekih naučenih rečenica.

II VREME, MESTO I SADRŽAJ MOLITVE

1. Kako često se David molio? Šta čitamo o proroku Danilu?

- ☞ „Ja Boga prizivljam, i Gospod će me spasti. Večerom i jutrom i u podne tužim i uzdišem, i čuće glas moj.” (Psalam 55:16,17.)
- ☞ „A Danilo kad dozna da je knjiga napisana, otide svojoj kući, gde bejahu otvoreni prozori u njegovoj sobi prema Jerusalimu, i padaše na kolena svoja **tri** puta na dan i moljaše se i hvalu davaše Bogu svome kao što činjaše i pre.” (Danilo 6:10.)

2. Šta čitamo o Korniliju? Kako često treba da se mi molimo? (Dela 10:2.)

Mi treba da se molimo uvek, a ne povremeno. Božja reč nas savetuje: „*Da vam se ne dosadi molitva, i stražiti u njoj sa zahvaljivanjem.*” (Kološanima 4:2.) To znači da treba da se molimo ujutro kad ustanemo; uveče pre nego što pođemo na počinak i pre svakog jela. Pored određenih časova za molitvu, ceo svoj život treba da provedemo u duhu molitve. Uvek i na svakom mestu možemo svoje srce podizati Bogu u tihoj molitvi tražeći od Njega pomoć, silu i nebesku mudrost.

3. Kuda se Isus često povlačio na molitvu?

☞ „*A u jutru vrlo rano ustavši iziđe, i otide nasamo, i onde se moljaše Bogu.*” (Marko 1:35; Vidi: Luka 6:12.)

4. Šta Isus kaže o ličnoj molitvi?

☞ „*A ti kad se moliš, uđi u klet svoju, i zatvorivši vrata svoja, pomoli se Ocu svome koji je u tajnosti; i Otac tvoj koji vidi tajno platiće tebi javno.*” (Matej 6:6.)

Mi možemo da se molimo u Božjem domu, u porodičnom krugu, ali ne smemo zanemariti ličnu molitvu, molitvu nasamo, koja daje život duši.

5. Šta treba da tražimo u svojoj molitvi? (Matej 6:9-13.)

U molitvi „Oče naš” Isus nas uči kako da se molimo i šta treba da tražimo. U ovoj „uzor molitvi” istaknuto je šest molbi za duhovne blagoslove, a samo jedna za naše zemaljske potrebe. Ovo pokazuje da u svojim molitvama treba na prvo mesto da stavimo svoje duhovne potrebe. Isus je kazao: „*Ištite najpre carstva Božjega, i pravde njegove, i ovo će vam se dodati.*” (Matej 6:33.)

Poverite Bogu sve svoje brige, svoje radosti, svoje potrebe, svoje nevolje – sve što vas pritiska i muči. Vaš teret neće Mu nikad biti težak; zbog vas se nikada neće umoriti. On koji je izbrojao vlasi na vašoj glavi nije ravnodušan prema potrebama svoje dece. „Jer je Gospod milostiv i smiluje se.” (Jakov 5:11.)

III USLOVI ZA USLIŠENJE MOLITVE

1. Šta treba da činimo da bi naše molitve bile uslišene?

Treba da smo svesni svoje velike potrebe (Isaija 44:3; Matej 5:6.). Priča o fariseju i cariniku pomaže nam da razumemo u kakvom duhu treba da izlazimo pred Gospoda (čitaj: Luka 18:10-14.).

Mi treba da se molimo sa verom. „*Ako li kome od vas nedostaje premudrosti, neka ište u Boga koji daje svakome bez razlike i ne kori nikoga, i daće mu se; ali neka ište s verom, ne sumnjajući ništa; jer koji sumnja on je kao morski valovi, koje vetrovi podižu i razmeću. Jer takav čovek neka ne misli da će primiti što od Boga. Koji se dvoumi nepostojan je u svima putevima svojim.*” (Jakov 1:5–8.)

Molitva je ključ u rukama vere koji otvara nebesku riznicu u kojoj se čuvaju blaga koja pripadaju Svemogućemu.

Treba da priznamo sve svoje grehe i da ih ostavimo. „*Ko krije prestupe svoje, neće biti srećan; a ko priznaje i ostavlja, dobiće milost.*” (Priče 28:13.)

☞ „*Da sam video u srcu svom bezakonje, ne bi me uslišio Gospod.*” (Psalam 66:18.)

Priznati greh i ostaviti ga. Ne smemo se oslanjati na osećanja. Greh je prestup Zakona (1. Jovanova 3:4.). Moramo se odreći greha, koji je bezakonje. Poslušnost treba da bude pravilo našeg života, a poslušnost je rod vere. Bog nas može uslišiti samo onda ako je naš život u skladu sa Njegovim zakonom (Priče 28:9.).

Gajimo duh praštanja. „*I kad stojite na molitvi, praštajte ako što imate na koga: da i Otac vaš koji je na nebesima oprost vama pogreške vaše.*” (Marko 11:25.)

Treba da budemo istrajni u molitvi (Luka 18:1–8).

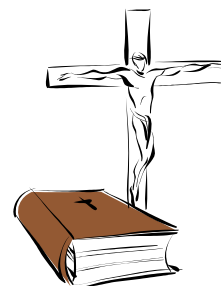
Treba da se molimo u Isusovo ime (Jovan 14:13).

Mi se moramo moliti u Hristovo ime. To znači da molitvu uobličavamo rečima „u ime Isusovo“. Moliti se u ime Isusovo znači više nego samo spomenuti Njegovo ime na početku i na kraju molitve. Mi moramo da se molimo u smislu i duhu Isusovom, da verujemo u Njegova obećanja, da se uzdamo u Njegovu milost i da činimo Njegovu volju.

Ničiji život nije bio toliko ispunjen poslom i opterećen odgovornostima kao Isusov, ipak On je posvećivao mnogo vremena molitvi. Prekidao je svoju aktivnost, a često se lišavao noćnog sna da bi u samoći, u vezi s nebeskim Ocem, primio novu snagu. Kad je to činio On, bezgrešni Božji Sin, koliko više mi, slabi i grešni ljudi, treba da osećamo potrebu za iskrenom i stalnom molitvom.

☞ „*Da pristupimo, dakle, slobodno prestolu blagodat, da primimo milost i nađemo blagodat za vreme kad nam zatreba pomoć.*” (Jevrejima 4:16.)

Isus naš Zastupnik stoji pred Božjim prestolom spreman da naše molitve iznese Bogu. On sada čeka da vaše i moje ime iznese pred Presto milosti i da od Oca izmoli upravo ono što nama potrebno. Zato sa punim poverenjem pristupimo Prestolu blagodat da primimo oprostjenje i silu koja nam je potrebna da bismo mogli živeti čistim i svetim životom!

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE:

- ✓ ***Da li verujete da se pomoću molitve povezujemo sa Bogom? DA NE***
- ✓ ***Da li verujete da je molitva potrebna svakom hrišćaninu? DA NE***
- ✓ ***Da li želite da donesete odluku da se svakodnevno molite? DA NE***

BIBLIJA GOVORI...

11. BOŽJI ZAKON

Svuda, na planeti Zemlji i u svemiru, vladaju fizički zakoni. Nebeska tela u vasioni kreću se u skladu sa nepromenljivim zakonom koji je postavio njihov Tvorac. Po istom zakonu kreću se u atomu elektroni oko svoga jezgra. Ne postoji predeo u svemiru u kome ne vlada Tvorčev zakon. Ovaj zakon dopire svuda i sve je njemu potčinjeno.

Ni razumna ljudska bića ne mogu da žive zajedno u miru bez uzajamno prihvaćenog zakona. Pomislimo što bi se dogodilo kad bi svaki čovek delovao u društvu samo po onome što mu se sviđa ne priznajući nikakav zakon. Ljudsko društvo brzo bi zapalo u potpun u anarhiju: ni naš život, ni imovina, ni moralna načela ne bi bili zaštićeni.

Da li postoji zakon po kome svi ljudi treba da se upravljaju da bi bili srećni? Jedno merilo pravde sigurno postoji pomoću koga bi ljudi mogli da održe sklad, red, mir i sigurnost. Naš Stvoritelj dao nam je takav Zakon, Zakon koji važi za sve ljude i za sva vremena, Zakon koji uređuje kako naše međusobne odnose, tako i naš odnos prema našem Stvoritelju. To je Božji moralni zakon – Deset zapovesti ili Dekalog.

I KAKO JE BOG OBJAVIO SVOJ ZAKON I NJEGOV SADRŽAJ?

1. Bog je svoj Zakon veličanstveno objavio na gori Sinaju usred ognja, oblaka i dima.

☞ „I progovori Gospod k vama isred ognja; glas od reči čušte, ali osim glasa lika ne videste: I objavi vam zavet svoj, koji vam zapovedi da držite, deset reči, koje napisa na dve ploče kamene.” (5. Mojsijeva 4:12,13; vidi: Nemija 9:13,14.)

2. Sadržaj Božjeg zakona – Deset zapovesti (2. Mojsijeva 20:1-17.)

Deset zapovesti bile su napisane na dve kamene ploče (2. Mojsijeva 31:18.). Na prvoj ploči zapisane su bile prve četiri zapovesti, koje određuju naše dužnosti prema Bogu, a na ostalih šest, koje ističu naše dužnosti prema bližnjima. Isus je svih Deset zapovesti sažeo u dve opšte zapovesti: „Ljubi Gospoda Boga svoga svim srcem svojim, svom dušom svojom i svom snagom svojom, ovo je prva i najveća zapovest. A druga, ravna ovoj, jeste: Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe”. (Matej 22:37–40.) Isus je istakao da je ljubav temelj Zakona i da se samo ljubavlju Zakon može ispuniti (Rimljanima 13: 10).

Ako ljubite Boga celim srcem držaćete sve zapovesti sa prve ploče Zakona; a ako ljubite svoje bližnje kao samog sebe, držaćete drugu ploču Zakona.

II OBELEŽJE I SVRHA BOŽJEG ZAKONA

1. Božji zakon je izraz Božjeg karaktera i Božje volje. Kao što je Bog svet, savršen, pravedan i dobar, tako je i Njegov zakon svet, savršen, pravedan i dobar.

☞ „Tako je, dakle, zakon svet i zapovest sveta i pravedna i dobra.” (Rimljanima 7:12.)

☞ „Dela su ruku njegovih istina i pravda; verne su zapovesti njegove, tvrde su za va vek veka, osnovane na istini i pravdi.“ (Psalam 111:7,8; vidi: Malahija 3:6; Propovednik 3:14.)

2. Božji zakon otkriva Božju volju; pokazuje šta je greh i čoveka upućuje Hristu koji nas može osloboditi od sile greha i dovesti u sklad sa Božjim zakonom.

☞ „Šta ćemo dakle reći! Je li zakon greh? Bože sačuvaj! nego ja greha ne poznah osim kroz zakon; jer ne znadoh za želju da zakon ne kaza: ne zaželi.“ (Rimljanima 7:7.)

Svrha Božjeg zakona je da nas pouči o našim dužnostima prema Bogu i bližnjima i da nam bude čuvar i vodič u životu.

☞ „Glavno je svemu što si čuo: Boga se boj, i zapovesti njegove drži, jer to je sve čoveku. Jer će svako delo Bog izneti na sud i svaku tajnu, bila dobra ili zla“. (Propovednik 12:13,14.)

III BOŽJI ZAKON VAŽI ZA SVA VREMENA I ZA SVE LJUDE

1. Božji zakon bio je poznat patrijarsima pre Mojsija. Načela Božjeg zakona bila su napisana u njihovom srcu.

O patrijarhu Avramu čitamo:

☞ „Zato što je Avram slušao glas moj i čuvao naredbu moju, zapovesti moje, pravila moja i zakone moje.“ (1.Mojsijeva 26:5.)

Zakon nije bio napisan pre Mojsija, ali to ne znači da on nije bio poznat. Da pre Mojsija nije bilo Zakona, ne bi bilo ni greha. Greh postoji od vremena čovekovog pada, a greh je „*prestup zakona*“. (1.Jovanova 3:4.) Eva je u Raju prestupila desetu zapovest (1.Mojsijeva 3:6.). Kain je prestupio šestu zapovest. Zbog greha, to jest prestupa Božjeg Zakona, Bog je uklonio pretpotopni svet.

Pisani zakon pre Mojsija nije ni bio potreban. Ljudi su pre potopa i neposredno posle njega živeli veoma dugo. Adam je živio 930 godina, a Matusal 969 godina. Noje je mogao da sazna Božju volju od Matusala, a ovaj od Adama, koga je Bog neposredno upoznao sa načelima svog Zakona.

2. Bog je u vreme Mojsija svečano obnovio svoj Zakon na Sinaju, napisao ga svojim prstom na dve kamene ploče i predao Mojsiju da ga stavi u kovčeg zaveta.

☞ „I napisa na tim pločama što beše prvo napisao, Deset reči, koje vam izgovori Gospod na gori isred ognja na dan zbora vašega; i dade mi ih Gospod. I vrativ se siđoh s gore, i metnuh ploče u kovčeg koji načinih, i ostaše onde, kao što mi zapovedi Gospod.“ (5.Mojsijeva 10: 4,5. vidi: Jevrejima 9:3,4.)

3. Zakon Božji poštovali su Hristos i apostoli.

Prorok Isaija prerekao je o Mesiji da će „*učiniti zakon velikim i slavnim*“ (Isaija 42:21.), a psalmista je prerekao da će Hristos imati zakon Očev u srcu, da će ga ljubiti i poštovati. (Psalam 40:7,8.)

Isus je otvoreno izjavio: „*Ako zapovesti moje uzdržite ostaćete u ljubavi mojoj, kao što **ja održah zapovesti** Oca svoga i ostajem u ljubavi njegovoj.*“ (Jovan 15:10.)

Znajući da su ga neki sumnjičili da uči novu nauku, on je u svojoj propovedi na Gori izjavio: „*Ne mislite da sam ja došao da pokvarim zakon ili proroke: nisam došao da pokvarim, nego da ispunim. Jer vam zaista kažem: dokle nebo i zemlja stoji, neće nestati ni najmanjeg slovca ili jedne tittle iz zakona dok se sve ne izvrši. Ako ko pokvari jednu od ovih najmanjih zapovesti, i nauči tako ljude, najmanji nazvaće se u carstvu nebeskom; a ko izvrši i nauči, taj će se veliki nazvati u carstvu nebeskom.*“ (Matej 5:17–19.)

Isus je ovde izričito istakao da nije došao da pokvari Zakon od deset zapovesti, već da nauči ljude kako da ga drže.

Apostoli i prvi hrišćani zauzimali su prema Božjem zakonu isti stav kao njihov Učitelj.

Apostol Pavle piše: „A sad se bez zakona javi pravda Božja posvedočena od zakona i od proroka.” (Rimljanima 3:2.)

Apostol Jakov ističe da će Božji zakon biti merilo po kome će Bog suditi ljudima na dan suda: „Jer koji sav zakon održi a sagreši u jednome, kriv je za sve. Jer Onaj koji je rekao: ne čini preljube, rekao je i: ne ubij. Ako, dakle, ne učiniš preljube a ubiješ postao si prestupnik zakona. Tako govorite i tako tvorite kao oni koji će zakonom slobode biti suđeni.” (Jakov 2:10–12; vidi: 1.Jovanova 2:4.)

☞ „Jer je ovo ljubav Božija da zapovesti njegove držimo; i zapovesti njegove nisu teške.” (1.Jovanova 5:3.)

4. Božji zakon obuhvata i nas koji živimo u vreme milosti.

☞ „Ovde je trpljenje svetih, koji drže zapovesti Božje i veru Isusovu.” (Otkrivenje 14:12.)

Prava Božja deca poznaju se po tome što imaju Isusovu veru i drže **sve** Božje zapovesti.

5. Kako možemo da držimo Božje zapovesti?

Apostol Pavle ističe da telesan čovek, kojim vladaju grešne i sebične želje, ne može da se pokorava Božjem zakonu.

☞ „Jer telesno mudrovanje neprijateljstvo je Bogu, jer se ne pokorava zakonu Božjemu niti može.” (Rimljanima 8:7.)

Da bi čovek mogao da se pokorava Božjem zakonu, njegovo srce mora da bude promenjeno. Bog je obećao da će to učiniti, ali mi moramo da Mu se predamo. On je obećao da će svoj Zakon napisati na mesnim pločama našeg srca (Jevrejima 8:10.) Ali On to neće učiniti bez našeg pristanka. Ako smo voljni da napustimo greh, Bog će nam dati silu Svetoga Duha koja će nas osposobiti da živimo u skladu sa Božjim zakonom (Rimljanima 8:2–4.).

VI POSLUŠNOST USLOV SPASENJA

Neki teolozi uče da hrišćani nisu dužni da drže svih Deset zapovesti, tvrdeći da je Isus na krstu ukinuo Zakon. Ovo učenje je lažno. Kad bi Božji zakon bilo moguće ukinuti ili promeniti, onda Hristos ne bi trebao da umre za naše grehe. Naprotiv, Hristos je morao svojom žrtvom da zadovolji pravdu Zakona, jer bi bez toga čovečanstvo zauvek bilo izgubljeno.

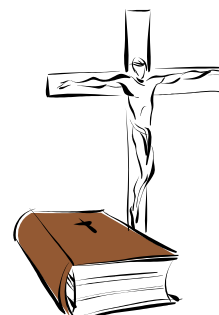
Poslušnost Božjem zakonu je uslov za ulazak u Božje carstvo i dokaz prave vere i ljubavi prema Bogu.

☞ „Neće svaki koji mi govori: Gospode! Gospode! ući u carstvo nebesko; no koji čini po volji Oca mogega koji je na nebesima.” (Matej 7:21.)

☞ „Blago onima koji tvore zapovesti njegove, da im bude vlast na Drvo života, i da uđu na vrata u Grad.” (Otkrivenje 22:14.)

Još u ovom životu poslušnost Božjem zakonu unosi u čovekov život radost, mir i sreću (Isaija 48:18.).

Spasenje znači oslobođenje od greha, od prestupanja Zakona i obnovljenje Božjeg moralnog obličja u nama. Isus će to učiniti za nas ako Mu se predamo. Da li ste spremni da Mu se predate i da zajedno sa Njime kažete: „Hoću činiti volju tvoju, Bože moj, i zakon je tvoj meni u srcu!” (Psalam 40:8.)

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE:

- ✓ *Da li verujete da je Božji zakon izraz Božje volje i karaktera? DA NE*
- ✓ *Da li želite da se pridružite svim vernima koji su poštovali
Božji zakon? DA NE*
- ✓ *Da li želite da donesete odluku da budete poslušni Bogu? DA NE*

BIBLIJA GOVORI...

12. DAN ODMORA KOJI JE GOSPOD POSVETIO

U životu svih naroda postoje razni verski praznici koje su ljudi vremenom uspostavili. Međutim, Sveto pismo uči da, u stvari, postoji samo jedan praznik koji potiče od samog Stvoritelja sveta. Iz Svetog pisma videćemo koji je taj praznik i kakvu važnost ima za svakog hrišćanina.

I KADA I KROZ KOGA JE OSNOVAN DAN ODMORA?

1. Dan odmora osnovao je Bog u Raju kroz Isusa Hrista.

☞ „I svrši Bog do sedmoga dana dela svoja, koja učini; i počinu u sedmi dan od svih dela svojih, koja učini.” (1.Mojsijeva 2:2.)

Bog je dovršio stvaranje sveta za šest doslovnih dana. Sedmog dana je počinuo. Bog je počivao, jer je time stvarao za čoveka dan odmora i ostavljao mu primer da se u skladu sa uzorom koji ima u svom Stvoritelju odmara sedmog dana.

U stvaranju sveta i čoveka učestvovali su Bog Otac, Isus Hristos i Sveti Duh. Bog je sve stvorio kroz Isusa Hrista (Jovan 1:1–3; Kološanima 1:16,17.) Hristos je, dakle, Stvoritelj kao što je i Otkupitelj. Hristos je stvorio svet za šest dana i počinuo u sedmi dan. Taj sedmi dan je Subota. (2.Mojsijeva 31:15.) Pošto je Hristos osnovao Subotu kao dan odmora, zato je On poneo ime Gospodar od subote. (Marko 2:28.).

2. Hristos je osnovao sedmi dan kao dan odmora, jer je toga dana počinuo i taj dan blagoslovio i posvetio.

☞ „I blagoslovi Bog sedmi dan, i posveti ga, jer u taj dan počinu od svih dela svojih, koja učini.” (1.Mojsijeva 2:3.)

Hristos je odvojio Subotu od ostalih dana u sedmici kao dan za odmor, upravo time što je taj dan blagoslovio i posvetio, i što je u tom danu počinuo (2.Mojsijeva 20:11.). Subota kao dan odmora temelji se, dakle, na ovim trima neoborivim činjenicama. Ono što je Bog blagoslovio i posvetio ostaje za uvek blagosloveno i posvećeno (1.Dnevnika 17:27; 4.Mojsijeva 23:19,20.).

3. Četvrta zapovest u Božjem zakonu određuje Subotu kao dan odmora.

Ova zapovest glasi: „Sećaj se dana od odmora da ga svetkuješ. Šest dana radi, i svršuj sve poslove svoje. A sedmi je dan odmor Gospodu Bogu tvojemu; tada nemoj raditi ni jednoga posla, ni ti, ni sin tvoj, ni kći tvoja, ni sluga tvoj, ni sluškinja tvoja, ni živinče tvoje, ni stranac koji je među vratima tvojim. Jer je za šest dana stvorio Gospod nebo i zemlju, more i što je god u njima; a u sedmi dan počinu; zato je blagoslovio Gospod dan od odmora i posvetio ga.” (2.Mojsijeva 20:8–11.)

Objavljivanjem Subote, koja je deo Božjeg zakona, Bog je dan odmora obnovio i utvrdio. Pošto su Božje zapovesti večne i nepromenljive, to je i Subota, kao deo Božjeg zakona, večna i nepromenljiva (Psalam 111:7,8).

II ZAŠTO JE HRISTOS USPOSTAVIO SUBOTU KAO DAN ODMORA?

Hristos je odvojio Subotu sa četverostrukom svrhom:

1. Da nas podseća na Stvoritelja i Njegovo delo stvaranja.

☞ „Jer je **za šest dana stvorio Gospod** nebo i zemlju, more i što je god u njima; a u sedmi dan počinu; zato je blagoslovio Gospod dan od odmora i posvetio ga.” (2.Mojsijeva 20:11.)

Subota je uspomena na Stvoritelja i na Njegovo stvaranje. Bog želi da se sećamo Njega i Njegovih dela (Psalam 111,4). Da su se ljudi svetkovanjem Subote uvek sećali Stvoritelja i Njegovog dela stvaranja, ne bi pali u idolopoklonstvo i neverstvo.

2. Subota je data čoveku za njegov odmor. (2.Mojsijeva 20:9,10.)

Bog je ovim uspostavio odnos između radnih dana i dana za odmor. U Subotu treba da se odmaramo od svojih svakodnevnih briga i poslova, kao što je i Hristos u sedmi dan počinio od svog dela stvaranja (Jevrejima 4:4,9,10.).

3. Subota je data kao dan za bogosluženje.

☞ „Šest dana radi, a sedmi dan, koji je subota za počivanje, neka bude **sveti sabor**, ne radite nijednoga posla; subota je Gospodnja, po svim stanovima vašim.” (3.Mojsijeva 23:3.)

Isus je u Subotu odlazio u sinagogu na bogosluženje. (Luka 4:16.) I mi Subotom treba da prisustvujemo bogoslužnju u Božjem domu (Jevrejima 10:24,25.). Subota je određena da nam pomogne da se čvršće sjedinimo sa svojim Stvoriteljem i pripremimo za budući, večni život.

4. Subota je znak srodstva između Boga i njegovog naroda i znak posvećenja.

☞ „I subote moje svetkujte da su znak između mene i vas, da znate da sam ja Gospod Bog vaš.” (Jezekilja 20:20; 2.Mojsijeva 31:17.)

Posvetiti znači učiniti svetim nesveta bića. To je delo otkupljenja. Hristos je naš Otkupitelj i Posvetitelj (1.Korinćanima 1:30). Hristova stvaralačka sila uvela nas je u život, i ta ista sila nas preporuča i posvećuje (Efescima 2:10).

III KOME JE BOG NAMENIO SUBOTU KAO DAN ZA ODMOR?

Iz Svetog pisma saznajemo da je Hristos uspostavio Subotu u Raju pre čovekovog pada u greh i da je predao Adamu kao predstavniku celog ljudskog roda. Isus kaže da je Subota načinjena „čoveka radi”, to jest svim ljudima (Marko 2:27). Neki smatraju da je Subota data isključivo Jevrejima, ali iz Božje reči jasno se vidi da je data još u Raju, oko 2000 godina pre nego što se rodio prvi Jevrejin – Avram (1.Mojsijeva 2: 1–3).

1. Subotu su svetkovali patrijarsi od Adama do Mojsija.

Božja reč za Avrama izričito kaže da je slušao Božji glas, čuvao naredbe njegove i zapovesti njegove, pravila njegova i zakone njegove (1.Mojsijeva 26:5).

2. Subotu su svetkovali verni Božji ljudi od Mojsija do Hrista.

Kada je izrailjski narod stigao u Sinajsku pustinju, a to je bilo oko mesec dana pre proglašenja Zakona na Sinaju, Bog je naglasio važnost sedmog dana u sedmici kao dana za odmor time što je šestog dana dao **dvostruku količinu mane**, koja u **Subotu nije padala** i ono što su u **petak sakupili i čuvali za subotu nije se pokvarilo**. Ostalih dana

mana bi se pokvarilo, ako su hteli da je ostave za drugi dan (Vidi: 2.Mojsijeva 16: 4; 21–30). Gospod je ovo čudo sa manom ponavljao u razdoblju od četrdeset godina, tokom kojih se izrailjski narod bavio u pustinji – to jest oko 2000 puta. Bog je ovim trostrukim čudom želeo da pouči Izrailjce kako treba da svetkuju upravo **sedmi dan**, dan, koji je On **blagoslovio i posvetio**, a ne bilo koji dan koji bi oni proizvoljno izabrali.

Gospod je na subotu upućivao svoj narod i preko proroka.

☞ „Blago čoveku koji tako čini, i sinu čovečijem koji se drži toga čuvajući subotu da je ne oskvrni, i čuvajući ruku svoju da ne učini zla. A tuđine koji pristanu uz Gospoda da mu služe i da ljube ime Gospodnje, da mu budu sluge, koji god drže subotu da je ne oskvrne i drže zavet moj, njih ću dovesti na svetu goru svoju, i razveseliću ih u domu svom molitvenom; žrtve njihove paljenice i druge žrtve biće ugodne na oltaru mom, jer će se dom moj zvati dom molitve svim narodima.” (Isaija 56:2,6,7.)

☞ „Ako odvратиš nogu svoju od subote da ne činiš što je tebi drago na moj sveti dan, i ako prozoveš subotu milinom, sveti dan Gospodnji slavnim, i budeš ga slavio ne idući svojim putovima i ne čineći što je tebi drago, ni govoreći reči, tada ćeš se veseliti u Gospodu, i izvešću te na visine zemaljske, i daću ti da jedeš nasledstvo Jakova, oca svoga; jer usta Gospodnja rekoše.” (Isaija 58:13,14.)

3. Subotu su svetkovali Hristos, apostoli i prvi hrišćani.

Isus je poštovao Subotu koju je nekada uspostavio u Raju. On je Subotu izdvajao kao vreme za odmor, za razmišljanje, za propovedanje i vršenje dobrih dela.

☞ „I dođe u Nazaret gde beše odrastao, i uđe po običaju svome u dan subotni u zbornicu, i ustade da čita.” (Luka 4:16.)

☞ „I dođe u Kapernaum, grad galilejski, i učaše ih u subote.” (Luka 4:31.)

Isus se brinuo o tome da njegovi učenici svetkuju Subotu i kad on bude otišao na Nebo. Nagoveštavajući propast Jerusalima, rekao je: „Nego se molite Bogu da ne bude bežan vaša u zimu ni u subotu.” (Matej 24:20.)

Zbog kišnog i hladnog vremena bežanje u zimu bilo bi vrlo teško. Bežanje u subotu bilo bi skopčano sa mnogim teškoćama, a i napetost i strah narušili bi subotni odmor i subotnu radost.

Isus je u Subotu počivao u grobu (Luka 23:52–54).

Hristove sledbenice u Subotu počivale su po Zakonu:

☞ „A žene koje behu došle s Isusom iz Galileje, idoše za Josifom, i videše grob i kako se telo metnu. Vrativši se pak pripraviše mirise i miro, i u subotu, dakle, ostaše na miru po zakonu.” (Luka 23:55,56.)

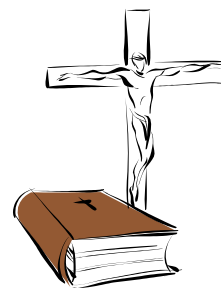
Apostol Pavle propovedao je u Subotu Jevrejima i neznabošcima.

☞ „A oni otišavši iz Perge dođoše u Antiohiju Pisidijsku, i ušavši u zbornicu u dan subotni sedoše. A kad izlažahu iz zbornice jevrejske, moljahu neznabošci da im se ove reči u drugu subotu govore. A u drugu subotu sabra se gotovo sav grad da čuje reči Božje.” (Dela 13:14,42,44.)

To isto činio je u Filibi (Dela 16:12–15.), u Solunu (Dela 17:1–4), i u Korintu (Dela 18:1–11). Pavlov običaj je bio, kaže Sveto pismo, da Subotu posveti proučavanju Božje reči i propovedanju Hristovog Jevanđelja (Dela 17:1–4).

4. Božja deca svetkovaće Subotu na obnovljenoj Zemlji.

☞ „Jer kao što će nova nebesa i nova zemlja, što ću ja načiniti stajati preda mnom, veli Gospod, tako će stajati potomstvo vaše, i ime vaše. I od mladine do mladine, i od subote do subote dolaziće svako telo da se pokloni preda mnom, veli Gospod.” (Isaija 66:22,23.)

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE:

✓ <i>Da li verujete da je Subota Božji sveti dan?</i>	<i>DA NE</i>
✓ <i>Da li prihvatate da je svetkovanje subote Božja zapovest?</i>	<i>DA NE</i>
✓ <i>Da li možete već danas da se odlučite da poštujete Boga
svetkovanjem svetog dana Subote?</i>	<i>DA NE</i>

BIBLIJA GOVORI...

13. POREKLO NEDELJE

Nedelja je prvi dan u sedmici, a Subota je sedmi dan. Veći deo hrišćana svetkuje nedelju, iako je, kao što smo videli, Bog odredio sedmi dan kao dan odmora (2.Mojsijeva 20:8–11).

U ovom proučavanju odgovorićemo na pitanje: ko je promenio Subotu u nedelju i kako je pokrenuta ta promena?

I HRISTOS I APOSTOLI NISU PROMENILI SUBOTU U NEDELJU

1. Hristos je Subotom redovno prisustvovao bogoslužnju u sinagogi. To je bio Njegov „običaj“.

☞ „I dođe u Nazaret gde beše odrastao, i uđe po običaju svome u dan subotni u zbornicu, i ustade da čita.“ (Luka 4:16; vidi: Marko 1:21–29; 6:1–6; Luka 4:31.)

Isus se brinuo da Njegovi učenici i posle Njegove smrti svetkuju subotu: „Nego se molite Bogu da ne bude bežan vaša u zimu ni u subotu.“ (Matej 24:20.)

2. Apostol Pavle takođe je redovno posećivao subotna bogoslužnja.

☞ „I Pavle po običaju svome uđe k njima, i tri subote razgovara se s njima iz pisma.“ (Dela 17:2; vidi: 13:14,44; 15:21; 16:13; 18:4.)

Godine 49. posle Hrista održan je u Jerusalimu sabor (Dela 15). Na tom saboru vođena je rasprava se o pitanju da li neznabošci koji žele da postanu vernici Hrišćanske crkve treba da se obrezuju i ispunjavaju još neke druge propise iz jevrejskog obrednog zakona. Ovom prilikom odlučeno je da se hrišćani iz neznaboštva oslobađaju od raznih jevrejskih uredaba kao što je obrezanje, prinošenje žrtava, itd (Dela 15:1,2,24–29).

Na saboru nije raspravljano o ukidanju Božjeg zakona i Subote, jer je svima bilo jasno da je Božji zakon večan, pa tako i Subota, koja je deo tog Zakopa (1.Korinćanima 7:19). Da je neko pokrenuo pitanje ukidanja Subote, onda bi se o tome raspravljalo i o tome bismo imali neki trag u spisima Novoga zaveta. Međutim, Biblija nigde ne govori o tome da su Hristos ili apostoli zamenili svetkovanje subote za nedelju, da su slavili prvi dan sedmice i preporučivali drugima da ga slave.

Da je Bog promenio subotu i da je dan odmora premešten sa sedmog na prvi dan, sigurno bismo u Svetom pismu imali izveštaj o toj promeni. Međutim, u celom Novom zavetu, koji je napisan u drugoj polovini prvog stoleća, ne nalazimo nijedan stih koji bi potvrdio tu promenu. Kako je onda započelo svetkovanje nedelje?

II ČINIOCI KOJI SU UTICALI NA POJAVLJIVANJE NEDELJE KAO PRAZNIKA

Prvi činilac: uticaj neznabožačkih religija koje su obožavale sunce kao svog boga i njemu u čast posvećivale prvi dan sedmice – nedelju.

Kult sunca bio je veoma rasprostranjen u staro vreme. Bog je često opominjao svoj narod da se čuva da ne padne u neznabožačku zabludu i počne da obožava sunce i ostala stvorenja umesto Stvoritelja.

☞ „I da ne bi podigavši oči svoje k nebu i videvši sunce i mesec i zvezde, svu vojsku nebesku, prevario se i klanjao im se i služio im; jer ih Gospod Bog tvoj daje svim narodima pod celim nebom." (5.Mojsijeva 4:19; vidi: 5.Mojsijeva 17:3; Isaija 17:8.)

U drugom veku posle Hrista u Rimskom carstvu osobito je bio raširen kult boga Mitre. Obožavaoci boga Mitre ili boga sunca posvetili su svom božanstvu prvi dan u sedmici – nedelju, koju su nazvali „dies solis" (tj. sunčev dan). I danas se nedelja na nemačkom i engleskom jeziku naziva sunčev dan (Zontag, Sandej).

„Bog sunca poslednjih neznabožackih careva ustupio je u kalendaru mesto Spasitelju ... Sunčev dan, dies solis, postao je hrišćanska nedelja, praznik vaskrsenja. Godišnjica sunčevog rođenja (natalis Solis Invikti), koji je slavljen 25. decembra, prihvaćena je kao dan Spasiteljevog rođendana — Božić." (La Sibil, str. 96)

Drugi činilac: U prilog svetkovanju nedelje car Konstantin izdao je 7.marta 321. Godine svoj čuveni zakon o svetkovanju „časnog dana sunca" kojim je želeo da sjedini neznabošce i hrišćane. Ta odredba glasi:

„U časn timer dan sunca (nedelju) neka se svi gradski službenici, zanatlije i stanovnici gradova odmaraju. Samo oni koji se bave zemljoradnjom mogu slobodno obavljati svoje poslove, jer se dešava da drugi koji dan nije tako pogodan za sejanje ili obrađivanje vinograda. Ne sme se dopustiti da zbog neiskorišćavanja pogodnog vremena propadnu dragoceni plodovi koje nam nebo šalje." (Kodeks Justin. knjiga 3, tit. 12. 13)

Treći činilac: uticaj crkvenih sabora i rimskih biskupa.

Nedelju uzdižu sabori u Nikeji (325), u Sardu (345) i naročito u Laodikeji (364). U svom 29. Kanonu Laodikejski sabor donosi sledeću odluku kojom nastoji da potkopa Subotu i uvede nedelju:

„Hrišćani ne treba da se odmaraju i lenstvuju u subotu, već tog dana treba da rade. Neka svetkuju dan Gospodnji (nedelju), i neka se čuvaju, koliko je moguće, da ne rade u taj dan. Ako i dalje svetkuju subotu, neka su prokleti."

Gašpar del Foso, nadbiskup grada Redija, rekao je 18. Januara 1562. na saboru u Trentu: „Subota, najistaknutiji dan u zakonu, promenjena je u nedelju ... Ovaj i slični propisi nisu ukinuti Hristovom izjavom, jer sam kaže da nije došao da promeni Zakon već da ga ispuni, nego su promenjeni vlašću Crkve." (Frum, Proročka vera naših otaca, sv. I, str. 478)

Nedelja, dakle, vuče korene iz neznaboštva, proširena je kultom sunca, poduprta carskim zakonima i nametnuta odlukama sabora i rimskih biskupa. Sve ovo bilo je potrebno, jer joj nedostaje biblijski temelj. Nedelja je čedo tradicije, i to ne hrišćanske tradicije, već mnogobožacke, ljudske. Na poštovaoce ove tradicije odnose se ove Isusove reči: „Zašto i vi prestupate zapovesti Božje za običaje svoje. No zalud me poštuju učeći naukama i zapovestima ljudskim." (Matej 15:3,9.)

III SVETKOVANJE SUBOTE SAČUVANO JE KROZ VEKOVE

Odredbe Laodikejskog sabora iz 364. godine koje su uperene protiv onih hrišćana koji su svetkovali Subotu, dokaz su da je u 4. veku Subota još uvek svetkovana u mnogim hrišćanskim crkvama, osobito na Istoku. To potvrđuju i crkveni istoričari Sokrat i Sozomen.

Papa Grgur I (590–604) ističe u jednom pismu da u samom Rimu ima hrišćana koji svetkuju Subotu. Papa se ljuti na te hrišćane i naziva ih najpogrdnijim imenima.

Subota je vekovima svetkovana u Etiopiji. Godine 1534. etiopski poslanik izjavio je na lisabonskom dvoru: „Budući da je Bog, pošto je završio stvaranje sveta, počnuo u sedmi dan, bilo bi izričito protiv Božje volje ako taj dan ne bismo poštovali, a pogotovo zato što Hristos nije došao da ukine Zakon već da ga ispuni (Matej 5:17,18; Mihael Gedes, Istorija Etiopije).

IV PROREČENA OBNOVA SVETKOVANJA SUBOTE U POSLEDNJE DANE

Stvoritelj svemira, koji je Subotu proglasio znakom svoje stvaralačke moći i svojom zastavom, sigurno neće dopustiti da ta zastava bude pogažena, a njegov Zakon osakaćen čovekovom rukom. Prorok Isaija proriče veliku reformu svetkovanja Subote. One koji objavljuju pravu Subotu naziva „obnoviteljima starih razvalina i puteva za naselje“.

- ☞ „I tvoji će saizdati stare pustoline, i podignućeš temelje koji će stajati od kolena do kolena, i prozvaćeš se: koji sazida razvaline i opravi puteve za naselje. Ako odvратиš nogu svoju od subote da ne činiš što je tebi drago na moj sveti dan, i ako prozoveš subotu milinom, sveti dan Gospodnji slavnim, i budeš ga slavio ne idući svojim putevima i ne čineći što je tebi drago, ni govoreći prazne reči, tada ćeš se veseliti u Gospodu, i izvešću te na visine zemaljske, i daću ti da jedeš nasledstvo Jakova, oca svoga; jer usta Gospodnja rekoše.“ (Isaija 58:12-14.)

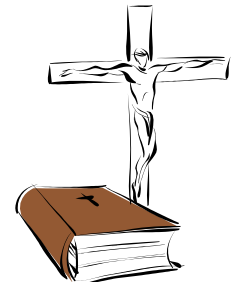
Nama su upućene reči:

- ☞ „Ovako veli Gospod: pazite na sud, i tvorite pravdu, jer će skoro doći spasenje moje, i pravda će se moja objaviti. Blago čoveku koji tako čini, i sinu čovečijem koji se drži toga čuvajući subotu da je ne oskrvni, čuvajući ruku svoju da ne učini zla.“ (Isaija 56:1,2.)

„Skoro će doći spasenje moje“, veli Gospod. Ove reči odnose se na Hristov drugi dolazak; a najbolja priprema za Hristov drugi dolazak jeste vera u Hrista i poslušnost svim Božjim zapovestima (Otkrivenje 22:14).

Da li ste spremni da stupite na stranu Božju i njegovog Zakona, da slušate radije Hristov glas, a ne glas onih koji ruše Božji zakon i navlače na sebe večnu pogibao (2.Petrova 3:17.)? Ako ste voljni da sledite Hrista, na vama će se ispuniti obećanje:

- ☞ „Blago onima koji tvore zapovesti njegove, da im bude vlast na drvo života, i da uđu na vrata u grad.“ (Otkrivenje 22:14.)

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE:

- ✓ **Da li ste se uverili da Sveto pismo ne uči svetkovanje prvog dana? DA NE**
- ✓ **Da li verujete da je sedmi dan posvećen, a ne prvi dan? DA NE**
- ✓ **Da li će te se odlučiti da više poštujete Boga od čoveka? DA NE**

BIBLIJA GOVORI...

14. PROREČENI OTPAD

Proročanstva iz Knjige proroka Danila napisana su da bismo ih razumeli i kroz njih upoznali budućnost. Isus se lično poziva na Knjigu proroka Danila i ističe njena proročanstva: „Koji čita da razume". (Matej 24:15.) U delu proučimo sedmu glavu iz Knjige proroka Danila, koja sadrži jedno od najvažnijih proročanstava u celom Svetom pismu.

I DANILOVO VIĐENJE

Danilo je u viđenju gledao kako iz uzburkanog mora izlaze četiri zveri (Danilo 7:2–8).

II TUMAČENJE OVOG VIĐENJA

Danilo se služi govorom simbola. Simboli koje upotrebljava u ovom tekstu jesu: četiri vetra, more, četiri zveri, deset rogova i mali rog koji ima oči i usta čovečija.

Šta znače ovi simboli? Sama Biblija daje objašnjenje.

More predstavlja narode:

☞ „I reče mi: vode, što si video, ono su ljudi i narodi, i plemena i jezici." (Otkrivenje 17:15.)

Četiri zveri predstavljaju četiri svetska carstva:

☞ „Ove četiri velike zveri jesu četiri cara, koji će nastati na zemlji." (Danilo 7:17.)

1. Lav s krilima predstavlja Vavilonsko carstvo pod Navuhodonosorom.

Krila označavaju brzinu kojom je Navuhodonosor izvojevao pobjedu nad susedima. Kasnije se toj zveri dogodile promene: krila joj se „poskuboše, i podiže se sa zemlje i stade na noge kao čovek, i srce ljudsko dade joj se". (Danilo 7:4). Srce ljudsko, slabo i plašljivo simbol je Valtasara, poslednjeg vladara Vavilonskog carstva, koji se prestrašen i malodušan zatvorio u vavilonsku kulu i sa kojim se 538. godine pre Hrista završava svetska vlast Vavilona.

2. Medved s tri rebra u čeljustima označava Medo-Persijsko carstvo.

Prorok vidi kako medved stoji „na jednoj strani" (st.5) Time je simbolički prikazana nadmoćnost Persijanaca u toj, u početku dvojnoj imperiji – imperiji koja se zasnivala na savezu između Medijanaca i Persijanaca. Tri rebra u čeljusti medveda predstavljaju tri države koje je Medo-Persija osvojila: Vavilon, Lidiju i Egipat. Ova Medo-persijska imperija vladala je od 538. kad je Kir zauzeo Vavilon, pa do 331. godine kada je u bici kod Arbele poginuo poslednji persijski vladar.

3. Leopard s četiri glave i četiri krila predstavlja Makedonsko carstvo.

Krila označavaju brzinu kojom je Aleksandar Veliki osvajao tadašnja najjača carstva. Grčko-makedonska država sačuvala je jedinstvo za vreme života Aleksandra Velikog. Posle njegove smrti, nastala je u toj državi borba za presto. Centralna vlast nije se mogla dugo održati. Pošto su pobijeni članovi carske kuće, vlast je prešla u ruke četvorice generala (Kasander, Lizimah, Ptolomej i Seleuk), koji su državu međusobno podelili na četiri dela. Godine 168. pre Hrista, u bici kod Pidne, Rim je osvojio Makedoniju, a 146. godine proglasio je svojom provincijom. Time je prestalo postojanje trećeg svetskog carstva.

4. Četvrta zver predstavlja Rimsko carstvo.

Ova svojstva četvrte zveri potpuno odgovaraju karakteru Rimske države. Njena vlast bila je gvozdена, gvozdeni zakoni i gvozdeni jaram koji je nametala pokorenim narodima (Danilo 7:19,23). Rimska imperija trajala je do 476 godine posle Hrista, kada je propalo Zapadno rimsko carstvo.

III DESET ROGOVA I MALI ROG

1. Koga predstavljaju deset rogova koje je prorok video na glavi četvrte zveri?

☞ „I deset rogova jesu deset careva, koji će nastati iz toga carstva, a posle njih nastaćе drugi, i on će se razlikovati od pređašnjih, i pokoriće tri cara." (Danilo 7:24.)

Deset rogova predstavljaju deset malih carstava koja su nastala na teritoriji Zapadnog rimskog carstva posle njegove propasti 476. godine. To su bila carstva koja su osnovali: Franci, Alemani, Burgundi, Svevi, Vandali, Zapadni Goti, Istočni Goti, Anglosasi, Langobardi i Heruli. Iz ovih naroda razvili su se neki od savremenih evropskih naroda.

2. Kakva se promena dogodila između deset rogova?

☞ „Gledah rogove, i gle, drugi mali rog izraste među onim, i tri prva roga iščupaše se pred njim; i gle, oči kao oči čovečije behu na tom rogu, i usta koja govoraхu velike stvari." (Danilo 7:8; vidi: Danilo 7:24).

Prorok je video kako između deset rogova raste jedan mali rog, pred kojim se „iščupaše tri druga roga". (stihovi 8. i 24.)

3. Koga označava ovaj mali rog?

Iz istorije je poznato da se papstvo pojavilo na teritoriji Zapadnog rimskog carstva. Već 330. godine, kada je car Konstantin preneo prestonicu na istok, u Konstantinopolj (Carigrad), rimski biskup počinje da prisvaja pored duhovne i svetovnu vlast. Rimski biskup postao je u Crkvi malo pomalo, ono što je ranije bio cezar u rimskoj državi. Papstvo se rodilo kao kopija rimske carske vlasti. Car Justinijan je 533. godine, u jednom pismu upućenom rimskom patrijarhu Jovanu, priznao rimskog biskupa glavom svih crkava, a eliminisanjem triju germanskih plemena: Herula 493. godine, Vandala 534. i Istočnih Gota 538. stvorena je mogućnost za ostvarenje papine vlasti. Tako od 538. godine počinje vlast „malog roga" ili papstva.

4. Obeležja malog roga.

Na ovom rogu bile su „oči kao oči čovečije, i usta koja govoraхu velike stvari". (Danilo 7:8. drugi deo). Ovaj rog „razlikovao se od pređašnjih" (st. 24), on će držati drske govore protiv Svevišnjega, potiraće svece Svevišnjega, i pomišljaće da promeni vremena i zakone; sveci će biti predati njegovoj vlasti za jedno vreme i za vremena i za po vremena. (Danilo 7:25.)

Iz ovih stihova proizlaze sledeće karakteristike „malog roga" koje potpuno prikazuju prirodu papske vlasti:

a) Na malom rogu su „oči kao oči čovečje". Oči su simbol inteligencije. Za razliku od varvarskih germanskih kraljeva, koji su bili nepismeni, vlast predstavljena „malim rogom" odlikuje se pronicljivošću i izvanrednom političkom veštinom. To su zaista odlike papske vlasti.

b) Mali rog izgledao je veći od drugih i razlikovao se od drugih. Papstvo je u srednjem veku postalo veća sila od ostalih, i razlikovalo se od drugih, jer je bilo religiozno-politička sila.

c) On će „govoriti velike stvari" protiv Svevišnjega. Izrazom „velike stvari" označene su papine ohole tvrdnje kojima sebi pripisuje božansku čast i vlast. Katolička enciklopedija ističe da „papa uživa toliko dostojanstvo i da je njegov položaj toliko uzvišen da on nije samo čovek, već kao Bog i namesnik Božji. On je krunisan trostrukom krunom, kao kralj neba i zemlje i nižih predela". (Prompta Biblioteka, vol. VI, pp. 25. 29). A u spisu „Diktatus Papae", za koji se smatra da ga je napisao papa Grgur VII, između ostalog istaknuto je da svi „vladari treba da ljube papi noge".

d) „Potiraće svece Višnjega." Papstvo je tokom dugih stoleća progonilo sve one koje je smatralo jereticima: valdenžane, albigenze, bogumile, hugenote, itd.

e) „Pomišljaće da promeni vremena i zakone." Papstvo se zaista usudilo da oskrnavi i sam Božji zakon. Ako čitamo Deset Božjih zapovesti iz nekog katoličkog katekizma, uočićemo da je u njemu izostavljena druga zapovest, a deseta podeljena na dve. Papstvo ističe promenu četvrte Božje zapovesti, to jest da je svetost Subote prenesena na nedelju. Katolička enciklopedija tvrdi da „papa ima toliku vlast i moć da može promeniti božanski zakon, jer njegova vlast nije ljudska već Božja, i on postupa kao Božji namesnik na zemlji sa punom vlašću da svezuje i razrešuje svoje stado". (Prompta Biblioteka, vol. VI, pp. 25–29).

f) Njegova vlast trajaće „vreme, vremena i po vremena". Ovim je određena dužina vremena sveopšte vlasti „malog roga". Vreme znači jedna godina, vremena dve godine i po vremena pola godine, To je ukupno tri i po godine ili 42 meseca odnosno 1260 dana, (vidi: Otkrivenje 12:6,14; 13:5.) U proročanstvu jedan dan znači jednu godinu (vidi: 4.Mojsijeva 14:34: Jezekilj 4:6). Prema tome vlast „malog roga", to jest papstva, mogla je da traje 1260 godina. Papska svetska vlast počela je 538. godine, kada je car Justinijan priznao papu glavom nad svim crkvama i kad je, pobedivši germanska plemena u Severnoj Africi i Italiji, stvorio papi mogućnost da vrši versku i političku vlast. Ako godini 538. dodamo 1260 dolazimo u 1798.godinu. Te godine Napoleonov general Bertije ušao je u Rim, zarobio papu Pija VI, odveo ga u Francusku u kojoj je uskoro umro. Tim aktom papstvo je zadobilo smrtnu ranu (Otkrivenje 13:3–9).

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE:

- ✓ *Da li verujete da je Bog preko proroka Danila otkrio budućnost? DA NE*
- ✓ *Da li verujete u proročanstva Svetog pisma za poslednje dane? DA NE*
- ✓ *Da li ste voljni da se pripremite za skori Hristov dolazak? DA NE*

BIBLIJA GOVORI...

15. DESET ZAPOVESTI I OBREDNI ZAKONI

Bog je svome narodu dao tri različita zakona: građanski, obredni i moralni zakon ili Deset zapovesti.

Građanski zakoni određivali su mnoga pitanja u vezi sa postojanjem izrailjskog naroda kao posebne nacije. U okvir ovih zakona ulazile su uredbe o raznim prestupima, o sudskom postupku, itd. Propašću izrailjske države u prvom veku posle Hrista prestali su da važe i ovi zakoni.

Ceremonijalni ili obredni zakon određivao je koje žrtve Izrailjci treba da prinosе u slučaju nekog prestupa. Ovim zakonom određeni su bili i praznici koje je izrailjski narod trebalo da svetkuje, osim Subote kao sedmičnog dana za odmor. Obredni zakon imao je privremeni karakter. Žrtve i praznici, koje je ovaj zakon propisivao, bili su simbol Hristove službe i Njegove žrtve na krstu. Kad je Isus umro na krstu, prestalo je prinošenje životinjskih žrtava, a time su prestale da važe i uredbe koje su ih propisivale.

Moralni zakon ili Deset zapovesti je Božji zakon koji je dat našim praroditeljima još u Raju, a obnovljen je na Sinaju (2.Mojsijeva 20:1–17). To je večan, savršen i nepromenljiv zakon, Zakon koji otkriva Božju volju i Božji karakter i određuje naš odnos prema Bogu i bližnjima.

I MORALNI ZAKON

1. Sa načelima Moralnog zakona Bog je upoznao naše praroditelje u raju.

Prestup tog Zakona je greh (1.Jovanova 3:4). Eva je prestupila ovaj Zakon, kada je uzabrala plod sa zabranjenog drveta. Verni Božji ljudi, patrijarsi, imali su taj Zakon u svom srcu (1.Mojsijeva 26:5).

2. Bog je na gori Sinaju svečano proglasio Moralni zakon ili Zakon deset zapovesti (2.Mojsijeva 20:1–17), napisao ga je na dve kamene ploče i zapovedio Mojsiju da ga stavi u kovčeg.

☞ „Te reči izgovori Gospod svemu zboru vašemu na gori isred ognja, oblaka i mraka, glasom velikim, i ništa više nego ih napisa na dve ploče kamene koje mi dade.” (5.Mojsijeva 5:22.)

☞ „I vrativ se siđoh s gore, i **metnu u ploče u kovčeg, koji načinih**, i ostaše onde, kao što mi zapovedi Gospod.” (5.Mojsijeva 10:5.)

3. Taj Zakon je savršen, svet, pravedan, dobar i večan.

☞ „Zakon je Gospodnji savršen, krepі dušu, svedočanstvo je Gospodnje verno, daje mudrost neveštome.” (Psalam 19:7)

☞ „Tako je, dakle, zakon svet i zapovest sveta i pravedna i dobra.” (Rimljanima 7:12; Psalam 119:142,152; Matej 5:17–19.)

4. Taj zakon otkriva greh. On je duhovno ogledalo koje pokazuje naše duhovno stanje.

„Šta ćemo, dakle, reći? Je li zakon greh? Bože sačuvaj! nego ja greha ne poznah osim kroz zakon; jer ne znadoh za želju da zakon ne kaza: ne zaželi.” (Rimljanima 7:7; Jakov 1:23–25.)

5. Taj zakon biće merilo na nebeskom sudu.

☞ „Jer koji sav zakon održi a sagreši u jednome, kriv je za sve. Jer onaj koji je rekao: ne čini preljube, rekao je i: ne ubij. Ako, dakle, ne učiniš preljube a ubiješ, postao si prestupnik zakona. Tako govorite i tako tvorite kao oni koji će zakonom slobode biti suđeni.” (Jakov 2:10–12.)

II OBREDNI ZAKON

Obredni zakon bio je dat **zbog** greha i **posle** pojave greha na našoj planeti. Moralni zakon otkrivao je greh, a ceremonijalni zakon **ukazivao je na Hrista kao na lek za greh**.

1. Patrijarsi su još pre Mojsija prinosili krvne žrtve, koje su predstavljale Hristovu žrtvu.

☞ „A posle nekog vremena dogodi se te Kain prinese Gospodu prinos od roda zemaljskoga; a i Avelj prinese od prvina stada svoga i od njihove pretiline. I Gospod pogleda na Avelja i na njegov prinos, a na Kaina i na njegov prinos ne pogleda. Zato se Kain rasrdi veoma, i lice mu se promeni.” (1.Mojsijeva 4:3–5; vidi: 1.Mojsijeva 8:20-22; O Jovu 1:4,5.)

2. Bog je kasnije dao izrailjskom narodu preko Mojsija čitav sistem obrednih propisa, kojima je bila uređena služba u zemaljskom svetišću.

Ovaj obredni zakon je određivao kakve žrtve treba prinositi i koje praznike treba svetkovati pored Subote.

Kad je neko zgrešio, morao je da prinese životinju na žrtvu. Prethodno je ispovedio svoj greh nad glavom te životinje. Tada je sveštenik krvlju zaklane životinje izvršio za grešnika pomirenje, (vidi: 3. Mojsijeva 4:27–31.) Svaka žrtva je upućivala na Hrista i na Njegovu smrt na krstu.

Izrailjci su osim krvnih žrtava prinosili jestivne žrtve i žrtve od pića ili naljevne žrtve (3.Mojsijeva 2: 1,2,5,9; 4.Mojsijeva 28:3–7).

Obrednim zakonom bili su propisani i simbolički praznici: Pasha, Praznik presnih hlebova, Pedesetnica, Praznik truba, Dan očišćenja i Praznik senica (3.Mojsijeva 23:4,5,10,15,16,24,27,34.). Pošto su ovi praznici bili neradni, oni su još nazivani „godišnjim subotama” osim ili pored „subota Gospodnjih” ili „sedmičnih subota” (3.Mojsijeva 23:36–38). Ovih obrednih ili „godišnjih subota” bilo je sedam. (3.Mojsijeva 23:8,21,24, 28,39.)

3. Ovaj obredni zakon je važio do Hristove smrti na krstu. Hristos ga je svojom žrtvom, ukinuo:

☞ „I izbrisavši pismo uredbe (obredni zakon), koja beše protiv nas, i uzevši sa srede prikova ga na krstu; i svukavši poglavarstva i vlasti izvede ih na ugled slobodno, i pobedi ih na njemu (krstu). Da vas dakle niko ne osuđuje za jelo ili za piće (jestivne i naljevne žrtve), ili za kakav praznik, ili za mladine ili za subote (godišnje ili obredne subote), koje je sve bilo sen onoga što je htelo da dođe, i telo je Hristovo.” (Kološanima 2:14–17.)

U ovom je stihu najvažnija reč „sen”. Ta reč je ključ za pravilno razumevanje celog stiha. Sve elementi koje apostol nabraja u 16. stihu su sen ili slika stvarnosti koja je u Hristu. Subota, sedmi dan sedmice, nije „sen”. Ona je data u Raju pre pojave greha i uspomena je na Stvoritelja i njegovo delo stvaranja, a ne simbol Hrista koji je trebalo da dođe. Samo žrtve i godišnji praznici su „sen”, jer su dati posle pojave greha i predstavljali su Hristovu žrtvu i Njegovu službu za otkup sveta.

4. Ukidanje obrednog zakona prorekao je prorok Danilo.

☞ „I utvrdiće zavet s mnogima za sedmicu dana, a u polovinu sedmice ukinuće žrtvu i prinos.” (Danilo 9:27; prvi deo)

Smrcu na krstu Hristos je ukinuo žrtve i prinose koje je propisivao obredni zakon. Kad je Isus umro, zavesa u Hramu razderala se odozgo do dole, time je Bog pokazao da krvne žrtve nisu više potrebne (Matej 27:50,51).

III UPOREĐENJE MORALNOG I OBREDNOG ZAKONA

Sledeće upoređenje jasno pokazuje razliku između moralnog i obrednog zakona:

BOŽJI MORALNI ZAKON ILI DESET ZAPOVESTI	CEREMONIJALNI (MOJSIJEV) ILI OBREDNI ZAKON
Naziva se „carski“ (Jakov 2:8)	Naziva se „pismo uredbe“ (Kološanima 2:14; Efes. 2:15)
Izgovorio ga je Bog (5.Mojs. 4:12,13)	Izgovorio ga je Mojsije (3.Mojs. 1:1-3.)
Napisao ga Bog na dve kamene ploče (2.Mojs. 24:12)	Napisao ga Mojsije u knjigu (2.Dnevnika 35:12)
Bio je stavljen u kovčeg (2.Mojs. 40:20)	Bio je stavljen pored kovčega (5.Mojs. 31:24-26)
Božji zakon je savršen (Psalam 19:7)	Obredni zakon ne može nikoga usavršiti (Jevrejima 7:19)
Božji zakon je večan (Psalam 11:7; Matej 5:17)	Obredni zakon je prikovan na krst (Efes. 2:15; Kol. 2:14)
Božji zakon otkriva greh (Rimljanima 3:20; 7:7)	Obredni zakon bio je dat zbog greha (3.Mojs. 3:7)

IV NAŠ ODNOS PREMA MORALNOM ZAKONU

Božji zakon otkriva nam svu grešnost i upućuje nas Isusu koji Jedini može da nam oprost i grehe. Ako grehe priznamo i ostavimo, on će nam oprostiti i očistiće nas od svake nepravde (1.Jovanova 1:9). Ako se Hristu potpuno predamo, ako svoju volju potčinimo Njegovoj volji, On će nam dati silu koja će nas osposobiti da živimo po Božjoj volji. Hristos će svoj zakon napisati na našem srcu:

☞ „Jer je ovo Zavet koji ću načiniti s domom Izrailjevim posle onih dana, govori Gospod; daću zakone svoje u misli njihove, i na srcima njihovima napisaću ih, i biću im Bog, i oni će biti meni narod.“ (Jevrejima 8:10; Psalam 119:11.)

Tada ćemo iz ljubavi prema Hristu živeti u skladu sa Božjim zakonom.

☞ „Jer je ovo ljubav Božja da zapovesti njegove držimo; i zapovesti njegove nisu teške.“ (1.Jovanova 5:3.)

Božja reč naziva blaženima sve one koji su kroz Hrista dobili oproštenje greha, koji razmišljaju o Božjem zakonu i u Božjoj milosti ga drže (Psalam 32:1; 1:1,2; Jakov 2:10-12.)

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE:

- ✓ *Da li pravite razliku između večnog Božjeg zakona i obrednih zapovesti?*
DA NE
- ✓ *Da li verujete da su Deset Božjih zapovesti večne i da važe za sva vremena?*
DA NE
- ✓ *Da li želite da, Božjom pomoću, poštujete svih Deset Božjih zapovesti?*
DA NE

BIBLIJA GOVORI...

16. SPASENJE KROZ NOVI ZAVET

Kad se govori o Starom i Novom zavetu obično se misli na nadahnute knjige koje su pisane pre Hrista (Stari zavet) i na one koje su pisane posle Hrista (Novi zavet). Sve knjige Staroga i Novoga zaveta su Božja reč, jer su ih pisali proroci i apostoli, nadahnuti Svetim Duhom (2.Petrova 1:21).

Međutim, izrazi „stari i novi zavet“ imaju još jedno značenje, značenje „**ugovor**“. U Svetom pismu često nailazimo izraze „stari zavet“ ili „prvi ugovor“ i „novi zavet“ ili „drugi ugovor“. Veoma je važno da razlikujemo ova dva zaveta ili ugovora, jer spasenje možemo da dobijemo samo kroz **novi zavet**.

I STARI ZAVET

1.O koja dva zaveta (ugovora) govori Sveto pismo?

☞ „A kad veli: nov Zavet, prvi načini vethim (oronulim); a što je vetho i ostarelo, blizu je kraja.“ (Jevrejima 8:13.)

2. Kako su još označena ova dva zaveta?

☞ „Jer da je onaj **prvi** bez mane bio, ne bi se drugome tražilo mesta.“ (Jevrejima 8:7.)

3. Šta je bio stari zavet?

Stari zavet je bio ugovor koji je Bog načinio sa izrailjskim narodom pošto ga je izveo iz egipatskog ropstva. Predmet ugovora bio je Zakon – **Deset zapovesti**, koji je Bog objavio na Sinaju. Narod je obećao da će držati sve Božje zapovesti, ali to obećanje nije održao. Bog je dozvolio taj ugovor da bi narodu pokazao njegovu nemoć i da bi ga poučio da mu je potrebna Hristova sila da drži Božji zakon.

4. Kakvo obećanje je Bog dao Izrailjcima ako održe Njegov zavet?

☞ „A sada ako dobro uzaslušate glas moj i ušćuvate zavet moj, bićete moje blago mimo sve narode, premda je moja sva zemlja. I bićete mi carstvo sveštentičko i narod svet. To su reči koje ćeš kazati sinovima Izrailjevim.“ (2. Mojsijeva 19:5,6.)

5. Šta su Izrailjci po tom ugovoru bili dužni da drže?

☞ „I progovori Gospod k vama isred ognja; glas od reči čuste, ali osim glasa lika ne videste; i objavi vam zavet svoj koji vam zapovedi da držite, deset reči, koje napisa na dve ploče kamene.“ (5.Mojsijeva 4:12,13.)

6. Šta su oni obećali?

- ☞ „I dođe Mojsije, i kaza narodu sve reči Gospodnje i sve zakone. I odgovori narod jednim glasom i rekoše: činićemo sve što je rekao Gospod. I uze knjigu zavetnu i pročitao narodu, a oni rekoše: što je god rekao Gospod činićemo i slušaćemo." (2. Mojsijeva 24:3,7.)

7. Čime je bio potvrđen prvi zavet?

- ☞ „Jer kad Mojsije izgovori sve zapovesti po zakonu svemu narodu, onda uze krvi jarčije i teleće, s vodom i vunom crvenom i isopom, te pokropi i knjigu i sav narod govoreći: Ovo je krv zaveta koji Bog načini svama." (Jevrejima 9:19,20; vidi: 2. Mojsijeva 24:5–8.)

8. Šta se dogodilo posle 40 dana?

- ☞ „A narod videvši gde Mojsije zadugo ne silazi s gore, skupi se narod pred Aronom i rekoše mu: Hajde, načini nam bogove, koji će ići pred nama, jer tome Mojsiju koji nas izvede iz zemlje misirske ne znamo šta bi. A Aron uze iz ruke njihove zlatne nakite, sali u kalup i načini tele saliveno. I rekoše: Ovo su bogovi tvoji Izrailju, koji te izvedoše iz zemlje misirske. I kad dođe blizu okola, ugleda tele i igre, te se razgnevi Mojsije, baci iz ruku svojih ploče i razbi ih pod gorom." (2. Mojsijeva 32:1,4,19.)

Četrdeset dana posle, sklapanja, Izrailjci raskidaju ovaj ugovor. Šta je bio uzrok tako brzom kršenju ugovora? Izrailjci nisu poznavali svoje srce. Nisu osećali potrebu za Božjom milosti i pomoći, koja im je bila neophodna da bi održali Božji zakon. Zato su tako lako i obećali da će biti poslušni. Oni su znali da je ovaj ugovor bio dobar i koristan za njih, ali nisu uvideli da njihova vlastita snaga nije dovoljno jaka za to i da bez Božje pomoći neće uspeti. Ovo razočaranje trebalo je da ih dovede do Hrista, jer je bilo potrebno potrebno da nauče i zapamte da nema spasenja ako se čovek oslanja samo na sebe. **Niko ne može držati zakon bez Božje pomoći** (Rimljanima 8:7).

Razbijanje zavetnih ploča jasno pokazuje da nisu ispunjeni uslovi staroga (prvoga) ugovora, a ponovno davanje tablica (2. Mojsijeva 34:1,28.) jasno predstavlja Božje trpljenje i milostivo postupanje prema ljudima.

Iskustvo Izrailjaca treba da posluži za pouku. Mi treba da budemo svesni svoje slabosti. **Nemojmo zaboraviti da nam je uvek potrebna božanska sila, koja će nas osposobiti da pobedimo svako zlo i održimo Božji zakon.**

II NOVI ZAVET

1. Šta je novi zavet?

Novi zavet je Božje obećanje da će Hristos kroz Svetoga Duha stanovati u srcima svog naroda i da će mu dati silu da drži njegov sveti Zakon. Po ovom novom ugovoru Hristos beleži Božji zakon u **srce** svog naroda, a ne samo na kamene ploče. **Taj novi ugovor znači obnavljanje Božjeg obličja u čoveku savršenom poslušnošću Božjem zakonu, koja je podržana Hristovom silom.**

2. Šta je Bog obećao da će učiniti Novim zavetom?

- ☞ „Nego ovo je zavet što ću učiniti s domom Izrailjevim posle ovih dana, govori Gospod: metnuću zakon svoj **u njih**, i **na srcu** njihovu napisaću ga, i biću im Bog i oni će mi biti narod." (Jeremija 31:33.)

3. Ko je Posrednik Novog zaveta?

- ☞ „A sad dobi bolju službu, kao što je i Posrednik boljega Zaveta, koji se na boljim obećanjima utvrdi. Jer da je onaj prvi bez mane bio, ne bi se drugome tražilo mesta." (Jevrejima 8:6,7.)

Posrednik novog zaveta je Hristos. Prvi zavet je bio slab. Njegova slabost bila je u **ljudskom obećanju**; dok je novi utvrđen „na boljim obećanjima", na reči Svemogućega Boga, koji svojim Duhom upisuje Zakon u srce.

4. Čijom krvlju je potvrđen Novi zavet?

☞ „Jer gde je zavet valja da bude i smrt onoga koji čini zavet.” (Jevrejima 9:16; vidi: Luka 22:19,20.) Novi zavet potvrđen je Hristovom krvlju.

5. Otkada postoji Novi zavet?

Novi ugovor je, istina, potvrđen Hristovom žrtvom, ali on je postojao pre staroga. Gospod je još u Raju dao Adamu obećanje da će se On, Gospod, boriti protiv sotone, da spase čovečanstvo. Hristos je posle Adama obnovio ovaj ugovor i obećanje sa Nojem i Avramom. Dakle, novi ugovor potiče još iz Raja.

Stari zavet načinjen je tek 2500 godina posle stvaranja sveta. Znači da su ljudi, koji su živeli od Adama do staroga ugovora, imali Božji zakon napisan u srcu i mislima.

6. Koji ljudi žive u Starome a koji u Novome zavetu?

Oni koji misle da mogu i bez Svetoga Duha držati Božji zakon i koji se hvale dobrim delima i svojim poštenjem, u stvari, još su u starom zavetu. Oni koji su svesni svoje grešnosti i svim srcem žele da žive po Božjem zakonu, ali se osećaju nemoćnim i traže pomoć i silu Svetoga Duha, da On upiše zapovesti u njihovo srce i misli, jesu u Novome zavetu. Oni nisu više pod Zakonom nego pod blagodaću (Rimljanima 6:14,15,18; 8:9,14).

7. Kako možemo postati učesnici u Novom zavetu?

„Što je rođeno od tela, telo je; a što je rođeno od Duha, duh je. Ne čudi se što ti rekoh: valja vam se nanovo roditi.” (Jovan 3:6,7.)

Novorođenjem odozgo, od Svetoga Duha, koji čini da nam Božji zakon postaje mio, tako da ga radosno ispunjavamo, postajemo učesnici u Novom zavetu.

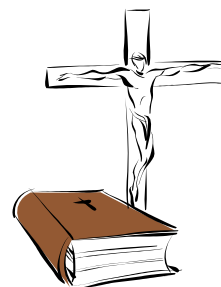
8. Šta će Bog učiniti za nas ako Mu se potpuno predamo?

☞ „A Bog mira, koji izvede iz mrtvih velikoga Pastira ovčama, krvlju Zaveta večnoga, Gospoda našega Isusa Hrista. Da vas savrši u svakome delu dobrom, da učinite volju njegovu, čineći u vama što je ugodno pred njim, kroz Isusa Hrista, kome slava u vek veka.” (Jevrejima 13:20,21.)

III STARI I NOVI ZAVET UPOREĐENI.

Da bismo bolje uočili razliku između starog i novog zaveta, želimo da ih još jednom uporedimo:

Stari zavet (ugovor):	Novi zavet (ugovor):
Predmet ugovora bio je Božji zakon urezan na kamene ploče (5.Mojsijeva 4:13.)	Predmet ugovora je Božji zakon utisnut u misli i srce (Jevrejima 31:31-34)
Učinjen sa izrailjskim naordom (2.Mojsijeva 24:3)	Učinjen sa svima narodima (Jevrejima 8:9,10)
Počiva na čovekovom obećanju (2.Mojsijeva 24:8)	Počiva na Hristovom obećanju (Jevrejima 8:6-13)
Potvrđen krvlju životinje (2.Mojsijeva 24:8)	Potvrđen Hristovom krvlju (Matej 26:26-28; Jevrejima 9:14)
Doživeo neuspeh zbog ljudske slabosti (2.Mojs. 32:1,7,9)	Sila Sv.Duha omogućava njegovo ostvarenje (1.Sol. 5:23,24; Kol. 1:26-29; Juda 24:25)

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE:

- ✓ *Da li iko može bez Božje sile Svetog Duha da drži sveti Božji zakon? DA NE*
- ✓ *Da li prihvatate Isusa Hrista kao svog ličnog Spasitelja? DA NE*
- ✓ *Hoćete li u molitvi tražiti Božju silu da mu budete verni? DA NE*

BIBLIJA GOVORI...

17. POKAJANJE I OBRAĆENJE

Čovek je po svojoj prirodi grešan. On se rađa sa grešnim nasleđem, sa sklonošću ka grehu, i tokom godina još više povećava svoju grešnost.

Naši gresi nas odvajaju od Boga (Isaija 59:1,2.) i navlače gnev Božji na nas (Rimljanima 1:18.) Prirodno je zato da se pitamo: kako se čovek može vratiti Bogu? Kako se čovek može pomiriti s Bogom? Drugim rečima, kako se može spasiti?

Isus ističe da je obraćenje uslov spasenja. Svojim učenicima ovako je rekao: „*Zaista vam kažem: ako se ne povratite i ne budete kao deca, nećete ući u carstvo nebesko.*” (Matej 18:3)

Takvu nauku propovedali su i apostoli. Apostol Petar u svojoj čuvenoj propovedi rekao je sakupljenom mnoštvu: „*Pokajte se, dakle, i obratite se, da se očistite od greha svojih.*” (Dela 3:19.)

I POKAJANJE

Pravo pokajanje je temeljita promena u odnosu na greh i na Boga. To je iskreno žaljenje zbog učinjenih grehova i napuštanje istih.

1. Kakav je svaki čovek po svom telesnom rođenju?

☞ „*Ali svi bejasmo kao nečisto što, i sva naša pravda kao nečista haljina; zato opadosmo svi kao list, i bezakonja naša kao vetar odnesoše nas.*” (Isaija 64:6)

☞ „*Jer svi sagrešiš i izgubili su slavu Božju.*” (Rimljanima 3:23; Galatima 5:19–21.)

Oni koji ne proučavaju Božju reč i koji ne poznaju Božji zakon ne mogu znati koliko su grešni. Samo Sveti Duh u skladu sa Božjom reči i Božjim zakonom može da nas probudi i osvedoči o našoj grešnosti. (Jovan 16:7,8.)

2. Božja dobrota vodi grešnika pokajanju.

☞ „*Ili ne mariš za bogatstvo njegove dobrote i krotosti i trpljenja, ne znajući da te dobrota Božja na pokajanje vodi?*” (Rimljanima 2:4; Luka 5:32.)

3. Primer pokajanja.

☞ „*I reče: jedan čovek imao je dva sina. I reče mlađi od njih ocu: Oče! daj mi deo od imanja što pripada meni. I otac im podeli imanje. I po tom do nekoliko dana pokupi mlađi sin sve svoje, i ode u daljnu zemlju, i onamo prosu imanje svoje živeći besputno. A kad potroši sve, postade velika glad u onoj zemlji, i on se nađe u nevolji. I otišavši pribi se kod jednog čoveka u onoj zemlji; i on ga posla u polje svoje da čuva svinje. I željaše napuniti trbuh svoj rošćicama koje svinje jedahu, i niko mu ih ne davaše. A kad dođe k sebi, reče: koliko najamnika u oca moga imaju hleba isuviše, a ja umirem od gladi! Ustaću i idem ocu svome pa ću mu reći: oče sagreših Nebu i tebi, i već nisam dostojan nazvati se sin tvoj; primi me kao jednog*

od svojih najamnika. I ustavši otide ocu svome. A kad je još podaleko bio, ugleda ga otac njegov, i sažali mu se, i potrčavši zagrlj ga i celiva ga. A sin mu reče: očel! sagreših Nebu i tebi i već nisam dostojan nazvati se sin tvoj. A otac reče slugama svojim: iznesite najlepšu haljinu i obucite ga, i podajte mu prsten na ruku i obuću na noge. I dovedite tele ugojeno te zakoljite, da jedemo i da se veselimo. Jer ovaj moj sin beše mrtav, i oživlje; izgubljen beše, i nađe se. I stadoše se veseliti." (Luka 15:11–24.)

Pokajanje znači napuštanje greha i povratak Bogu.

4. Čovek svojom silom ne može da pobeđi greh.

☞ „Može li Etiopljani promeniti kožu svoju ili ris šare svoje? Možete li vi činiti dobro naučivši se činiti zlo?" (Jeremija 13:23; Rimljanima 8:7.)

Nijedan čovek ne može sam, svojom silom, pobediti greh. On se, istina, može odreći mnogih štetnih navika, ali da bi mogao da pobeđi silu greha, i da bi živio novim životom, u skladu sa svetim Božjim zakonom, potrebno je da na srce deluje jedna viša sila, da u njega dođe jedan život od gore. Ta sila je Hristos (Jovan 15:5).

5. Rođenjem od gore, od Svetoga Duha i kroz Božju reč, postajemo novi ljudi, sposobni da živimo u skladu sa Božjom voljom.

☞ „A Isus odgovori i reče mu: zaista, zaista ti kažem, ako se ko ne rodi od gore, ne može videti carstva Božjega... Ako se ko ne rodi vodom i Duhom, ne može ući u carstvo Božje... Morate se roditi od gore." (Jovan 3:3,5,7.)

Rođenjem od naših telesnih roditelja nasleđujemo njihovu grešnu prirodu, a rođenjem „od gore", od nebeskog roditelja, postajemo učesnici božanske prirode (2.Petrova 1:4). Bog nas preporuča i uvodi u nov život Duhom Svetim i svojom Rečju ako tu Reč verom primimo u svoja srca i odlučimo da živimo po njoj.

☞ „Kao prerođeni ne od semena koje trune, nego od onoga koje ne trune, rečju živoga Booga, koja ostaje dovek." (1.Petrova 1:23.)

6. Kakvo je obećanje dato onima koji su se potpuno predali Bogu?

☞ „Zato ako je ko u Hristu nova je stvar: staro prođe, gle, sve novo postade." (2.Korinćanima 5:17.)

II ODNOS IZMEĐU POKAJANJA I OBRAĆENJA

Pokajanje ili unutrašnja iskrena promena, praćena je i spoljašnjom promenom, – novim životom. Novi život koji je ishod pokajanja, Sveto pismo naziva obraćenjem (Dela 15:3).

Ne treba zameniti pokajanje s obraćenjem. Pokajanje je moralni uzrok obraćenja, ono prethodi obraćenju.

Obratiti se znači **okrenuti se** – promeniti pravac kretanja. Obratiti se znači **okrenuti se od greha prema Bogu**. Odreći se greha – to je pokajanje, **a obraćenje Bogu je vera kojom se duša potpuno oslanja na Hrista i živi po Božjoj volji**. (Efescima 2:8,9.)

1. Pokajanje obuhvata:

a) uviđanje svoje grešnosti: „Tada dođe k sebi." (Luka 15:17.)

b) žalost zbog greha: „Ražali im se u srcu." (Dela 2:37; Matej 26:75.)

c) priznanje greha: „Ko krije grehe svoje neće biti srećan, a ko priznaje i ostavlja dobiće milost" (Priče 28:13; Psalam 51:3–7; 1.Jovanova 1:9.) Sveto pismo ne uči da treba grehe ispovedati svešteniku. Ispovest na uvo uvedena je u 13. veku, na saboru u Lateranu 1215. god. Greh učinjen protiv svoga blišnjega treba najpre njemu da priznamo a potom Bogu, jer ne postoji greh kojim Boga ne vređamo.

d) Koliko nam je god moguće treba da budemo spremni da nadoknadimo štetu koju smo naneli blišnjemu: „Ako sam koga što zaneo, vratiću onoliko četvoro." (Luka 19:8.)

e) napuštanje greha. – „*Odbacite od sebe sva bezakonja koja činite... Zašto da mrete?*“ (Jezekilj 18:31,32, 20–23.)

2. Vera obuhvata:

a) Primanje Hrista za ličnog Spasitelja: „*Koji ga primiše dade im vlast da budu sinovi Božji.*“ (Jovan 1:12.)

Apostol Jovan naglašava da je odlučujući činilac spasenja u našim rukama. **Svi koji Hrista priznaju i veruju** postaju sinovi Božji.

b) Predanje i poslušnost Hristu. „*I savršivši se, postade svima koji ga slušaju uzrok spasenja večnoga.*“ (Jevrejima 5:9.)

Vera i poslušnost vode spasenju. Mi ne zaslužujemo spasenje poslušnošću, ali **poslušnost je rod prave vere.**

III RODOVI OBRAĆENJA

Obraćen čovek živi novim životom. Njegov karakter svaki dan postaje sve sličniji Hristovom karakteru. On rađa duhovne rodove. „*A rod je duhovni ljubav, radost, mir, dugo trpljenje, dobrotu, milost, vera, krotost, uzdržanje: za to nema zakona.*“ (Galatima 5:22,23; 1.Jovanova 2:2–6.) Obraćen čovek svaki dan sa Hristom umire grehu i grešnoj prirodi.

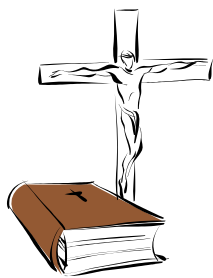
☞ „*S Hristom se razapeh. A ja više ne živim, nego živi u meni Hristos. A što sad živim u telu, živim verom sina Božjega, kojemu omiljeh, i predade sebe za mene.*“ (Galatima 2:19,20; 1.Korinćanima 15:31.)

Ljudi koji su uvideli svu težinu greha, biće čvrsto odlučni da više ne greše. Oni će se sada pitati: **Šta da činim?** Oni će rado priznati svoju krivicu i žaliti zbog greha koji su učinili (Psalam 38:18; 2.Korinćanima 7:8–10.) U trenutku kada su odlučili da više ne greše, ljudima će se pridružiti najveći Pomoćnik – **Sveti Duh**. On je najveća sila kojom čovek može da raspolaže. Ljudi koji su ovako doživeli silu Svetoga Duha poslušaću svaki Božji savet, svesni da se samo tako mogu spasiti i prestati da greše.

Obraćen čovek ima zakon Božji napisan u svom srcu i živi u skladu sa njim (Jevrejima 8:10).

☞ „*I daću vam novo srce, i nov ću duh metnuti u vas, i izvadću kameno srce iz tela vašega, i daću vam srce mesno. I duh ću svoj metnuti u vas, i učiniću da hodite po mojim uredbama i zakone moje da držite i izvršujete.*“ (Jezekilj 36:26,27.)

Put spasenja je uzan put. Samo oni koji su iskusili pravo pokajanje i obraćenje nalaze se na tom putu. Isus nas poziva na taj put. „*Uđite na uska vrata, jer su široka vrata i širok put što vode u propast, i mnogo ih ima koji njim idu. Kao što su uska vrata i tesan put što vode u život, i malo ih je koji ga nalaze.*“ (Matej 7:13,14.) Da li ste voljni da mu se odazovete ovom pozivu. Učinite to još sada, jer je sada vreme milosti i dan spasenja! (Jevrejima 3:7,8; 2.Korinćanima 6:2.)

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE:

- ✓ *Da li verujete da bez Svetog Duha ne možemo se pokajati niti obratiti? DA NE*
- ✓ *Da li želite da se molite da vam Bog pomogne da se pokajete? DA NE*
- ✓ *Da li ste voljni da svoje grehe priznate Bogu i da se predate Isusu? DA NE*

BIBLIJA GOVORI...

18. HRISTOS ŽELI DA ŽIVI U VAMA

Hrišćanski život predstavlja ličnu zajednicu sa Hristom. Mi možemo biti pravi Hristovi sledbenici samo ako smo upoznali Hrista, Njemu se predali i ako smo stalno s Njim u vezi (Jovan 17:3).

Kad neko upozna Hrista i doživi pravo pokajanje i obraćenje, u njemu se zbiva potpuna promena. On postaje drugaiji čovek – novi čovek. Apostol Pavle ovako objašnjava šta se zbiva u onome koji prolazi kroz ovo iskustvo: „S Hristom se razapeh: A ja više ne živim, nego živi u meni Hristos. A što sad živim u telu, živim verom u Sina Božjega, kojemu omiljeh i predade sebe za mene.” (Galatima 2:19,20.)

I HRISTOS SVOJIM SVETIM DUHOM ŽIVI U NAMA

1. Koje dragoceno obećanje je Hristos dao učenicima pre nego što se vratio svome Ocu?

☞ „I ja ću umoliti oca, i daće vam drugoga Utešitelja da bude s vama va vek.” (Jovan 14:16.)

Duh Sveti naziva se ovde „drugim Utešiteljem”, što znači da je Isus bio „prvi Utešitelj”. Za reč „utešitelj” u grčkom originalu stoji izraz „parakletos” što znači „onaj koji je pozvan da stoji pored nekoga ko je u nevolji da mu pruži potrebnu pomoć”. Duh Sveti je treće Lice Božanstva. On je Hristov lični predstavnik ili zamenik na Zemlji. Hristos nije postavio nijednog čoveka za svog zamenika. Ta služba pripada trećem Licu Božanstva – Svetom Duhu.

2. Zašto je bilo potrebno da se Isus vrati k Ocu?

☞ „Nego vam Ja istinu govorim: bolje je za vas da Ja idem: jer ako Ja ne idem, utešitelj neće doći k vama; ako li idem, poslaću ga k vama.” (Jovan 16:7.)

„Odeven” u ljudsku prirodu, Hristos nije mogao da bude kao ličnost na svakom mestu. Zato je bilo bolje za učenike da on ode Ocu i da im pošalje Duha kao svoga Zamenika na Zemlji.

3. Kakav odnos treba da postoji između Svetog Duha i nas?

☞ „I ja ću umoliti Oca, i daće vam drugoga Utešitelja da bude s vama va vek: Duha istine, koga svet ne može primiti, jer ga ne vidi niti ga poznaje; a vi ga poznajete, jer u vama stoji, i u vama će biti.” (Jovan 14:16,17.)

☞ „I po tom poznajemo da je u nama, po Duhu koga nam je dao.” (1. Jovanova 3:24.)

Odve je objašnjena velika tajna. Hristos stanuje u nama **kroz svoga Duha**. Isus je rekao: „Neću vas ostaviti sirotne; doći ću k vama.” (Jovan 14:18) On je takođe dao učenicima obećanje: „Evo, **ja sam s vama** u sve dane, do svršetka sveta.” (Matej 28:20.) Ova obećanja Isus je ispunio poslavši svojim učenicima svoga Zamenika – Svetoga Duha.

4. Kada je Hristos prvoj Hrišćanskoj crkvi poslao svog Zamenika?

☞ „I kad se navrší pedeset dana bejahu zajedno svi apostoli jednodušno. I ujedanput postade huka s neba kao duvanje silnoga vetra, i napuni svu kuću gde seđahu; i pokazaše im se razdeljeni jezici kao ognjeni; i sede po jedan na svakoga od njih. I napuniše se svi Duha Svetoga, i stadoše govoriti drugim jezicima, kao što im Duh davaše te govorahu.” (Dela 2:1–4.)

„Pedesetnica im je potvrdila pojavu Utešitelja, o kome je Isus rekao da će On u „vama biti” ... Hristos je preko Duha trebalo ubuduće neprekidno da prebiva u srcu svoje dece. Njihovo jedinstvo sa Njim postalo je tako prisnije nego kada je lično bio sa njima. Videlo, ljubav i sila Hrista, koji je prebivao u njima, zračili su iz njih, tako da ljudi koji su ih posmatrali, 'divljahu se, a znadijahu ih da bejahu sa Isusom'.” (Put Hristu, str. 59; izdanje 2008)

II RAD SVETOGA DUHA I NJEGOVI RODOVI

1. Šta je po Hristovim rečima zadatak Svetoga Duha?

☞ „I kad On dođe pokaraće svet za greh, i za pravdu, i za sud.” (Jovan 16:8.)

Ovde je istaknut trostruk zadatak Svetoga Duha. Prvo: „Kada se srce pokori uticaju Božjeg Duha, tada se savest budi, a grešnik uspeva da razazna nešto od dubine i svetosti Božjeg uzvišenog zakona... Grešnik je svestan Jahveove pravednosti... i uspostavljanjem zajednice sa Nebom.” (Put Hristu, str. 18, izdanje 2008.) Drugo, Sveti Duh nas osvedočava u to šta je pravda i podstiče nas da činimo pravdu ako želimo da postanemo Hristovi sledbenici (5.Mojsijeva 6:25; Mihej 6:8). Treće, Sveti Duh nas osvedočava o sudu koji će doći.

2. Šta još predstavlja rad Svetog Duha?

☞ „A Utešitelj Duh sveti, koga će Otac poslati u ime moje, On će vas naučiti svemu i napomenuće vam sve što vam rekoh.” (Jovan 14:26.)

☞ „A kad dođe On, Duh istine, uputiće vas na svaku istinu.” (Jovan 16:13. prvi deo)

Duh Sveti je **jedini uspešni Učitelj** božanske istine. "kroz Sveto pismo "govori mislima. On otkriva zabludu i izgoni je iz srca, a istinu urezuje u srce. Kroz Sveto pismo, koje je istina, Duh Sveti nas čisti, usavršava i sve više usklađuje sa Božjom voljom. Duh Sveti čini da delo koje je Spasitelj izvršio na krstu bude za naš napredak. Sveti Duh čisti srce, i doprinosi da vernik postane učesnik Božje prirode (Jovan 3:5,6; 1.Petrova 1:23; 2.Petrova 1: 4). Hristos je dao svoga Duha da pobedimo sve nasleđene i stečene sklonosti ka zlu i primimo pečat Božjeg karaktera.

3. Koje rodove Duh Sveti donosi i u našem životu?

☞ „A rod je duhovni ljubav, radost, mir, trpljenje, dobrotu, milost, vera, krotost, uzdržanje; na to nema zakona.” (Galatima 5:22,23.)

4. Za kakav posao nas Duh Sveti osposobljava?

☞ „Nego ćete primiti silu kad siđe Duh Sveti na vas; i bićete mi svedoci i u Jerusalimu i po svoj Judeji i Samariji i tja do kraja zemlje.” (Dela 1:8.)

Spasenje koje smo primili u Isusu Hristu je tako neobično iskustvo da o tome ne možemo ćutati, već neizmerno želimo da i drugima o njemu govorimo. Duh Sveti nas čini Hristovim svedocima.

III TAJNA HRIŠĆANSKOG RASTENJA

1. Čime je Isus uporedio naše duhovno rastenje?

☞ „I govoraše im: takvo je carstvo Božije kao čovek kad baci seme u zemlju; i spava i ustaje noću i danju; i seme niče i raste, da ne zna on. Jer zemlja sama od sebe najpre donese travu, po tom klas, pa onda ispuní pšenicu u klasu. A kad sazri rod odmah pošlje srp; jer nasta žetva.” (Marko 4:26–29.)

Nicanje semena i razvijanje biljke i na kraju sazrevanje roda, je divna slika Božjeg dela milosti u srcu – slika duhovnog rastenja.

„Biljka i dete rastu primajući iz okruženja ono što služi njihovom životu - samo pomoću životnih snaga koje utiču na njih, a to su vazduh, sunčevu svetlost i hranu. **Ono što darovi prirode znače životinji i biljki, to je Hristos onima koji se uzdaju u Njega.**” (Put Hristu, str. 54; izdanje 2008)

2. Sa kojom biljkom je Isus sebe uporedio?

☞ „Ja sam pravi čokot, i Otac je moj vinogradar.” (Jovan 15:1.)

3. Kakvu je duhovnu pouku Isus izvukao iz čokota da bi pokazao kako treba da bude uska veza između Njega i čoveka?

☞ „Budite u meni i Ja ću u vama. Kao što loza ne može roda roditi sama od sebe ako ne bude na čokotu, tako i vi ako u meni ne budete. Ja sam čokot a vi loze: i koji bude u meni i ja u njemu on će roditi mnogi rod: jer bez mene ne možete činiti ništa.” (Jovan 15:4,5.)

IV DUHOVNA HRANA ZA NAŠ DUHOVNI RAST

Da bismo bili u vezi sa Hristom i duhovno rasli, potrebno je da se svaki dan duhovno hranimo, da se uvek na Hrista ugledamo i nastojimo da i drugima pomognemo da u Hristu nađu radost spasenja.

1. Molitva je veza sa Bogom – Izvorom mudrosti i sile.

☞ „Tada ćete me prizivati i ići ćete i molićete mi se, i uslišiću vas. I tražićete me, i naći ćete me, kad me potražite svim srcem svojim. I daću vam se da me nađete, govori Gospod...” (Jeremija 29:12–14.)

Molitva je veza duše sa Bogom. Ona čini da se život koji potiče od Boga uliva u nas i opet vraća Bogu u obliku čistote i svetosti. Svakog novog dana prvi posao treba da nam bude da se u molitvi posvetimo Bogu. Svi verni Božji ljudi bili su ljudi molitve (Psalam 55:17; Danilo 6:10).

2. Božja reč je najbolja hrana za naše duhovno rastenje.

☞ „I budite željni razumnoga i pravoga mleka, kao novorođena deca, da o njemu uzrastete za spasenje.” (1.Petrova 2:2.)

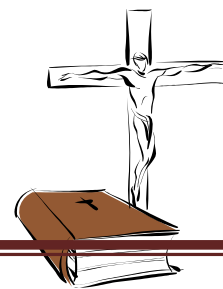
Primanjem Božje reči verom – primamo Hristov život i karakter. Kroz Božju reč primamo silu kojom možemo pobediti greh (Psalam 119:11; Matej 4:4,7,10; Jovan 6:63.)

3. Duhovno rastenje moguće je samo ako se svaki dan odričemo sotone i greha, umiremo „staroj prirodi” i predajemo Bogu.

☞ „A koji su Hristovi, raspeše telo sa slastima i željama.” (Galatima 5:24.)

☞ „Jer ako živite po telu, pomrećete; ako li duhom poslove telesne morite, živećete. Jer koji se vladaju po duhu Božijemu oni su sinovi Božji.” (Rimljanima 8:13,14.)

Bog želi da budemo sveti. Apostol Pavle piše: „I ceo vaš duh, i duša i telo da se sačuva bez krivice za dolazak Gospoda našega Isusa Hrista.” Zatim dodaje: „Veran je onaj koji vas dozva, koji će i učiniti.” (1.Solunjanima 5:23,24.)

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE:

- ✓ *Da li verujete da je Duh Sveti treće lice Božanstva?* **DA NE**
- ✓ *Da li se odlučujete da živite u svakodnevnoj zajednici sa Isusom?* **DA NE**
- ✓ *Da li želite da dozvolite Bogu da radi na vašem karakteru?* **DA NE**

BIBLIJA GOVORI...

19. NAŠE TELO - BOŽJI HRAM

Bog je stvorio čoveka da bude savršeno biće. Božja namera nikada nije bila da čovek bude bolestan, da podnosi različite patnje i na kraju umre. Bolest, stradanja i smrt posledica su odbacivanja Božjeg autoriteta od strane čoveka. Međutim, Bog nije ostavio čoveka u beznadežnom stanju. Bog nam u Isusu Hristu nudi lek protiv smrti. „Jer Bogu tako omilje svet da je i sina svoga jedinorodnoga dao, da nijedan koji ga veruje ne pogine, nego da ima život večni.” (Jovan 3:16.)

I SVETO PISMO O NAŠEM TELU

1. Zašto treba da čuvamo telesno zdravlje?

☞ „Jer ste kupljeni skupo. Proslavite, dakle, Boga u telesima svojim i u dušama svojim, što je Božje.” (1.Korinćanima 6:20.)

Pošto nas je Bog u Isusu Hristu otkupio od večne smrti, naša je dužnost da učinimo sve što je u našoj moći da sačuvamo svoje telo u najboljem zdravlju da bismo mogli što bolje proslaviti Boga svojom službom.

2. Šta Bog želi da bude naše telo?

☞ „Ili ne znate da su telesa vaša crkva Svetoga Duha koji živi u vama, koga imate od Boga, i niste svoji?” (1.Korinćanima 6:19; vidi: Rimljanima 12:1.)

3. Šta će se Bog odnositi prema onima koji skrnave ovaj hram?

☞ „Ako ko pokvari crkvu Božju, pokvariće i njega Bog: jer je crkva Božja sveta, a to ste vi.” (1.Korinćanima 3: 17.)

II OSNOVNA ZDRAVSTVENA NAČELA

U ljudskom društvu malo pažnje poklanja se zdravlju i očuvanju zdravlja. Ljudi više proučavaju različite bolesti i njihovo lečenje nego pitanje kako da ih spreče i sačuvaju zdravlje. Bolje je sprečiti bolest nego je lečiti.

Čist vazduh, sunčeva svetlost, umerenost, fizičke vežbe, zdrava ishrana, pravilna upotreba vode, poverenje u božansku moć – to su pravi lekovi.

1. Čist vazduh i sunčeva svetlost.

Naš organizam više zavisi od vazduha koji udišemo nego od hrane. Vazduh je besplatan nebeski dar. Da bismo očuvali proces pravilne razmene materija, treba pravilno da dišemo. Treba da dišemo duboko i udišemo čist vazduh.

Stan treba često da provetravamo da bismo uvek imali dovoljno svežeg vazduha. Takođe, svaki dan treba da provedemo deo svoga vremena na svežem vazduhu.

2. Budite umereni.

Nikad ne popuštajte svojim prohtevima za onim što nije dobro. Prava umerenost znači umereno uživanje onoga što je samo po sebi dobro, a potpuno izbegavanje onoga što nanosi štetu našem zdravlju.

3. Fizički rad i kretanje pomažu u očuvanju dobrog zdravlja.

Sve više ljudi umire zbog nedostatka fizičkih vežbi. Mnogi „zardaju“ pre nego što se „istroše“. Svaki dan, najmanje jedan sat, treba da provedemo u šetnji na svežem vazduhu.

Pošto se istrošene ćelije našeg organizma nadoknađuju stvaranjem novih, i to za vreme odmaranja, važno je da imamo redovan **noćni odmor**. Svaku noć treba da spavamo osam sati. Treba da se naviknemo da u određeno vreme ležemo i ustajemo.

4. Pazite na ishranu.

U našoj svakodnevnoj hrani treba da budu zastupljeni svi elementi koji su potrebni našem organizmu: ugljeni hidrati (sve vrste žitarica i krompir), belančevine (pasulj, sočivo, bob, jaja, mleko, sir, itd.), mineralne soli (voće i povrće), vitamini (sveže voće i povrće) i mast (ulja). Žitarice, voće, orasi i povrće su hrana koju je Bog pripremio i ponudio čoveku.

Svoje obroke treba da uzimamo u određeno vreme. Između redovnih obroka ne treba ništa jesti.

5. Naš organizam se sastoji velikim delom od vode. Voda nam je potrebna kako za izgradnju tkiva tako i za odstranjivanje istrošenih produkata. Svakoga dana potrebna nam je određena količina tečnosti, koju treba da uzmemo preko hrane i kao čistu vodu. Ujutru je dobro da popijemo čašu ili dve vode pre doručka, a i preko dana po čašu ili dve između obroka. Nikad ne treba da pijemo hladnu vodu.

6. Zdravlje duše utiče na zdravlje tela.

Poverenje u Boga i radost koju osećamo, kada savesno ispunjavamo svoje dužnosti prema Bogu i blišnjima, povoljno utiče na rad našeg organizma i na očuvanje zdravlja. „*Srce veselo pomaže kao lek, a duh žalostan suši kosti.*“ (Priče 17:22.)

III ŠTA BOŽJA REČ UČI O HRANI KOJU MOŽEMO DA UPOTREBLJAVAMO?

1. Kakvu je hranu Bog u početku odredio čoveku?

☞ „*I još reče Bog: evo, dao sam vam sve bilje što nosi seme po svojoj zemlji, i sva drveća rodna koja nose seme; to će vam biti za hranu.*“ (1.Mojsijeva 1:29.)

☞ „*Trnje i korov će ti radati, a ti ćeš jesti zelje poljsko.*“ (1.Mojsijeva 3:18.)

Posle potopa Bog je dopustio ljudima da jedu meso (1.Mojsijeva 9:3,4). Noje i ostali patrijarsi nisu jeli svaku vrstu mesa. Oni su poznavali razliku između **čistih** i **nečistih** životinja (1.Mojsijeva 7:2; 8:20).

2. Od kojih životinja je Bog odobrio meso kao hranu?

☞ „*Kažite sinovima Izrailjevi i recite: ovo su životinje koje ćete jesti između svih životinja na zemlji: Što god ima papke i papci su mu razdvojeni i preživa između životinja, to jedite. Ali onih što samo preživaju ili što samo imaju papke razdvojene, ne jedite, kao što je kamila, jer preživa ali nema papaka razdvojenih; da vam je nečista; I pitomi zec, jer preživa, ali nema papaka razdvojenih; nečist da vam je; I zec divlji, jer preživa ali nema papaka razdvojenih; nečist da vam je; I svinja, jer ima papke razdvojene ali ne preživa; nečista da vam je. Mesa od njih ne jedite niti se strva njihova*

dodijevajte; jer vam je nečisto. A između svega što je u vodi ovo jedite: što god ima pera i ljusku u vodi, po moru i po rekama, jedite. A što nema pera i ljuske u moru i u rekama između svega što je se miče po vodi i živi u vodi, da vam je gadno. Gadno da vam je; mesa da im ne jedete, i na strv njihov da se gadite." (3.Mojsijeva 11:2–11; vidi: 5.Mojsijeva 14.)

Da se ljudi ne bi prevarili i da ne bi jeli i prinosili na žrtve i nečiste životinje, Bog je objasnio Mojsiju po čemu se mogu prepoznati čiste životinje od nečistih. Ova razlika nije izmišljena, niti ju je Mojsije dao. Ona postoji **u prirodi** samih životinja. Bog najbolje zna kako je koja životinja stvorena i za koju svrhu. Bog koji je nas stvorio najbolje zna šta je za naše dobro. Ova podela nije jevrejska (Mojsijeva) jer je postojala i pre Jevreja (1.Mojsijeva 7:2; 8:20).

Poznato je da se veći broj bolesti prenosi preko svinjskog mesa. Tvorac nije svinju učinio čistom životinjom. Svinja je nečista i zato njeno meso nije pogodno za ljudsku ishranu. Krv i salo takođe nisu za jelo. (1.Mojsijeva 9:4.)

3. Kako će Bog u dan suda postupiti sa onima koji jedu nečistu hranu?

☞ „Jer će Gospod suditi ognjem i mačem svojim svakom telu, i mnogo će biti pobijenih od Gospoda. Koji se osveštavaju i koji se očišćavaju u rtovima jedan za drugim javno, koji jedu meso svinjeće i stvari gadne i miše, svi će izginuti, veli Gospod." (Isaija 66:16,17.)

4. Božja reč o vinu.

☞ „Vino je podsmevač i silovito piće nemirnik, i ko god za njim luta neće biti mudar." (Priče 20:1; Priče 23:29-32.)

Sva pića u kojima ima alkohola neprijatelji su našeg zdravlja, i zato ih Božja reč zabranjuje. Mnoga ubistva, samoubistva, nesreće u saobraćaju i na radu dešavaju se kao posledica upotrebe alkoholnih pića.

5. U koje grehe je uvršćeno pijanstvo?

☞ „Ni lupeži, ni lakomci, ni pijanice, ni kavgadžije, ni hajduci carstva Božjega neće naslediti." (1.Korinćanima 6:10; vidi: Galatima 5:19–22.)

Bog nam je dao grožđe kao i sve ostalo voće da ga upotrebljavamo u prirodnom stanju, a ne da od njega pravimo alkohol. **Voćni sokovi** su zdravo piće i zdrava hrana i njih treba više da trošimo. „Ovako govori Gospod: Kad se nađe sok u grožđu, reče se: ne kvari ga, jer je blagoslov u njemu." (Isaija 65:8; Bakotić)

6. Važne opomene u Božjoj reči u vezi sa alkoholnim pićem?

☞ „Teško onima koji rane te idu na silovito piće i ostaju do mraka dok ih vino raspali." (Isaija 5:11.)

☞ „I ne opijajte se vinom, u kome je blud, nego se još ispunjavajte Duhom." (Efescima 5:18; vidi: Sudije 13:4.)

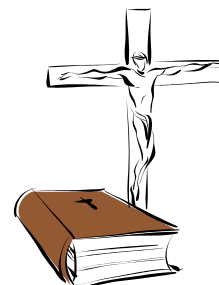
Božja reč zabranjuje ne samo upotrebu alkoholnih pića već i turske kafe i ruskog čaja, jer se i u njima nalaze nezdravi sastojci (kofein, tein), koji štetno utiču na zdravlje.

7. Božja reč i napuštanje svake štetne navike.

☞ „Imajući, dakle, ovaka obećanja, o ljubazni, da očistimo sebe od svake poganštine tela i duha, i da tvorimo svetinju u strahu Božjemu." (2.Korinćanima 7:1.)

Duvan je spor i podmukao otrov, a pušenje nečista i štetna navika. Duvan je biljka koju je u 16. veku doneo francuski diplomata Nikot iz Amerike u Evropu. Do tada u Evropi pušenje nije bilo poznato. Pušenje štetno utiče na krvne sudove, a u najvećem broju slučajeva neposredni je izazivač raka na plućima i u dušniku.

Ljudi troše danas mnogo novca na alkoholna pića i na duvan, koji nisu hrana već otrov. Božja reč nas ovako savetuje: „Zašto trošite novce svoje na ono što nije hrana, i trud svoj na ono što ne siti? Slušajte me, pa ćete jesti što je dobro, i duša će se vaša nasladiti pretiline." (Isaija 55:2.)

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE:

- ✓ *Da li verujete da je vaše telo hram Svetog Duha?* **DA NE**
- ✓ *Da li se odlučujete, Božjom pomoću, da napustite sve grešne navike?* **DA NE**
- ✓ *Moja je odluka: Hoću da činiti tvoju volju Bože i želim da se molim da mi Sveti Duh pomogne u ovoj odluci?* **DA NE**

BIBLIJA GOVORI...

20. BOG JE OTKRIO VREME POČETKA NEBESKOG SUDA

Sveto pismo govori o sudu na kojem ćemo se svi pojaviti da položimo pred Bogom račun o svojim delima. Apostol Pavle piše: „Jer nam se svima valja javiti na sudu Hristovu, da primimo svaki što je koji u telu činio, ili dobro ili zlo.“ (2.Korinćanima 5:10.) Apostol Pavle takođe kaže da je Bog odredio **dan** u koji će suditi celome svetu preko Isusa Hrista (Dela 17:30,31.) Kada se ovaj sud na Nebu završi, Hristos će doći u slavi svojoj da svakome da po njegovim delima. (Otkrivenje 22:12.)

I VREME SUDA JE OTKRIVENO

1. Šta je proroku Danilu bilo pokazano u viđenju?

☞ „Tada čuh jednoga sveca gde govoraše; i jedan svetac reče nekome koji govoraše: dokle će trajati ta utvara za svagdašnju žrtvu i za otpad pustošni da se gazi Svetinja i vojska? I reče mi: do dve hiljade i tri stotine dana i noći; onda će se Svetinja očistiti.“ (Danilo 8:13,14.)

2. Za koje vreme je dato ovo proročanstvo?

☞ „I dođe gde ja stajah; i kad dođe uplaših se, i padoh na lice svoje; a on mi reče: pazi, sine čovečiji, jer je ova utvara za poslednje vreme.“ (Danilo 8:17.)

3. Zašto Danilo nije odmah razumeo ovo razdoblje od 2300 dana i noći, iako je anđeo došao da mu objasni viđenje?

☞ „A rečena utvara o danu i noći istina je; zato ti zapečati utvaru, jer je za mnogo vremena. Tada ja Danilo zanemogoh, i bolovah neko vreme; i posle ustah i vrših poslove careve; i čudih se utvari, ali niko ne dozna.“ (Danilo 8:26,27.)

II DANILO SE MOLI ZA OBJAŠNENJE VIĐENJA O 2300 DANA I NOĆI

1. Šta je Danilo razumeo prve godine vladanja cara Darija?

- ☞ „Prve godine Darija sina Asvirova od plemena midskoga, koji se zacari nad carstvom Haldejskim; prve godine njegova carovanja ja Danilo razumeh iz knjige broj godina, koje beše rekao Gospod Jeremiji proroku da će se navršiti razvalinama jerusalimskim, sedamdeset godina. I okretah lice svoje ka Gospodu Bogu tražeći ga molitvom i molbama s postom i s kostreti i pepelom...” (Danilo 9:1–9.)

2. Za što se Danilo naročito molio?

- ☞ „Sada, dakle, poslušaj, Bože naš, molitvu sluge svoga i molbe njegove, i obasjaj licem svojim opustelu Svetinju svoju, Gospoda radi.” (Danilo 9:17.)

3. Ko je došao da po drugi put objasni Danilu viđenje koje mu je bilo ranije pokazano?

- ☞ „Dok još govorah moleći se, onaj čovek Gavriilo, koga videh pre u utvari, dolete brzo i dotače me se o većemjoj žrtvi. I nauči me i govori sa mnom i reče: Danilo, sada izidoh da te urazumim. U početku molitve tvoje izide reč, i ja dođoh da ti kažem, jer si mio; zato slušaj reč, i razumij utvaru.” (Danilo 9:21–23.)

III OBJAŠNJENJE 2300 DANA I NOĆI

1. Kojim rečima je anđeo počeo da objašnjava utvaru o 2300 dana i noći?

- ☞ „Sedamdeset je sedmica određeno tvome narodu i tvom gradu svetom da se svrši prestup i da nestane greha i da se očisti bezakonje i da se dovede večna pravda, i da se zapečati utvara i proroštvo, i da se pomaže svet nad svetima.” (Danilo 9:24.)

Šta znači „2300 dana” od kojih je 70 sedmica odsečeno? **Dan** u proročanstvu **znači jednu građansku godinu** (4.Mojsijeva 14:34; Jezekilj 4:6). Prema tome, 2300 dana znači 2300 godina, a 70 sedmica ili 490 proročkih dana znači 490 godina. Proročanstvo kaže da je 70 sedmica ili 490 godina odsečeno Od 2300 godina i da je ovih 490 godina odvojeno za izrailjski narod, kao **naročito vreme milosti**.

2. Koji događaj označava polaznu tačku za računanje 70 sedmica?

- ☞ „Zato znaj i razumij: od kad izide reč da se Jerusalem opet sazida do Pomazanika vojvode biće sedam sedmica, i šezdeset i dve sedmice da se opet pograde ulice i zidovi, i to u teško vreme.” (Danilo 9:25.)

Ovde je data **polazna tačka** kako za 2300 proročkih dana tako i za 70 sedmica. Pošto je razdoblje od 2300 proročkih dana jedino razdoblje koje se spominje u osmoj glavi, to je 70 sedmica moralo biti odsečeno od njega. To znači da su 70 sedmica deo od 2300 godina, i da ta dva perioda počinju u isto vreme. Sedamdeset sedmica, prema anđelovom objašnjenju, počele su u vreme kada je bila izdana zapovest da se Jerusalem opet sazida. Ovu zapovest izdao je persijski car Artakserks Longiman u jesen **457. godine pre Hrista** (vidi: Jezdra 7:7-13,23). Dakle, godina 457. pre Hrista označava polaznu godinu za izračunavanje ovog razdoblja.

3. Ko će se pojaviti na kraju 69 sedmica?

☞ „Otkad iziđe reč da se Jerusolim opet sazida do Pomazanika vojvode biće sedam nedelja i šezdeset i dve sedmice.” (Danilo 7:25.)

4. Šta je trebalo da se dogodi u sredini poslednje sedmice?

☞ „I utvrdiće zavet s mnogima za sedmicu dana, a u polovinu sedmice ukinuće žrtvu i prinos” (Danilo 9:27.)

5. Prema Danilovom proročanstvu šta je trebalo da se dogodi Gradu i Svetinji?

„Narod će vojvodin doći i razoriti Grad i Svetinju.” (Danilo 9:26.)

Ovo proročanstvo ispunilo se 70 godine posle Hrista kada je rimska vojska pod komandom vojskovođe Tita razorila jerusalimski Hram (Svetinju) i grad.

6. Koji su događaji obeležili svršetak 70 sedmica određenih izrailjskom narodu?

Kamenisanje Stefana, progonstvo hrišćana i propovedanje Jevanđelja neznabošcima (Dela 7:58-60; 8:1,4).

7. Do koje godine se proteže vreme od 2300 godina?

Ako godini 34. posle Hrista dodamo 1810 godina, to jest ostatak koji smo dobili odbijanjem 490 godina od 2300 godina, dobićemo 1844. godinu kao početak očišćenja nebeske Svetinje.

8. Šta se dogodilo 1844 godine?

☞ „I reče mi do dve tisuće i tri stotine dana i noći, onda će se svetinja očistiti.” (Danilo 8:14.)

Očišćenje o kome je ovde reč obavlja se na Nebu. Godine 1844. trebalo je da otpočne očišćenje nebeske Svetinje. Od 1844. godine živimo u vremenu **istražnog suda**...

9. S obzirom da je na Nebu počeo istražni sud, šta nam Božja reč savetuje da činimo?

☞ „I govoraše velikim glasom: bojte se Boga i podajte mu slavu, jer dođe čas suda njegova; i poklonite se onome koji je stvorio nebo i zemlju, more i izvore vodene.” (Otkrivenje 14:7.)

10. Kakav ozbiljan savet daje apostol Pavle?

☞ „Ne gledajući dakle Bog na vremena neznanja, sad zapoveda svima ljudima svuda da se pokaju; jer je postavio dan u koji će suditi vasionome svetu po pravdi preko čoveka koga odredi, i dade svima veru vakrsnuvši ga iz mrtvih.“ (Dela 17:30,31.)

„DO 2300 DANA I NOĆI; ONDA ĆE SE SVETINJA OČISTITI!“ – (Danilo 8,14)

„... DO 2300 DANA I NOĆI, ONDA ĆE SE SVETINJA OČISTITI! - DAN.8:14

Dijagram proročkog vremena od 2300 dana – godina

U Knjizi proroka Danila 9:25. data je polazna tačka za računanje 2300 proročkih dana - godina. Tu tačku predstavlja dekret o obnavljanju Jerusalima koji je izdao car Artakserks 457. godine pre Hrista (Jezdra 7:1-26.) Od 2300 proročkih dana odsečeno je 70 godišnjih sedmica ili 490 godina za izrailjski narod. Dijagram pokazuje da se 70 sedmica sastoji iz: 7+62+1 sedmica. Pored toga naznačeno je, takođe, šta je prema proročanstvu trebalo da se dogodi u svakom od ovih vremenskih odseka (Danilo 9:24-27). Naročito su značajni događaji iz poslednje sedmice ovog proročkog odseka. Poslednja sedmica počela je 27. godine posle Hrista. Te godine je Mesija bio „pomazan“ ili kršten. U sredini poslednje sedmice, 3 i po godine posle svog krštenja, tj. 31. godine Isus je bio razapet (Danilo 9:26). Pri kraju ove poslednje sedmice 3 i po godine posle Hristove smrti, tj. 34. godine kamenovan je Stefan, prvi hrišćanski mučenik, i tada je nastalo opšte progonstvo mlade Hrišćanske crkve. Time je završeno 70 godišnjih sedmica – vreme naročite milosti za izrailjski narod, 70 sedmica ili 490 godina je samo deo od 2300 dana – godina. Ako godini 34. posle Hrista dodamo 1810, tj. ostatak koji smo dobili odbijanjem 490 od 2300 godina, stiće ćemo u 1844. Godinu, u vreme početka očišćenja nebeske Svetinje ili istražnog suda.

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE:

- ✓ *Da li prihvatate učenje Svetog pisma o Božjem sudu?* ***DA NE***
- ✓ *Da li ste zapazili da je Božji istražni sud počeo 1844 godine?* ***DA NE***
- ✓ *Da li sada, u vreme istražnog suda, trebamo da preispitamo svoj život?*
DA NE

BIBLIJA GOVORI...

21. ISUS NAŠ POGLAVAR SVEŠTENIČKI I NEBESKI SUD

Živimo u vreme u kome se na nebu vrši očišćenje nebeske Svetinje ili istražni sud. Proroku Danilu u viđenju je bilo pokazano da će ovo delo suda početi posle 2300 proročkih dana (Danilo 8:14). U prošlom proučavanju videli smo da je ovo delo očišćenja Svetinje počelo 1844. godine.

U ovom proučavanju sagledaćemo službu koju Isus vrši za nas u nebeskoj Svetinji i kako se odvija sud na Nebu

I ZEMALJSKA SVETINJA I SLUŽBA U NJOJ

Od Adama do Mojsija, u razdoblju od 2500 godina, otac je bio sveštenik u porodici i on je prinosio krvne žrtve (1.Mojsijeva 4:3–5; 8:20). Te žrtve su bile slika ili simbol Isusa Hrista, Božjeg Jagnjeta, koji će doći na Zemlju i prolići svoju krv za naše spasenje.

Od Mojsijevog vremena do Hristovog dolaska, životinjske žrtve prinošene su u dvorištu naročite građevine koja se nazivala Svetinja. Bog je u toj građevini želeo da se sastaje sa svojim narodom. Gospod je kazao Mojsiju: „*I neka mi načine Svetinju, da među njima nastavam.*” (2.Mojsijeva 25:8.)

1. Koliko je odeljenja imala Svetinja?

☞ „*I obesi zaves o kuke, i unesi za zaves kovčeg od svedočanstva da vam zaves rastavlja Svetinju od Svetinje nad svetinjama.*” (2.Mojsijeva 26:33.)

Svetinja je zavesom bila podeljena na dva dela – prvi deo zvao se **Svetinja**, a drugi **Svetinja nad svetinjama**.

U prvom odeljenju ili u Svetinji nalazila su se tri predmeta: zlatni svećnjak sa sedam krakova, sto za postavljanje hlebova i zlatni kadioni oltar (vidi: 2.Mojsijeva 40:22–27).

U drugom odeljenju ili u Svetinji nad svetinjama nalazio se kovčeg zaveta u koji je Mojsije stavio ploče Svedočanstva ili ploče sa Božjim zapovestima (vidi: 2.Mojsijeva 25:10–20; 40:20). Zato se Kovčeg nazivao Kovčeg svedočanstva ili kovčeg zaveta. Zakon Božji koji se nalazio u kovčegu bio je veliko merilo pravde i suda. Iznad kovčega se nalazio Božji presto milosti ili pomirilište, iznad koga se otkrivala Božja prisutnost.

Oko Svetinje nalazilo se dvorište ili trem (2.Mojsijeva 27:9). U dvorištu se nalazio oltar za žrtve paljenice, na kome su prinošene krvne žrtve, a pred ulazom u prvo odeljenje u Svetinji stajao je veliki bakreni umivaonik, u kome su sveštenici prali ruke pre pristupanja službi u Svetinji.

2. Kako je vršena služba u zemaljskoj Svetinji?

☞ „*A kad ovo beše tako uređeno, ulažahu sveštenici svagda u prvu skiniju i savršivahu službu Božju. A u drugu ulažahu jednom u godini sam poglavar sveštenečki, ne bez krvi, koju prinosi za sebe i za narodna neznanja.*” (Jevrejima 9:6,7.)

Služba u zemaljskoj Svetinji delila se na dnevnu i godišnju službu.

Svaki dan grešnici koji su se kajali prinosili su svoje krvne žrtve (vidi: 3.Mojsijeva 4:13–20, 27–31.) Grešnik koji se kajao doveo je životinju na vrata Svetilišta, ispovedio je svoje grehe nad glavom nevine životinje. Tada je životinja bila zaklana. Krv životinje, kao zamena za krv – život – grešnika, bila je odneta u Svetinju i njome je prskano pred zavesom iza koje se nalazio kovčeg sa Božjim zakonom, koji je grešnik prestupio. Na taj način greh je bio simbolički prenet u Svetinju. Prinošenjem žrtve za greh grešnik je priznao autoritet Božjeg zakona koji je prestupio, priznao je krivicu svog prestupa i izrazio veru u Onoga koji će uzeti na sebe grehe sveta. Međutim, grešnik tada još nije bio potpuno oslobođen od osuđenja Zakona. Potpuno oprosteno i oslobođenje grešnik je dobio tek prilikom, godišnje službe ili službe na Dan očišćenja. Na veliki Dan očišćenja službu je vršio lično poglavar sveštenečki (vidi: 3.Mojsijeva 16:3–30).

Kad je Svetinja tako bila očišćena, poglavar sveštenečki položio je obe ruke na glavu živom jarcu, koji je bio određen za Azazela. Nad njime je priznao sve krivice sinova Izrailjevih i sve prestupe koje su počinili. Jarac je zatim bio odveden u pustinju, i tako su gresi simbolično bili uklonjeni iz naroda (3.Mojsijeva 16:8, 21, 22). Ovaj jarac za Azazela nije se više vratio u izrailjski logor. Dan očišćenja narod je provodio u dubokoj poniznosti, postu i molitvi (3. Mojsijeva 16: 28–32.), jer je to bio dan suda za izrailjski narod.

II NEBESKA SVETINJA I NJENO OČIŠĆENJE

1. Zemaljska Svetinja bila je slika nebeske Svetinje.

Hristos je posle svog vaznesenja ušao u nebesku Svetinju i tamo otpočeo prvosveštenečku službu za nas:

☞ „A ovo je glava od toga što govorimo: imamo takvoga Poglavaru sveštenečkoga koji sede s desne strane prestola Veličine na nebesima. Koji je sluga Svetinjama i istinitoj Skiniji, koju načini Gospod, a ne čovek.” (Jevrejima 8:1,2; 9: 24.)

Apostolu Jovanu pokazani su u viđenju predmeti koji se nalaze u nebeskoj Svetinji: zlatni svećnjaci (Otkrivenje 1:12,13; 4:5.), zlatni kadioni oltar (Otkrivenje 8:3,4.) i Kovčeg zaveta (Otkrivenje 11:18,19).

Zemaljska Svetinja bila je samo kopija nebeske Svetinje (2.Mojsijeva 25:40).

2. Očišćenje zemaljske Svetinje bilo je slika očišćenja nebeske Svetinje.

☞ „Tako je trebalo da se oblića nebeska ovima čiste, a sama nebeska boljim žrtvama od ovih. Jer Hristos ne uđe u rukotvorenu svetinju koja je prilika prave, nego u samo Nebo, da se pokaže sad pred licem Božjim za nas.” (Jevrejima 9:23,24.)

Godine 1844. kako je to prorekao Danilo u 8. glavi, stih 14: „Do dve hiljade i tri stotine dana i noći i onda će se svetinja očisti”, Hristos je ušao u drugo odeljenje nebeske Svetinje da izvrši očišćenje Svetinje. Na Nebu nema greha, ali treba da se izvrši sud u vezi sa izveštajima o našim gresima koji postoje u nebeskim knjigama. Brisanje greha iz nebeskih izveštaja u stvari, je čišćenje nebeske Svetinje, a tom čišćenju prethodi delo istraživanja ili sud (2.Korinćanima 5:10; 1.Timotiju 5:24).

III TOK NEBESKOG SUDA

1. Kakav je prizor bio pokazan proroku Danilu u viđenju o sudu?

☞ „Gledah dokle se postaviše prestoli, i Starac sede, na kome beše odelo belo kao sneg, i kosa na glavi kao čista vuna, presto mu beše kao plamen ognjeni, točkovi mu kao oganj razgoreo. Reka ognjena izlažaše i tecijaše ispred njega, tisuća tisuća služaše mu, i deset tisuća po deset tisuća stajahu pred njim, sud sede, i knjige se otvoriše.” (Danilo 7:9,10.)

☞ „Videh u utvarama noćnim, i gle, kao Sin Čovečiji idāše s oblacima nebeskim, i dođe do Starca i stade pred njim.” (Danilo 7:13.)

Starac ili „Starešina dana” je Bog Otac (Psalam 90:1,2). On je sudija na tom nebeskom istražnom sudu. Isus je naš Zastupnik (1.Jovanova 2:1; Dela 17:31.), a anđeli su svedoci (Propovednik 5:6).

2. Sud će delovati u skladu sa izveštajem u knjigama.

Sveto pismo spominje tri knjige i to: **Knjigu života** (Danilo 12:1; Otkrivenje 13: 8; Filibljanima 4:3.), **Knjigu bezakonja** (Psalam 69:28; Jeremija 2:22.) i **Knjigu za spomen** (Malahija 3:16).

3. Sudiće se na osnovu nepromenljivog Božjeg zakona.

Deset zapovesti biće merilo na sudu.

☞ „Jer koji sav zakon održi, a sagraši u jednome, kriv je za sve. Jer Onaj koji je rekao: ne čini preljube, rekao je i: ne ubij. Ako dakle ne učiniš preljube a ubiješ, postao si prestupnik zakona. Tako govorite i tako tvorite kao oni koji će zakonom slobode biti suđeni.” (Jakov 2:10–12.)

4. Čemu će se sve suditi na tom sudu?

- a) svim mislima (1. Korinćanima 4:5; Jevrejima 4:12.)
- b) svim rečima (Matej 12:36,37.)
- c) svim delima (Propovednik 12:13,14.)

5. Kako će biti suđeno?

Kad se budu otvorile sudske knjige na Nebu, pred Bogom će biti ispitan život svakoga koji je ma kad živio i verovao u Isusa smatrajući se Njegovim sledbenikom (1.Petrova 4:17). Najpre će biti ispitan život umrlih pravednika počevši od Avelja, a posle njih doći će na red izveštaji o delima onih koji su živi. Slučaj svakog biće tačno ispitan. Neka imena biće opravdana a neka odbačena. Ako se u knjigama nađu nečiji gresi koji nisu priznati i oprošteni, njihova imena biće izbrisana iz Knjige života, a izveštaj o njihovim dobrim delima biće izbrisan iz Knjige za spomen (2.Mojsijeva 32:33). Imena onih koji budu opravdani na sudu neće biti izbrisana iz Knjige života (Otkrivenje 3:5).

6. Kako mogubiti upisan u Knjigu života i opravdan na nebeskom sudu kad moje ime bude prozvano?

☞ „Ako priznajemo grehe svoje, veran je i pravedan da nam oprostí grehe naše, i očisti nas od svake nepravde.” (1. Jovanova 1:9.)

Ako priznamo svoje grehe Isusu, našem Poglavaru sveštениčkom, On je voljan da nam oprostí, a naše ime upiše u Knjigu života. Isus želi da nam da i silu Svetoga Duha koja će nas osposobiti da živimo u skladu sa Božjom voljom – svetim Božjim zakonom (Jevrejima 7:25; Juda 24:25). Zato je potrebno da se njemu potpuno predamo i da svoju volju potčinimo Njegovoj volji. Tada će On izbrisati izveštaj o našim gresima iz nebeskih knjiga (Isaija 44:22; Dela 3:19), i naše ime zadržati u Knjizi života (Otkrivenje 3:5).

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE:

- ✓ *Da li želite da prihvatite Isusa Hrista kao svog jedinog posrednika?*
DA NE
- ✓ *Da li verujete da ni jedan čovek ne može da bude naš zastupnik
pred Bogom?*
DA NE
- ✓ *Da li ste priznali Bogu svoju prošlost i prihvatili Isusa kao svoga
Zastupnika na Božjem nebeskom istražnom sudu?*
DA NE

BIBLIJA GOVORI...

22. DA LI ČOVEK ŽIVI POSLE SMRTI?

Verovanje u besmrtnost ljudske duše danas je u svetu gotovo sveopšte rasprostranjeno. Već stari Egipćani su verovali u besmrtnost duše. Od njih je ovo verovanje stiglo do Grka i Rimljana, a od ovih poslednjih u Hrišćansku crkvu. Međutim, oni koji su prihvatili materijalistički pogled na svet uče, da smrt znači definitivni čovekov kraj i da budući život ne postoji.

I KO IMA BESMRTNOST?

Čovek je smrtni, a samo Bog je besmrtni.

☞ „Koji će se u svoje vreme pokazati blaženi i jedini silni Car nad carevima i Gospodar nad gospodarima. Koji **sam ima besmrtnost**, i živi u svetlosti kojoj se ne može pristupiti, koga niko od ljudi nije video, niti može videti, kome čast i država večna.” (1.Timotiju 6:15,16.)

U ovom tekstu je istaknuto da je samo Bog besmrtni, a pravedni će primiti besmrtnost od Hrista, Izvora besmrtnosti, u času vaskrsenja. Apostol Pavle kaže: „Jer kako po Adamu svi umiru, tako će i po Hristu svi oživeti. Ali svaki u svom redu: novina Hristos; a potom oni koji verovaše Hristu o njegovu dolasku.” (1.Korinćanima 15:22,23;52–55.)

Večni život ili besmrtnost nije **urođena osobina ljudske duše**. Večni život i besmrtnost neće primiti oni koji odbacuju Hrista. Besmrtnost je obećana samo onima koji prihvataju Jevanđelje i koji bez prestanka čine dobro i traže slavu, čast i neraspadljivost. (Rimljanima 2:7.)

II ČOVEKOVA PRIRODA

1. Kako je čovek stvoren?

☞ „A stvorio Gospod Bog čoveka od praha zemaljskoga, i dunu mu u nos duh životni, i posta čovek duša živa.” (1.Mojsijeva 2:7; vidi: O Jovu 33:4.)

Bog je čoveka stvorio od materije (praha zemaljskoga) i udahnuo u njega dah života. Tako je čovek postao živa duša. Obratite pažnju na činjenicu da Bog nije udahnuo u čoveka živu ili besmrtnu dušu, već je udahnuo u njega dah života; i čovek je postao **živo biće (duša živa)**.

Sjedinjenjem tela i daha (životnoga duha) pokrenut je lični život, postalo je živo biće ili živa duša. Električna sijalica sama od sebe ne daje svetlost. Ali, kad električna struja prostruji kroz žice koje se nalaze u sijalici, tada nastaje svetlost.

2. Šta je „živa duša“?

Izraz „živa duša" označava razumno živo biće. Reč duša znači isto što i lice – osoba, ličnost. Telo, dah i misli ili razum sačinjavaju živu dušu. Bez životnog daha čovek je samo beživotna materija. Kad čovek umre, dah se vraća Bogu, a ne duša (Propovednik 12:7).

3. Kakve se funkcije pripisuju ljudskoj duši?

- a) žeđ – (Priče 25:25.)
- b) glad – (Priče 27:7.)
- c) jede, pije, veseli se – (Luka 12:19.)
- d) oseća i misli – (Dela 14:2.)
- e) umire – (Jezekilj 18:4.)

Reč „duša" (jevrejski nefesh) spominje se u Svetom pismu preko 800 puta i ima različita značenja. Duša je pre svega oznaka za lični život. Duša nije neko duhovno biće, zatvoreno u telo kao u neki zatvor; ona znači potpuni telesni život, zemaljsku osobu, koja ima svoj početak i kraj.

4. Da li reči „dah" i „duh" znače isto?

☞ „Odvратиш лице своје, жалосте се, узмеш им дух, гину, и у праш свој повраћају се. Пошљеš дух свој, постају, и понављаš лице земљи." (Psalam 104:29,30; vidi: O Jovu 27:3.)

„Duh" i „dah" u ovim tekstovima upotrebljavaju se naizmenično kao reči istog značenja.

Reč duh (jevrejski ruah) upotrebljava se u Svetom pismu više nego 800 puta. Da bi telo koje je Bog načinio postalo živo, On mu je dunuo u nos dah životni (disanje ili duh životni, O Jovu 27:3). Duh označava najpre disanje, životni princip, univerzalnu energiju, koja pokreće organizam.

Ali u Svetom pismu reč „duh" ima katkada i drugo značenje, više i dublje. Duh je viši deo u čoveku, sedište naših pobuda, razuma i moralne svesti (Rimljanima 1:9). Duhom čovek dolazi u vezu sa Bogom; duhom počinje delo obnovenja, koje Jevanđelje vrši u čoveku (2.Timotiju 4:22; Efescima 4:23).

III ŠTA BIVA SA ČOVEKOM KAD UMRE?

1. Telo se opet vraća u prah.

☞ „Jer si prah, i u prah ćeš se vratiti." (1.Mojsijeva 3:19; vidi: Propovednik 3:20.)

2. Duh (dah života) vraća se Bogu.

☞ „I vrati se prah u zemlju, kako je bio, a duh se vrati k Bogu, koji ga je dao." (Propovednik 12:7; vidi: Propovednik 3:19; Psalam 104:26.)

Kada je čovek bio stvoren, načinjeno mu je bilo najpre telo od praha zemaljskoga. Tada je Bog udahnuo u njegove nozdrve dah života, i čovek je postao biće koje misli, oseća, odlučuje i radi. To biće nazvano je živom dušom.

Kad čovek umre, dešava se suprotno: „Izađe iz njega duh (dah), i vrati se u zemlju svoju: taj dan propadnu sve pomisli njegove." (Psalam 146:4.) Telo se smrću vraća zemlji, a duh se vraća Bogu koji ga je dao. Kad Bog oduzme živim bićima svoj duh (dah), ona umiru (O Jovu 34:14,15). Ljudska bića ožive, kad im Bog povрати svoj duh (Jezekilj 37:1–10).

IV ČOVEKOVO STANJE ZA VREME SMRTI

Mnogi ljudi veruju da smrt nije prestanak života, nego da čovek živi i posle smrti i da se nalazi u svesnom stanju. Da li je to istina? Da li je čovek svestan za vreme smrti?

Evo četiri tačke koje Sveto pismo ističe:

1. Taj dan propadnu sve pomisli njegove (Psalam 146:4).

2. Mrtvi ne znaju ništa i ne osećaju ništa (Propovednik 9:5,6).

3. Mrtvi ne hvale Boga (Psalam 115:17).

4. Smrt je upoređena sa dubokim snom (Jovan 11:11–14).

Isus je podigao Lazara iz groba, ali Lazar nije mogao ništa da priča o tome šta je bilo sa njim u vremenu od četiri dana dok se nalazio u grobu, jer se nalazio u besvesnom stanju, sličnom dubokom snu.

Biblija jasno uči da mrtvi pravednici ne idu odmah posle smrti u Raj, niti grešnici u pakao ili čistilište. Jedni i drugi odlaze u grob, u kome spavaju do vaskrsenja, kada će ih Bog podići iz grobova da bi im dao platu prema njihovim delima (Jovan 5:28,29). U grobu mrtvi spavaju i ne znaju ništa o tome šta se zbiva pod suncem.

Ko je izmislio teoriju o čovekovoj urođenoj besmrtnosti, o čovekovom svesnom stanju za vreme smrti? Sotona je još u Raju kazao Evi: „**Nećete vi umreti!**“ (1.Mojsijeva 3:4.) Međutim, Bog je kazao: „*Jer u koji dan okusiš s njega* (sa zabranjenog drveta), **umrećeš.**“ (1.Mojsijeva 2:17.) Sotona je tvrdio suprotno: „Nećete vi umreti!“ Sotona je prevario Evu i preko nje skoro ceo svet. Ova zablude o urođenoj besmrtnosti ljudske duše, koju je sotona izmislio postala je deo verovanja Egipćana. Od njih je stigla Grcima i Rimljanima, a preko ovih kasnije u Hrišćansku crkvu.

V NAŠA NADA U VEČNI ŽIVOT

1. Kako u večni život?

☞ „*Jer će sam Gospod sa zapovešću, s glasom Arhanđelovim, i s trubom Božijom sići s Neba, i mrtvi u Hristu uskrsnuće najpre; a po tom mi živi koji smo ostali, zajedno s njima bićemo uzeti u oblake na susret Gospodu na Nebo, i tako ćemo svagda s Gospodom biti.*“ (1.Solunjanima 4:16,17.)

☞ „*Dalje, dakle, meni je pripravljen venac pravde, koji će mi dati Gospod u dan onaj, pravedni Sudija; ali ne samo meni, nego i svima koji se raduju njegovu dolasku.*“ (2.Timotiju 4:8.)

Prema Svetom pismu svi pravednici će ući u Nebo u isto vreme. Hristov glas prilikom Njegovog Drugog dolaska otvoriće grobove svetih. Mrtvi pravednici vaskrsnuće i zajedno sa živim pravednima, koji će biti preobraženi, biće uzeti s Hristom na Nebo. Za mrtve pravedne vaskrsenje znači vrata u večni život.

Ali ako mrtvi, kao što neki veruju, čim umru odlaze u Nebo ili pakao, zašto bi onda bilo potrebno vaskrsenje?

Ako je neko već u paklu, zašto bi bio oslobođen i posle opet bačen u pakao? Ili ako je neko na Nebu, zašto bi bio poslan u grob da vaskrsne da bi se opet vratio na Nebo? Ovakva nauka ne odlikuje se nikakvom logikom. Isus je rekao: „Idem da vam pripravim mesto, a kad otidem i pripravim vam mesto, opet ću doći, i uzeću vas k sebi da i vi budete gde sam ja.“ (Jovan 14:1–3.)

2. Jedina nada u večni život

Naša jedina nada u večni život je Hristov dolazak i vaskrsenje, jer ako nema vaskrsenja, onda će svi koji su umrli u Hristu propasti. Ali Hristos će doći, i vaskrsenje će se dogoditi, jer to Bog obećao.

3. Kakav savet daje Božja reč?

☞ „*Evo sad je vreme najbolje, evo sad je dan spasenja.*“ (2.Korinćanima 6:2.)

Hristos nam daje život i omogućava vaskrsenje. On ima besmrtnost, On je Izvor večnog života (Jovan 11:25). Ako želimo da imamo večni život, život nepomućene radosti i sreće, onda naša vera treba da je čvrsto utemeljena u Hristu, jer je On jedini Put u život.

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE:

- ✓ *Da li prihvatate učenje Svetog pisma da mrtvi ne znaju ništa
i da svi, pravednici i grešnici, čekaju vaskrsenje?* **DA NE**
- ✓ *Da li verujete da je besmrtnost Božji dar i da će ga primiti
samo oni koji su verni Bogu i poslušni Njegovoj volji?* **DA NE**
- ✓ *Da li se odlučujete da budete Bogu verni i poslušni?* **DA NE**

BIBLIJA GOVORI...

23. DA LI ĆE BOG KAZNITI GREŠNIKE VEČNIM PAKLOM?

Mnogi veruju da postoji jedno mesto koje se zove pakao, u kome grešnici beskonačno trpe užasne muke u ognju koji se nikad ne gasi. Ovo učenje o mučenju duša u večnom paklu je prirodni rezultat verovanja u „urođenu besmrtnost ljudske duše“. Naime, ako su grešnici i pravednici besmrtni, ako imaju besmrtnu dušu, onda, u stvari, niko od njih ne prestaje smrću postojati: oni nastavljaju život kao duhovi bilo u mestu mučenja, to jest u paklu, bilo u mestu blaženstva, u raju.

U prošlom proučavanju uverili smo se na osnovu Božje reči da je samo Bog besmrtan. Razumeli smo takođe da se čovek za vreme smrti nalazi u grobu u besvesnom stanju, ali doći će dan uskrsenja za pravedne i grešnike, i tada će svako primiti platu po svojim delima.

I KOJE ZNAČENJE IMA REČ „PAKAO“ U SVETOM PISMU?

Reč „pakao“ ima u Svetom pismu tri različita značenja.

1. Pakao katkada znači „grob“. Jevrejska reč za grob je „šeol“, a grčka „hades“. U Psalmu 16:10. čitamo proročanstvo koje se odnosi na Hrista: „*Jer nećeš ostaviti duše moje u paklu, niti ćeš dati da svetac tvoj vidi trulost.*“ U Delima 2:27. apostol Petar citira ovaj stih i izričito kaže (st. 31) da se ovo proročanstvo odnosi na Hrista. Isus nije ostavljen u paklu (hadesu), to jest u grobu, već je ustao iz mrtvih. Reč pakao (gr. hades) u značenju grob spominje se u Novom zavetu 11 puta (Matej 11:23; Luka 10:15; Matej 16:18; Dela 2:27,31; Otkrivenje 1:18; 6:8; 20:13; 20:14; Luka 16:23; 1.Korinćanima 15:55.) Pošto reč pakao u našem jeziku znači „mesto muke“, to moderni prevodioci, da bi izbegli zabunu, radije u pomenutim stihovima upotrebljavaju grčku reč hades (had), (što znači grob, podzemlje, mesto mrtvih).

2. Pakao takođe znači „mesto spaljivanja“.

Za ovaj pojam upotrebljava se u Novom zavetu reč „**gehena**“. Ovaj izraz upotrebljava se u novome zavetu 12 puta (Matej 5:22,29,30; 10:28; 10:9; 23:33; Marko 9:43,45,47; Luka 12:5; Matej 3:12; Luka 3:9).

U svim pomenutim stihovima, izuzev u Jevanđelju po Mateju 3:12. i Luki 3:9. Prevodilac dr Lujo Bakotić zadržava originalan izraz „gehena“ ili „oganj gehenski“, dok Vuk na ovim mestima upotrebljava izraz „pakao“. Reč „gehena“ potiče od jevrejske reči „Ge-Hinom“, koja znači „dolina Hinon“ ili „Dolina sinova Enomovih“ (2.Carevima 23:10; 2.Dnevnika 28:3; 33:15,16; Jeremija 7:31; Isus Navin 15:8). Dolina Hinon „gehena“ bila je uska dolina ili klanac južno od Jerusalima u kome su nekada neznabošci, a kasnije i otpali Jevreji, spaljivali decu u čast Molohu. Car Josija ukinuo je ovaj paganski običaj (2.Carevima 23:10.) i odredio je da to mesto bude mesto za spaljivanje smeća i uginulih životinja. U toj dolini je od tada sada uvek goreo oganj. Što nije uništio oganj, proždri su crvi. **Tako je gehena slika potpunog uništenja.**

3. Pakao znači i „mesto mraka“. U tom značenju ova reč upotrebljena je u 2.Petrovoj 2:4 „*Bog ne poštede anđela koji sagrešiše, nego ih baci u bezdan i metnu u **okove mraka**, i zadržava ih za sud.*“ (po Bakotiću) U ovom tekstu upotrebljena je grčka reč „tartar“. Ova reč znači „mesto mraka“ u koje je bačen sotona sa svojim anđelima pošto se pobunio protiv Boga (Otkrivenje 12:7–12; Isaija 60:2).

II KUDA IDU SVI LJUDI POSLE SMRTI?

Sveto pismo jasno uči da čovek kad umre ne odlazi ni u Nebo, ni u pakao ni u čistilište. On se nalazi u besvesnom stanju i počiva u **grobu** do dana vaskrsenja (Propovednik 9:5,6).

1. Šta Božja reč kaže gde se nalaze verni Božji ljudi kao što su bili Jov, David i Danilo?

- ☞ „*Da bih se nadao, grob će mi biti kuća; u tami ću prostreti postelju sebi. Grobu vičem: ti si otac moj; ti si mati moja, ti si sestra moja.*“ (O Jovu 17:13,14.)
- ☞ „*Jer znam da ćeš me odvesti na smrt i u dom određeni svima živima.*“ (O Jovu 30:23.)
- ☞ „*Ljudi braćo, neka je slobodno kazati vam upravo za starešinu Davida da i umre, i ukopan bi, i grob je njegov među nama do ovoga dana. Jer David ne iziđe na nebesa nego sam govori: reče Gospod Gospodu mome: sedi meni s desne strane.*“ (Dela 2:29,34; vidi: Danilo 12:13.)

2. Kuda idu grešnici posle smrti? Da li u oganj pakla ili čistilišta?

- ☞ „*Sve biva svima jednako: pravedniku biva kao bezbožniku, dobrome i čistome kao nečistome.*“ (Propovednik 9:2.)
- ☞ „*Koji je čovek koji može živeti a smrti da ne vidi, i iz šeola (groba) dušu svoju da izbavi?*“ (Psalam 89:48; Bakotić)

III KADA ĆE MRTVI USTATI IZ GROBA?

1. Pravednici će izaći iz groba (hadesa) na zvuk poslednje trube prilikom Hristovog drugog dolaska.

- ☞ „*Jer će sam Gospod sa zapovešću, s glasom Arhangelovim, i s trubom Božjom sići s Neba i mrtvi u Hristu vaskrsnuće najpre.*“ (1.Solunjanima 4:16; vidi: 1.Korinćanima 15:51-53.)

Vaskrsenje pravednih označava početak milenijuma ili Hristovog hiljadugodišnjeg carstva na Nebu (Otkrivenje 20:6).

2. Nepokajani grešnici vaskrsnuće posle hiljadu godina.

- ☞ „*A ostali mrtvaci ne oživeše, dok se ne navrši hiljada godina.*“ (Otkrivenje 20:5.)

IV KADA I GDE ĆE ZLI DOŽIVETI OGANJ PAKLA?

Zli će biti uništeni ognjem na kraju hiljadu godina, i to **na ovoj zemlji**.

- ☞ „*A ostali mrtvaci ne oživeše, dokle se ne navrši hiljada godina.*“ (Otkrivenje 20:5.)
- ☞ „*I siđe oganj od Boga s neba, i pojede ih.*“ (Otkrivenje 20:9.)
- ☞ „*I smrt i pakao bačeni behu u jezero ognjeno. I ovo je druga smrt. I ko se ne nađe napisan u Knjizi života, bačen bi u jezero ognjeno.*“ (Otkrivenje 20:14,15.)

Naša zemlja postaće „mesto spaljivanja“, konačna „gehena“, o kojoj Isus često govori (Matej 10:28; 5:30; 18:8,9). Apostol Petar ovako piše: „*A sadašnja nebesa i zemlja tom istom rečju zadržana su te se čuvaju se za dan strašnoga suda i pogibli bezakonih ljudi.*“ (2.Petrova 3:7.) **Ovo je poslednja faza Božjeg suda – izvršni sud nad zlima.**

V KOLIKO DUGO ĆE ZLI GORETI?

Mnogi hrišćani veruju da će zli biti beskonačno mučeni u večnom ognju. Ova zabluda uvukla se u veći deo hrišćanskih crkava zbog njihovog pogrešnog verovanja u urođenu besmrtnost ljudske duše i zbog nerazumevanja biblijskih izraza „večni oganj" i „oganj koji se neće ugasiti", koji gori „do veka".

Isus ovako govori o kazni koja će stići grešnike: „Tada će reći i onima što mu stoje s leve strane: Idite od mene prokleti u oganj večni, pripravljen đavolu i anđelima njegovim." (Matej 25:41.)

Proučavanje izraza „večni" (grčki *ainios*) u vezi sa ognjem poslednjih dana pokazuje da se ovim pridevom pojačava razorna sila ognja, a ne njegovo večno ili neprekidno **trajanje**. U Svetom pismu naziva se „večnim ognjem" onaj oganj koji se ne može ugasiti, dok ne uništi materiju kojom se hrani. Tako, na primer, Božja reč ističe da su gradovi Sodom i Gomor, zbog svoje pokvarenosti, primili kaznu u večnom ognju (Juda, stih 7). Oganj je pretvorio Sodom i Gomor u pepeo. On je potpuno uništio ove gradove, ali se odavno ugasio.

Ni izraz „do veka" nema značenje apsolutnog ili beskonačnog trajanja. „*I đavo koji ih varaše bi bačen u jezero ognjeno i sumporito, gde je zver i lažni prorok, i bi mučen dan i noć do veka.*" (Otkrivenje 20:10.)

Sama Biblija objašnjava kako treba shvatiti izraz „mučen dan i noć do veka", jer dodaje: „*I smrt i pakao (hades) bačeni biše u jezero ognjeno. I ovo je druga smrt.*" (Otkrivenje 20:14.)

Sveto pismo ne uči o večnom mučenju u paklu, već o **večnoj kazni ili večnom uništenju** (Matej 10:28; 2.Solunjanima 1: 7–9.). Zli će primiti muku ili večnu kaznu, a ne večno „mučenje" ili „kažnjavanje".

Da će grešnici biti potpuno uništeni, dokaz je i to što se oni u Svetom pismu upoređuju sa najpropadljivijom i najlakše zapaljivom materijom: biće razbijeni kao lonac (Psalam 2:9.); proći će kao dim (Psalam 37:20.); rastopiće se kao vosak (Psalam 68:2,3.); izgoreće kao strnjika, suva trava i suva loza (Isaija 5:24; Jovan 15:6.); iščupaće se i sažeći kao strnjiku (Matej 13:40–42; Malahija 4:1.); biće kao da ih nije bilo (Avdija, stih 16).

VI KAKO MOŽEMO IZBEĆI UNIŠTENJE I IMATI VEČNI ŽIVOT?

Uslov za to je da primimo Hrista i živimo pravednim i svetim životom.

☞ „*Zato ljubazni, čekajući ovo starajte se da vas On nađe čiste i prave u miru.*" (2.Petrova 3:14.)

☞ „*Ko ima uho neka čuje šta govori Duh crkvama: koji pobedi daću mu da jede od drveta životnoga koje je nasred raja Božjega. Ko ima uho da čuje neka čuje šta govori Duh crkvama: koji pobedi neće mu nauditi druga smrt.*" (Otkrivenje 2:7,11.)

Bog ne želi da iko od ljudi trpi u ognjenom jezeru ili da bude uništen večnom smrću. Oganj je pripremljen za sotonu i njegove anđele (Matej 25:41). Bog želi u zajednici da sa Njim večno živimo na obnovljenoj Zemlji. Večnu nagradu ćemo dobiti jedino pod uslovom da primimo Hrista za svog ličnog Spasitelja i živimo u skladu sa Božjom voljom (Otkrivenje 22:14).

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE:

- ✓ *Da li prihvatate učenje Svetog pisma da prilikom smrti niko ne ide u raj ili pakao, već u grobovima čekaju vaskrsenje?* **DA NE**
- ✓ *Da li verujete u istinu Svetog pisma da postoje dva vaskrsenja:* **prvo**
vaskrsenje pravednika i drugo vaskrsenje grešnika? **DA NE**
- ✓ *Da li se pripremate za Hristov drugi dolazak, koji će se uskoro dogoditi?* **DA NE**

BIBLIJA GOVORI...

24.DOBRI ANĐELI I ZLI DUHOVI ILI DEMONI

Anđeli su nebeska bića koja je Bog stvorio pre postanja planete Zemlje i ljudi. Reč anđeo znači poslanik (Malahija 3:1). Dobri anđeli su službeni duhovi „poslani na službu onima koji će naslediti spasenje”. (Jevrejima 1:14.)

I DOBRI ANĐELI I NJIHOV BROJ

1. Da li su anđeli postojali kod stvaranja čoveka.

- ☞ „I izagnav čoveka postavi pred vrtom Edemskih heruvima s plamenim mačem koji se vijaše i tamo i amo, da čuva put ka drvetu od života.” (1.Mojsijeva 3:24; O Jovu 38:7.)

2. Kome su potčinjeni nebeski anđeli?

- ☞ „Koji je s desne strane Bogu, otišavši na Nebo, i slušaju ga anđeli i vlasti i sile.” (1.Petrova 3:22.)
Hristos je vojskovođa nebeske vojske (Isus Navin 5:13-15).

3. Šta apostol Pavle kaže o njihovom broju?

- ☞ „Nego pristupiste k Sionskoj gori, i ka gradu Boga živoga, Jerusalimu nebeskom, i mnogim hiljadama anđela.” (Jevrejima 12:22; vidi: Danilo 7:10.)

4. Šta kaže Božja reč o snazi i karakteru anđela?

- ☞ „Blagosiljajte Gospoda, anđeli njegovi, koji ste silni krepošću; izvršujete reč njegovu slušajući glas reči njegove.” (Psalam 103:20.)

II SLUŽBA ANĐELA

1. Kakav posao je poveren anđelima?

- ☞ „Nisu li svi službeni duhovi koji su poslani na službu onima koji će naslediti spasenje?” (Jevrejima 1:14; vidi: Psalam 91:11; 34:7.)

Anđeli nas upućuju na dobro i donose nam blagoslov od Boga i pomoć koja nam je potrebna.

2. Kako je Danilo bio spasen od smrti u jami lavovskoj?

- ☞ „Bog moj posla anđela svoga i zatvori usta lavovima, te mi ne naudiše; jer se nadoh čist pred njim, a ni tebi, care, ne učinih zla.” (Danilo 6:22.)

3. Kako su apostoli bili oslobođeni iz zatvora?

- ☞ „A anđeo Gospodnji otvori noću vrata tamnička, i izvedavši ih reče...” (Dela 5:19; vidi: 12:7–10.)

Fizički zakoni ne mogu da budu smetnja anđelima u njihovoj službi. Nema mesta gde anđeli ne bi mogli doći da pomognu Božjem detetu.

4. Da li svaki čovek ima svog anđela pratioca ili čuvara?

☞ „Gledajte da ne prezrete jednoga od malih ovih: jer vam kažem da anđeli njihovi na nebesima jednako gledaju lice oca moga nebeskoga.” (Matej 18:10; vidi: Propovednik 5:6.)

Proroku Jezekilju u viđenju bio je pokazan jedan anđeo pratilac kao „čovek obučen u platno s opremom pisarskom o pojasu” (Jezekilj 9:2.) Na nebu postoje knjige u kojima se čuvaju izveštaji o zemaljskim stanovnicima (Malahija 3:16). Ti izveštaji su nepogrešivi. Anđeli pratioci beleže svako naše delo, dobro ili rđavo, svaku izgovorenu reč, kao i naše tajne misli i pobude koje beleže u nebeskim knjigama.

5. Kakvu funkciju obavljaju anđeli na nebeskom sudu?

☞ „Gledah dokle se postaviše prestoli, i Starac sede, na kome beše odelo belo kao sneg... Reka ognjena izlažaše i tecijaše ispred njega, tisuća tisuća služaše mu, i deset tisuća po deset tisuća stajahu pred njim; sud sede, i knjige se otvoriše.” (Danilo 7:9,10.)

Pošto su anđeli službeni duhovi koji vode izveštaj o našem životu, jasno je da će oni kao svedoci biti prisutni na nebeskom sudu.

III ZLI DUHOVI ILI DEMONI

Sotona i demoni su pali anđeli. Sotona je uzročnik svakog zla na našem svetu, ali on je veoma lukav u svojim prevarama da mnogi ljudi veruju da on postoji. On na svoje misli navodi one koji popuštaju njegovim iskušenjima. Svaka sebičnost, lakomost, sumnja, strah, zavist, svađa, mržnja i sukob; svako rđavo i nisko delo – sve je to rezultat njegovog uticaja.

1. Ko je sotona?

☞ „Vaš otac je đavo: i slasti oca svoga hoćete da činite: on je krvnik ljudski od početka, i ne stoji na istini, jer nema istine u njemu, kad govori laž, svoje govori: jer je laža i otac laži.” (Jovan 8:44.)

2. Koje još ime nosi sotona?

Sotona se naziva „bog ovoga sveta” (2.Korinćanima 4:4.); „knez ovoga sveta” (Jovan 14:30.); „knez koji vlada u vetru” (Efescima 2:2).

3. Gde su bačeni sotona i njegovi anđeli, posle izgubljenog rata na Nebu?

☞ „Jer kad Bog ne poštede anđele koji sagrešiše, nego ih metnu u okove mraka paklenoga, i predade da se čuvaju za sud.” (2.Petrova 2:4; Vidi: Otkrivenje 12:9-12.)

4. Šta sotona sa svojim pomagačima radi na ovoj Zemlji?

☞ „Budite trezni i pazite, jer suparnik vaš, đavo, kao lav ričući hodi i traži koga da proždere.” (1.Petrova 5:8.)

5. Protiv koga hrišćanin mora da se bori na Zemlji?

☞ „Obucite se u sve oružje Božije, da biste se mogli održati protiv lukavstva đavolskoga: Jer naš rat nije s ljudima, nego s poglavarima, i vlastima, i s upraviteljima tame ovoga sveta, s duhovima ispod neba.” (Efescima 6:11,12.)

Sotona je kušao čak i Isusa u želji da Ga pobedi, ali Isus nikada nije popustio sotoninom uticaju. Isus ga je pobedio kako u životu tako i svojom smrću na krstu.

IV SPIRITIZAM VELIKA SOTONINA PREVARA

1. Šta je spiritizam?

Spiritizam je verovanje da živi mogu da održavaju vezu sa mrtvima; drugim rečima, spiritizam tvrdi da smrt ne postoji, da duhovi umrlih mogu da se javljaju živima. Prema spiritističkom učenju, duhovi umrlih imaju i na drugom svetu mogućnost da se usavrše i da će tako na kraju svi ljudi biti spaseni bez obzira kako su živeli na Zemlji.

2. Otkad postoji spiritizam?

Spiritizam je starog porekla. On je u prošlosti samo menjao svoje oblike. Sotona je još u Raju tvrdio da prvi ljudi neće i ne mogu umreti, jer su besmrtni kao bogovi (1. Mojsijeva 3, 4). Sotona je i dalje zavodi ljude u ovome pravcu, učeći ih da smrt ne postoji, već da je ona samo prelaz u drugo stanje.

3. Kakvu je opomenu Bog dao svom narodu o spiritizmu? (5.Mojsijeva 18:9–13.)

4. Kako se pojavio moderni spiritizam?

Moderni spiritizam pojavio se u Sjedinjenim Državama Amerike 1848. godine. U mestu Hajdesvilu, nedaleko od Njujorka, u kući porodice Foks, čulo se 31. marta 1848. tajanstveno kucanje. Majka i dve njene kćeri bile su budne. Na pitanje ko kuca, kucanje je prestalo. Na pitanje da li kuca živa osoba, nije stigao nikakav odgovor. A na pitanje da li kuca mrtav čovek, čuo se žestok udarac, što je navodno predstavljalo potvrđan odgovor. Posle toga razvio se celi „razgovor“ između majke Foks i nepoznatog duha. Majka je postavila pitanje: „Koliko godina ima moja kćer Margareta?“ Tada se čulo dvanaest uzastopnih udaraca, što je značilo da ona ima dvanaest godina. Na pitanje koliko godina ima mlađa kćer Katarina, čulo se devet udaraca. Na pitanje da li je onaj koji kuca čovek, odgovor nije stigao, a na pitanje da li je duh, dat je pozitivan odgovor u obliku jednog udarca. Tom duhu postavljena su mnoga pitanja, na koja je on odgovarao otkucajima. Duh je kazao da je on duh putujućeg trgovca Čarlsa R. Rozme, koji je pre kratkog vremena ubijen u ovoj kući. Duh je takođe naznačio ko je ubica i gde treba kopati da bi se našlo telo ubijenoga. Na označenom mestu u podrumu zaista su nađene kosti.

5. Koga predstavljaju tajanstveni duhovi?

Prema Svetom pismu svi mrtvi spavaju i ne mogu da održavaju vezu sa živima (Propovednik 9:5,6; Psalam 146:4). Ko se onda javlja iz mesta umrlih? Postoje dve grupe duhovnih bića: anđeli koji nikada nisu zgrešili, i demoni, čiji je otac đavo (Jovan 8:44.), koji traže koga će prevariti, zavesti i uništiti (1.Petrova 5:8). Dakle, ti duhovi mogu da budu samo demoni, koji su zbačeni na Zemlju (Otkrivenje 12:9,12.) da varaju ljude, dok očekuju i svoju vlastitu propast.

6. Šta prema Hristovim rečima predstavlja nastanak modernog spiritizma?

Spiritisti tvrde da se Hristos javlja na njihovim seansama po sobama. Međutim, Isus nam kaže: „Ne verujte“. To su samo čuda kojima varaju izabrane (Matej 24:24.) Hristos nas zato unapred opominje.

7. Posledice stupanja u vezu sa duhovima.

☞ „I tako pogibe Saul za bezakonje svoje, koje učini Gospodu što ne sluša reči Gospodnje i što traži da pita duh vračarski.“ (1.Dnevnika 10:13.)

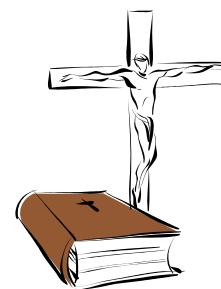
8. Kakva će biti sudbina svih vračara?

- ☞ „A strašljivima i nevernima i poganima i krvnicima, i bludnicima, i vračarima, i idolopoklonicima, i svima lažama, njima je deo u jezeru što gori ognjem i sumporom, koje je smrt druga.” (Otkrivenje 21:8.)

9. Kako možemo da se zaštitimo od sotone i njegove lažne nauke?

- ☞ „Pokorite se, dakle, Bogu, a protivite se đavolu, i pobeći će od vas.” (Jakov 4:7.)

Isus je Božjom rečju pobedio sotonu. Istim oružjem treba da se i mi naoružamo protiv sotone i njegovih obmana. Ako znamo šta Sveto pismo uči i to držimo, sotona neće moći da nas obmane. Bog stavlja oko onih koji Ga ljube zaštitu svetih anđela (Psalam 34:7; O Jovu 1:9,10.), koji onemogućavaju sotonu da im se približi. Sotonina moć je velika, ali Božja zaštitnička sila još je veća!

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE:

- ✓ *Da li želite da budete poslušni Bogu i ne žalostite svoga anđela čuvara?* DA NE
- ✓ *Da li ste se odlučili da poštujete sve Božje zapovesti?* DA NE
- ✓ *Da li ste spremni da svakodnevno odvajate vreme za negovanje odnosa sa Bogom?* DA NE

BIBLIJA GOVORI...

25. HRISTOVO HILJADUGODIŠNJE CARSTVO ILI MILENIJUM

Kad bude po drugi put došao, Isus neće uspostaviti svoje carstvo, već će to učiniti posle hiljadu godina, kad se nebeski grad, Novi Jerusalim, bude spustio na Zemlju. Isus će prilikom svog Drugog dolaska ispuniti obećanje koje je dao svojim učenicima uoči odlaska sa Zemlje: „*Mnogi su stanovi u kući Oca moga. A da nije tako, kazao bih vam. Idem da vam pripremim mesto; i kad otidem i pripremim vam mesto, opet ću doći, i uzeću vas k sebi da i vi budete gde sam ja.*” (Jovan 14:2,3.) Hristos će prilikom svog dolaska uzeti veme na Nebo, i **oni** će sa **Hristom carovati** na **Nebu** hiljadu godina (Otkrivenje 20:4).

I KOJI DOGAĐAJI OZNAČAVAJU POČETAK MILENIJUMA?

U početku milenijuma zbiva se sledećih pet događaja:

1. Hristov drugi dolazak.

☞ „Jer vam ovo kazujemo rečju Gospodnjom da mi koji živimo i ostanemo za dolazak Gospodnji, nećemo preteći onih koji su pomrli. Jer će sam **Gospod** sa zapovešću, s glasom Arhanđelovim, i s trubom Božjom **sići** s **Neba**: i mrtvi u Hristu vaskrsnuće najpre.” (1.Solunjanima 4:15,16; vidi: Jevrejima 9:28.)

2. Mrtvi, verni vaskrsavaju, a živi verni u trenu doživljavaju preobraženje.

☞ „Jer će sam Gospod sa zapovešću, s glasom Arhanđelovim, i s trubom Božjom sići s Neba i mrtvi u Hristu vaskrsnuće najpre; a potom mi živi koji smo ostali, zajedno s njima bićemo uzeti u oblake na susret Gospodu na Nebo, i tako ćemo svagda s Gospodom biti.” (1.Solunjanima 4:16,17.)

☞ „Evo vam kazujem tajnu: jer svi nećemo pomreti, i svi ćemo se pretvoriti, ujedanput u trenuću oka, u poslednjoj trubi; jer će zatrubiti i mrtvi će ustati neraspadljivi, i mi ćemo se pretvoriti.” (1.Korinćanima 15:51,52.)

Ovde treba da istaknemo da postoje **dva** vaskrsenja: **prvo** vaskrsenje ili vaskrsenje pravednih i **drugo** vaskrsenje ili vaskrsenje grešnika. Isus prvo vaskrsenje naziva vaskrsenjem života, a drugo vaskrsenjem suda (Jovan 5:28,29). Biblija naziva blaženima i svetima one koji će imati udela u prvom vaskrsenju (Otkrivenje 20:6). Grešnici će ustati iz grobova posle hiljadu godina – to je drugo vaskrsenje (Otkrivenje 20:5).

3. Živi nepokajani slalom Hristovog dolaska biće uništeni.

☞ „I kako je bilo u vreme Nojevo onako će biti u dane Sina Čovečijega: jeđahu, pijahu, ženjahu se, udavahu se do onoga dana kad Noje uđe u kovčeg, i dođe potop i pogubi sve. Tako kao što bi u dane Lotove: jeđahu, pijahu, kupovahu, prodavahu,

sađahu, zidahu; a u dan kad iziđe Lot iz Sodoma, udari oganj i sumpor iz neba i pogubi sve. Tako će biti i u onaj dan kad će se javiti Sin Čovečiji." (Luka 17:26–30.)

4. Svi pravednici biće uzeti na Nebo.

- ☞ „Jer će sam Gospod sa zapovešću, s glasom Arhanđelovim, i s trubom Božjom sići s Neba: i mrtvi u Hristu uskrснуće najpre, a potom mi živi koji smo ostali, zajedno s njima bićemo uzeti u oblake na susret Gospodu na Nebo, i tako ćemo svagda s Gospodom biti." (1.Solunjanima 4:16,17; vidi: Jovan 14:1–3.)

5. Sotona će biti svezan.

- ☞ „I uhvati aždaju, staru zmiju, koja je đavo i sotona, i sveza je na hiljadu godina. I u bezdan baci je, i zatvori je, i zapečati nad njom, da više ne prelašćuje naroda, dok se navrší hiljada godina; i potom valja da bude odrešena na malo vremena." (Otkrivenje 20:2,3.)

II DOGAĐAJI ZA VREME MILENIJUMA

Posmatrajmo najpre šta se za to vreme zbiva na Nebu, a zatim ćemo razmotriti prilike na Zemlji za vreme tog razdoblja od hiljadu godina.

1. Pravedni će na Nebu učestvovati u suđenju zlima.

- ☞ „I videh prestole, i sađahu na njima, i dade im se sud, i duše isečenih za svedočanstvo Isusovo i za reč Božju, koji se ne pokloniše zveri ni ikoni njezinoj, i ne primiše žiga na čelima svojim i na ruci svojoj; i oživeše i carovaše s Hristom hiljadu godina." (Otkrivenje 20:4.)
- ☞ „Ne znate li da će sveti suditi svetu? Kad ćete, dakle, vi svetu suditi, niste li vredni suditi manjim stvarima? ne znate li da ćemo anđelima suditi, a kamoli stvarima ovoga sveta?" (1.Korinćanima 6:2,3.)

Iz ovih stihova jasno proizlazi da će sveti iz svih stoleća biti zaposleni sa Hristom u suđenju za vreme ovog razdoblja od hiljadu godina. Pretpostavimo da imate jednog prijatelja ovde na Zemlji, koga nećete naći na Nebu. Vi ćete se, tokom hiljadu godina, moći uveriti da je Bog pravedno sudio njemu i ostalima koji neće biti spaseni. Bog za ovo suđenje odvaja hiljadu godina. On želi da svima spasenima bude potpuno jasno da je On učinio sve za spasenje grešnika, ali da su oni svojevolumno prezreli ponuđenu milost. Kad nad zlima bude izrečena presuda, svima će postati jasno da su zaslužili određenu kaznu.

2. Za vreme hiljadu godina Zemlja će biti pusta, a sotona na njoj vezan lancem okolnosti.

- ☞ „Pogledah na zemlju, a gle bez obličja je i pusta; i na nebo, a svetlosti njegove nema. Pogledah na gore, a gle, tresu se i svi humovi drmaju se. Pogledah, a gle, Karmil je pustinja i svi gradovi njegovi oboreni od Gospoda, od žestokoga gneva njegova." (Jeremija 4:23–26.)

III KOJIH PET DOGAĐAJA OZNAČAVAJU KRAJ MILENIJUMA?

1. Na kraju hiljadu godina zbiće se vaskrsenju zlih.

- ☞ „A ostali mrtvaci ne oživeše dokle se ne navrší hiljada godina." (Otkrivenje 20:5.)

Na početku hiljadu godina vaskrsli su samo pravedni, koji su umrli u Hristu (1.Solunjanima 4:16). Na kraju hiljadu godina vaskrsavaju ostali mrtvaci, to jest zli. Ovo vaskrsenje naziva se vaskrsenje suda (Jovan 5:29). Zli ustaju prožeti istim duhom pobune koji ih je nadahnjivao za života.

2. Sotona će biti oslobođen iz svoje tamnice.

☞ „I kad se svrši hiljada godina, pustiće se sotona iz tamnice svoje.” (Otkrivenje 20:7.)

Pošto su zli vaskrsli, sotona može da nastavi svoje delo obmanjivanja i zavođenja.

3.Sveti grad, nebeski Jerusalim, spustiće se na Zemlju.

☞ „I ja Jovan videh grad sveti, Jerusalim nov, gde silazi od Boga s Neba, pripravljen kao nevesta ukrašena mužu svome.” (Otkrivenje 21:2.)

Hristos na kraju hiljadu godina, u pratnji mnoštva otkupljenih i hiljada anđela ponovo se vraća na Zemlju. Isus silazi na Maslinsku goru odakle se posle svoga vaskrsenja vazneo na Nebo i gde su anđeli ponovili obećanje o Njegovom dolasku (Zaharija 14:4). Kad se Novi Jerusalim u svom blistavom sjaju bude spustio sa Neba, postaviće se na očišćenom i za to pripremljenom mestu, a Hristos sa svojim narodom i anđelima ući će u Sveti grad.

4. Sotona okuplja zle oko grada i želi da ga zauzme.

☞ „I uhvati aždaju, staru zmiju, koja je đavo i sotona, i sveza je na hiljadu godina. I izići će da vara narode po sva četiri kraja zemlje, Goga i Magoga, da ih skupi na boj, kojih je broj kao pesak morski. I iziđoše na širinu zemlje, i opkoliše oko svetih, i grad ljubazni; i siđe oganj od Boga s Neba, i pojede ih.” (Otkrivenje 20:2,8,9.)

Ovo je poslednji čin u velikoj borbi između Hrista i sotone. Ceo ljudski rod ovde se susreće prvi i poslednji put. Ovde nastaje večno odvajanje pravednih od zlih. Grešnici će primiti svoju platu na zemlji (Priče 11:3). Oni će „biti strmijaka, i upaliće ih dan koji ide, veli Gospod nad vojskama”. (Malahija 4:1.) Kada svi oni koji su podlegli sotoninim prevarama budu uništeni, sotona će se i dalje mučiti u jezeru ognjenom, ali će na kraju i on biti uništen.

5. Bog stvara novu Zemlju.

☞ „Ali će doći dan Gospodnji kao lupež noću, u koji će nebesa s hukom proći, a stihije će se od vatre raspasti, a zemlja i dela što su na njoj izgoreće. Kad će se, dakle, ovo sve raskopati, kakvim treba vama biti u svetom življenju i pobožnosti, čekajući i želeći da bude skorije dolazak Božjega dana, kojega će se radi nebesa raskopati, i stihije od vatre rastopiti? Ali čekamo po obećanju njegovu novo nebo i novu zemlju, gde pravda živi. Zato, ljubazni, čekajući ovo starajte se da vas On nađe čiste i prave u miru.” (2.Petrova 3:10–14.)

IV KO ĆE NASLEDITI NOVU ZEMLJU?

Novu Zemlju naslediće oni koji su verom primili Hrista za svog Spasitelja i držeći Božje zapovesti živeli pobedonosnim životom.

☞ „A kad ste vi Hristovi, onda ste potomstvo Avramovo, i po obećanju naslednici.” (Galatima 3:29.)

Ako smo Hristovi, onda smo naslednici nove Zemlje. Biti Hristov znači verovati u Njega, graditi svoje spasenje na Njemu i Njegovoj reči i ići Njegovim tragom.

☞ „Koji pobedi, dobiće sve i biću mu Bog, i on će biti moj sin.” (Otkrivenje 21:7.)

☞ „Blago onima koji tvore zapovesti Njegove, da im bude vlast na Drvo života i da uđu na vrata u Grad.” (Otkrivenje 22:14.)

Da li ćemo biti sa spasenima u Svetom gradu zavisi od toga da li sada pobeđujemo sotonina iskušenja i živimo prema Božjim zapovestima.

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE:

- ✓ *Da li verujete da će se zaista ispuniti proročanstva Biblije o milenijumu?*

DA NE

- ✓ *Da li se odlučujete da za vreme hiljadugodišnjeg carstva budete sa vašim Carem i Gospodom Isusom Hristom?*

DA NE

- ✓ *Šta je potrebno da se promeni u vašem životu kako bi vaš odnos sa Spasiteljem postao čvršći?*

BIBLIJA GOVORI...

26. VEČNA SIGURNOST NA OBNOVLJENOJ ZEMLJI

Bog je u početku stvorio savršeni svet (1.Mojsijeva 1:31.), ali greh je prouzrokovao promenu ne samo u čovekovom životu kod čoveka nego i na zemlji, u prirodi. Prokletstvo zbog greha, koje je pogodilo čoveka, palo je i na celu planetu zemlju. I zemlja mora da nosi težinu greha (1.Mojsijeva 3:16-19).

Bog ima plan da sve vrati u prvobitno, edemsko savršenstvo. O tom Božjem planu svedoče Božji proroci od postanja sveta, a nada u obnovu svih stvari duboko je usađena u srca Hristovih sledbenika, pa čak, po rečima apostola Pavla, i priroda učestvuje u nadi na spasenje (Rimljanima 8:19-23).

I KOJA JE ČETIRI PREIMUĆSTVA BOG DAO ČOVEKU PRILIKOM STVARANJA?

1. Bog je čoveka stvorio po svome obličju – čistog, svetog i pravednog.

☞ „I stvori Bog čoveka po obličju svome, po obličju Božjemu stvori ga.” (1.Mojsijeva 1:27.)

☞ „Samo, gle, ovo nađoh, da je Bog stvorio čoveka dobra.” (Propovednik 7:29.)

Adam i Eva, naši praroditelji, bili su nevini i čisti kada ih je Bog stvorio.

2. Čovek je stvoren sa mogućnošću da večno živi.

☞ „I učini Gospod Bog, te nikoše iz zemlje svakojaka drveta lepa za gledanje i dobra za jelo, i drvo od života usred vrta i drvo od znanja dobra i zla.” (1.Mojsijeva 2:9.)

Bog je dao čoveku život, i Božja je namera bila da čovek večno živi; zato mu je dao pravo da jede rod sa drveta života. Čovek nije znao u početku za umor, bolest i smrt. Da nije prestupio Božju zapovest, on bi večno, u nepomućenoj sreći, živio u Raju.

3. Čoveku je dat divan dom – edemski vrt.

☞ „I nasadi Gospod Bog vrt u Edemu na istoku; i onde namesti čoveka, koga stvori.” (1.Mojsijeva 2:8.)

Bog je dao čoveku kao dom edemski vrt, i Božja je namera bila: Što se ljudi budu više množili, to je trebalo da se granice Raja sve više proširuju dok cela Zemlja ne bi postala raj.

4. Čoveku je data vlast nad Zemljom.

☞ „I blagoslovi ih Bog, i reče im Bog: rađajte se i množite se, i napunite zemlju, i vladajte njom, i budite gospodari od riba morskih i od ptica nebeskih i od svega zverinja što se miče po zemlji.” (1.Mojsijeva 1:28.)

Iako je stvoren nešto nižim od anđela (Psalam 8:5,6.), čovek je bio obdaren razumom i snagom volje, tako da je mogao da upravlja Božjim stvorenjima.

Kakva je slavna budućnost čekala prvi bračni par! Oni su bili stvoreni pravedni, zdravi; dat im je divan dom u bezgrešnom svetu i vlast nad Božjim delima. Šta bi još čovek mogao da zaželi? – Ništa drugo nego da to blaženo stanje večno traje!

II ŠTA JE ČOVEK GREHOM IZGUBIO I KAKO ĆE MU TO BITI VRAĆENO?

1. Padom u greh čovek je izgubio:

a) Slavu Božju, čist i svet karakter. „Jer svi sagrešiše i izgubili su slavu Božju.” (Rimljanima 3:23.)

b) Pristup drvetu života, i zato mora da umre, jer je plata za greh smrt. „Zato kao što kroz jednog čoveka dođe na svet greh i kroz greh smrt, i tako smrt uđe u sve ljude, jer svi sagrešiše.” (Rimljanima 5:12; vidi: 1.Mojsijeva 3:19; Rimljanima 6:23.)

c) Čovek je grehom izgubio svoj edemski dom: „I Gospod Bog izagna ga iz vrta edemskoga da radi zemlju od koje bi uzet; i izagnav čoveka postavi pred vrtom edemskim heruvima s plamenim mačem, koji se vijaše i tamo i amo, da čuva put ka drvetu od života.” (1.Mojsijeva 3:23,24.)

g) Čovek je izgubio prvobitnu vlast: „Jer koga ko nadvlada, onaj mu i robuje.” (2.Petrova 2:19.)

Sotona je pobedio naše praroditelje u Raju tako što ih je naveo na prestup Božjeg zakona; time su oni postali njegovi robovi, i njihova vlast prešla je u ruke njihovog pobednika.

2. Isus je došao da nam vrati sve što smo grehom izgubili (Luka 19:10).

On nas je otkupio svojom skupocenom krvlju (1.Petrova 1:19.), a zatim se vratio na Nebo, seo s desne strane Ocu i vrši posredničku službu za nas.

Isus jedino može da nam vrati sve što smo grehom izgubili.

a) Hristos nam vraća pravedan i svet karakter.

☞ „Zato ako je ko u Hristu, nova je tvar: staro prođe, gle, sve novo postade.” (2.Korinćanima 5:17.)

☞ „Mi pak svi koji otkrivenim licem gledamo slavu Gospodnju, preobražavamo se u to isto obličje iz slave u slavu, kao od Gospodnjega Duha.” (2.Korinćanima 3:18.)

b) U Hristu imamo večni život.

☞ „Jer Bogu tako omilje svet da je i sina svojega jednorodnoga dao, da nijedan koji ga veruje ne pogine, nego da ima život večni.” (Jovan 3:16.)

☞ „Dar Božji je život večni u Hristu Isusu.” (Rimljanima 6:23.)

c) Hristos nam vraća izgubljeni dom.

☞ „Jer, gle, ja ću stvoriti nova nebesa i novu zemlju, i što je pre bilo neće se pominjati niti će na um dolaziti.” (Isaija 65:17; Dela 3:20,21.)

d) Hristos će nam vratiti prvu vlast.

☞ „I ti, kulo stadu, steno kćeri Sionskoj, tebi će doći prva vlast, carstvo kćeri jerusalimske.” (Mihej 4:8.)

☞ „Koji pobedi daću mu da sedne sa mnom na prestolu mome, kao i ja što pobedih i sedoh sa ocem svojim na prestolu njegovu.” (Otkrivenje 3:21.)

III SLIKA NOVOGA SVETA

1. Izgled nove Zemlje.

☞ „I videh nebo novo i zemlju novu; jer prvo nebo i prva zemlja prodoše, i mora više nema.” (Otkrivenje 21:1.)

☞ „Mesto trnja niknuće jela, mesto koprive niknuće mirta; i to će biti Gospodu u slavu, za večan znak, koga neće nestati.” (Isaija 55:13.)

☞ „I vuk će boraviti s jagnjetom i ris će ležati s jaretom, tele i lavić i ugojeno živinče biće zajedno, i malo dete vodiće ih. I krava i medvedica zajedno će pasti, mlad njihova ležaće zajedno, i lav će jesti slamu kao vo... Neće uđiti ni potirati na svoj svetoj gori mojoj, jer će Zemlja biti puna poznanja Gospodnjega kao more vode što je puno." (Isaija 11:6-9.)

„I mora više nema". Od celokupne Zemljine površine koja iznosi 510 miliona kvadratnih kilometara, 380 miliona kvadratnih kilometara pokriveno je morima i okeanima. Nestankom mora Zemljina površina povećaće se dva do tri puta. Na novoj Zemlji neće biti pustih, nepristupačnih i nezdravih krajeva, na njoj će vladati prijatna klima – večno proleće. Tamo će sve životinje biti pitome.

2. Novi Jerusalem – glavni grad obnovljene Zemlje.

☞ „I ja Jovan videh grad sveti, Jerusalem nov, gde silazi od Boga s Neba, pripravljen kao nevesta ukrašena mužu svome." (Otkrivenje 21:2-27.)

3. Stanovnici nove zemlje biće čist i svet narod.

☞ „I neće u njega ući ništa pogano, i što čini mrzost i laž, nego samo koji su napisani u Životnoj knjizi Jagnjeta." (Otkrivenje 21:27.)

4. Tamo neće biti žalosti, bolesti ni smrti.

☞ „I Bog će otrti svaku suzu od očiju njihovih, i smrti neće biti više, ni plača, ni vike, ni bolesti neće biti više, jer prvo prođe." (Otkrivenje 21:4; vidi: Isaija 33:24.)

5. Spaseni će se baviti prijatnim poslovima.

☞ „I oni će graditi kuće i sedeće u njima; i sadiće vinograde i ješće rod njihov. Neće oni graditi, a drugi se naseliti, neće saditi a drugi jesti, jer će dani narodu mome biti kao dani drvetu, i izbranicima će mojim oveštati dela ruku njihovih." (Isaija 65:21,22.)

6. Bog će biti sa spasenima na Zemlji, a oni će svake Subote dolaziti da se poklone pred Njim.

☞ „Jer kao što će nova nebesa i nova zemlja, što ću ja načiniti, stajati preda mnom, veli Gospod, tako će stajati seme vaše i ime vaše. I od mladine do mladine, i od subote do subote dolaziće svako telo da se pokloni preda mnom, veli Gospod." (Isaija 66:22,23.)

☞ „Nego kao što je pisano: što oko ne vide i uho ne ču, i u srce čoveku ne dođe, ono ugotovi Bog onima koji ga ljube." (1.Korinćanima 2:9.)

IV KAKO MOŽEMO NASLEDITI NOVU ZEMLJU?

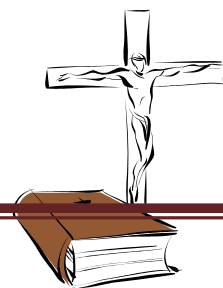
1. Potrebno je da primimo Hrista i da Ga priznamo pred ljudima.

☞ „A koji god prizna mene pred ljudima, priznaću i ja njega pred Ocem svojim koji je na nebesima." (Matej 10:32; vidi: Luka 9:26.)

2. Božji glas, moramo slušati koji nam govori kroz Božju reč, i tvoriti Božju volju.

☞ „Neće svaki koji mi govori: Gospode! Gospode! ući u carstvo nebesko; no koji čini po volji oca moga koji je na nebesima." (Matej 7:21.)

☞ „Blago onima koji tvore zapovesti njegove, da im bude vlast na Drvo života i da uđu na vrata u Grad." (Otkrivenje 22:14.)

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE:

- ✓ *Da li verujete da će jednog dana Gospod svojom stvaralačkom silom da obnovi Zemlju? DA NE*
- ✓ *Da li želite da i vi budete deo tvog novog sveta zajedno sa svojim milima i dragima? DA NE*
- ✓ *Koje korake je potrebno da preduzmete kako bi se to ostvarilo?*

BIBLIJA GOVORI...

27. OBELEŽJA PRAVE HRISTOVE CRKVE

Bog je u sva vremena imao svoju Crkvu. Pod pojmom crkva podrazumevamo skup ljudi koji veruju u Isusa kao svog Spasitelja, prihvataju Njegovu nauku, žive u skladu sa njom i priključuju se telu crkve – organizaciji – koju je On osnovao. Prema Božjem planu, koji se nikada ne menja, Njegovi pravi sledbenici treba da budu čuvari Njegove spasonosne istine i da svojim radom i životom pomognu drugima da nađu put u krilo prave Crkve.

U svetu ima mnogo vera i verskih organizacija. Pa i u hrišćanskom svetu ima mnogo podvojenosti. Mnogi se pitaju: „Kako iskren čovek može naći pravi put usred sve ove zbrke verovanja?”

I OSNIVAČ I TEMELJ PRAVE CRKVE?

1. Ko je Osnivač i Temelj prave Crkve?

☞ „Jer temelja drugoga niko ne može postaviti osim onoga koji je postavljen, koji je Isus Hristos.” (1.Korinćanima 3:11; Matej 16:13-19; Efescima 2:19-22.)

Isusove reči upućene Petru (Matej 16:13-19.) različito se tumače. Neki smatraju da je Petar „stena” na kojoj je osnovana prava Crkva; drugi smatraju da pojam „stena” označava Petrovu veru u Isusa kao Mesiju; treći stoje na stanovištu da je sam Hristos „stena.” Iz Svetoga pisma jasno proizlazi da je **samo Hristos stena na kojoj možemo zidati svoje spasenje** (1.Petrova 2:4,5; Efescima 2:20; 1.Korinćanima 3:11). Za one koji verom prihvataju Hrista za svog Spasitelja, on je **pouzdan temelj**. Na tom živom kamenu svi mogu zidati. On je dovoljno prostran da primi ceo svet i dovoljno čvrst da podnese težinu i breme celog čovečanstva.

2. Ko je posle Hristovog vaznesenja trebalo da postane Njegov zamenik na Zemlji?

☞ „I ja ću umoliti Oca, i daće vam drugoga Utešitelja da bude s vama uvek: Duha istine, koga svet ne može primiti, jer ga ne vidi niti ga poznaje; a vi ga poznajete jer u vama stoji, i u vama će biti. Neću vas ostaviti sirotne; doći ću k vama.” (Jovan 14:16-18.)

Isus je na rastanku sa učenicima obećao da će biti s njima „u sve dane do svršetka veka”. (Matej 28:20.) Kroz Svetoga Duha kao svog Zamenika, Isus vodi i čuva svoju Crkvu. Sveti Duh je najveći Hristov dar Crkvi. Međutim, Sveti Duh, koji je dar, takođe je izvor darova, koje namenjuje Crkvi za njen duhovni napredak. (Efescima 4:1-15; 1.Korinćanima 12:1,7,11.) U pravoj Božjoj crkvi uvek su bili zastupljeni duhovni darovi, kojima je Sveti Duh vodio Crkvu.

3. Kojim je simbolom prikazana Hristova crkva u proročanstvu?

☞ „I znak veliki pokaza se na nebu: žena obučena u sunce, i mesec pod nogama njenim, i na glavi njenoj venac od dvanaest zvezda." (Otkrivenje 12:1.)

Žena obučena u sunce predstavlja pravu Crkvu (Jeremija 6:2; Efescima 5:25). Velika crvena aždaja predstavlja najpre sotonu, a zatim neznabožački Rim kroz koji je sotona progonio Hrista i Apostolsku crkvu. Ostatak ženinog semena predstavlja Hristovu crkvu poslednjeg vremena. Crkva je našla utočište u pustinji u razdoblju od 1260 godina papske prevlasti i progonstva. Progonstvo je došlo na jerusalimsku crkvu (Dela 8:1; 9:1,2.), a zatim je postalo još teže i oštrije pod neznabožačkim Rimom i kasnije pod papskim Rimom. Krajem 18. veka progonstva su prestala, i tada Crkva konačno izlazi iz pustinje.

II OBELEŽJE POSLEDNJE CRKVE

1. Koju je vest Hristos poverio svojoj Crkvi u poslednje vreme? (Otkrivenje 14:6-12; vidi: Matej 24:14; 28:19,20.)

2. Kako glasi Prva anđeoska vest?

☞ „I videh drugoga anđela gde leti posred neba, koji imaše večno Jevanđelje da objavi onima koji žive na zemlji, i svakome plemenu i jeziku i kolenu i narodu. I govoraše velikim glasom: bojte se Boga i podajte mu slavu, jer dođe čas suda njegova, i poklonite se Onome koji je stvorio nebo i zemlju i more i izvore vodene." (Otkrivenje 14:6,7.)

Ova vest ima sledeća obeležja:

a) Ona je univerzalna. Objavljuje se svakom narodu, plemenu i jeziku;

b) Poziva ljude da se boje Boga, to jest da napuste greh i vrate se pravdi, od prestupa Božjeg zakona poslušnosti (Propovednik 12: 13).

c) Poziva ljude da daju slavu Bogu. Kao što se umetnik proslavlja svojim, delom, tako se Bog proslavlja preko onih koje je otkupio žrtvom svoga Sina i u kojima je obnovio svoje obličje – svoj karakter (2.Solunjanima 1:10).

d) Objavljuje čas Božjeg suda. U jednoj ranijoj pouci ustanovili smo da je istražni sud na Nebu, predstavljen očišćenjem Svetinje, koje je počeo 1844. godine, na kraju razdoblja od 2300 godina.

e) Poziva ljude da obožavaju Stvoritelja – da svetkuju Subotu koja je Stvoriteljev znak (2. Mojsijeva 31:16,17.) i uspomena na Njega i Njegovo delo stvaranja.

3. Kako glasi Druga anđeoska vest?

☞ „I drugi anđeo za njim ide govoreći: pade, pade Vavilon, grad veliki, jer otrovnim vinom bludničenja svoga napoji sve narode." (Otkrivenje 14:8.)

Vavilon o kome je ovde reč predstavlja oznaku papstva (Otkrivenje 17:5.), koje je lažnom naukom napojilo sve narode (Otkrivenje 17:4.) i koje je u prošlosti progonilo Hristove svedoke. (Otkrivenje 17:6.)

4. Kakva opomena je objavljena Vešću trećeg anđela?

☞ „I treći anđeo za njim ide govoreći glasom velikim: ko se god pokloni zveri i ikoni njezinoj, i primi žig na čelo svoje ili na ruku svoju, i on će piti od vina gneva Božijega koje je nepomešano utočeno u čašu gneva Njegova, i biće mučen ognjem i sumporom pred anđelima i svetima i pred Jagnjetom." (Otkrivenje 14:9,10)

5. Po čemu će se prepoznavati Božji narod poslednjih dana?

„Ovde je trpljenje svetih, koji drže zapovesti Božje i veru Isusovu." (Otkrivenje 14:12.)

Ovde su spomenuta tri obeležja Božjeg naroda poslednjeg vremena:

- 1) **on će trpeti ruganje i nevolje** (2. Timotiju 3:12.);
- 2) **držaće sve Božje zapovesti, uključujući i četvrtu**, koja nalaže svetkovanje Subote kao sedmog dana;
- 3) **imaće veru Isusovu**, to jest verovaće u sve istine koje je Isus propovedao.

6. Šta je još obeležje Božje crkve ostatka?

☞ „I razgnevi se zmija na ženu, i otide da se pobije s ostalim semenom njenim, koje drži zapovesti Božje i ima svedočanstvo Isusa Hrista." (Otkrivenje 12:17.)

☞ „I padnuvši pred nogama njegovima poklonih mu se; i reče mi: gle, nemoj, ja sam sluga kao i ti i braća tvoja koja imaju svedočanstvo Isusovo. Bogu se pokloni; jer je svedočanstvo Isusovo Duh proroštva." (Otkrivenje 19:10.)

Ova Crkva je crkva proroštva; Crkva koja ispunjava proročanstvo i veruje u Božje naročito vođstvo otkrivenjem proročkog dara i spisa Duha proroštva. Bog je svojoj Crkvi ostatka poklonio **proročki dar**.

7. Kakav poziv Bog upućuje svojoj deci poslednjeg vremena?

☞ „I propovediće se ovo Jevanđelje o carstvu po svemu svetu za svedočanstvo svim narodima. I tada će doći posledak." (Matej 24:14; Otkrivenje 18:1-4.)

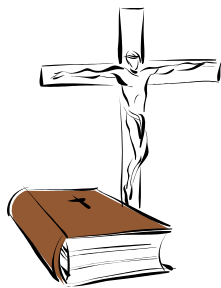
☞ „I Duh i Nevesta govore: dođi. I koji čuje neka govori: dođi. I ko je žedan neka dođe, i ko hoće neka uzme vodu života zabadava." (Otkrivenje 22:17.)

Bog poziva svoj narod da izađe iz Vavilona – iz zbrke lažnih nauka i grešnih navika. Hiljade dolaze iz svih krajeva sveta, jer ih Bog zove. Oni napuštaju grešne želje (1.Jovanova 2:15,17.), svetsku taštinu (1.Timotiju 2:9,10.) i sve što može opoganiti telo ili dušu. (2.Korinćanima 7:1.)

8. Kakva nada ispunjava srce onih koji pripadaju Božjoj crkvi poslednjeg vremena i čime se odlikuje njihov život?

☞ „Učeći nas da se odrečemo bezbožnosti i želja ovoga sveta, i da pošteno i pravedno i pobožno poživimo na ovome svetu, čekajući blaženu nadu i javljanje slave velikoga Boga i spasa našega Isusa Hrista, koji je dao sebe za nas da nas izbavi od svakoga bezakonja, i da očisti sebi narod izabrani koji čezne za dobrim delima." (Titu 2:12-14.)

Ova Crkva nije nastala otcepljenjem od neke druge Crkve, već se pojavila kao od Boga prorečeni pokret, koji treba da objavi svetu poslednju vest milosti i pripremi put Drugom Hristovom dolasku kao što je Jovan Krstitelj pripremio put Prvom. Adventistički hrišćanin je onaj koji veruje u stvarni i lični Hristov dolazak, onaj koji svetkuje Subotu kao dan odmora i priprema se da čist i bez mane dočeka svog Gospoda kada se bude pojavio u slavi.

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE:

- ✓ *Da li verujete da naša vera treba da se isključivo temelji na Bibliji? DA NE*
- ✓ *Da li prihvatate da su svih Deset Božjih Zapovesti, vera Isusova i
Duh proroštva obeležje prave Hristove crkve (Otkr. 14:12)? DA NE*
- ✓ *Da li želite da pripadate Crkvi ostatka u ovo poslednje vreme? DA NE*

BIBLIJA GOVORI...

28. DAROVI SVETOG DUHA I PROROČKI DAR

Najveći dar koji je Hristos obećao svojoj Crkvi je Sveti Duh. Sveti Duh je Hristov Zamenik ili Predstavnik na Zemlji. Dok Isus vrši na Nebu posredničku službu, Sveti Duh kao njegov zamenik vodi ljude pokajanju, preporuča njihova srca, vodi ih u poslušnost Božjoj volji i tako priprema za susret sa Gospodom (Jovan 14:16-18).

Apostoli su primili Svetoga Duha na dan Duhova (Dela 2:1-4.), ali On je obećan i nama (Dela 2:38,39). Samo primanjem ovog dara možemo se spasti.

I DAROVI SVETOGA DUHA

Sveti Duh dao je Crkvi različite darove da se služi tim darovima u naporu da ljude izvede iz tame greha i pripremio ih za preobraženje.

1. Koje je darove dao Sveti Duh Crkvi? (1.Korinćanima 12:1,4–11.)

2. Kako su duhovni darovi dati Crkvi? (Efescima 4:8,11-13.)

☞ „I ujedanput postade huka s neba kao duvanje silnoga vetra, i napuni svu kuću gde seđahu; i pokazaše im se razdeljeni jezici kao ognjeni; i sede po jedan na svakoga od njih. I napuniše se svi Duha svetoga, i stadoše govoriti drugim jezicima, kao što im Duh davaše te govorahu.” (Dela 2:2-4.)

Kad se Isus vazneo na Nebo, izlio je darove Duha na svoju Crkvu. Svaki koji je primio neki dar Duha postaje oruđe kroz koje će Sveti Duh izvršiti tu vrstu svog rada.

3. O kakvoj podeli duhovnih darova govori apostol Pavle?

☞ „I on je dao jedne apostole, a jedne proroke, a jedne jevandeliste, a jedne pastire i učitelje.” (Efescima 4:11.)

Sveti Duh je najpre organizovao Crkvu. **Apostoli** su oni koji su poslani da objave Božju volju u nepoznatim krajevima sveta. To su vođe crkve i misionari. **Proroci** su lica koja Bog bira da preko njih objavi svoju volju. **Jevandelisti** su nosioci Jevanđelja. **Pastiri** nadgledaju crkve i brinu se o njihovom duhovnom napretku. **Učitelji** istražuju istine Božje reči i poučavaju verne i one koji traže istinu.

4. Zašto su dati darovi Crkvi?

☞ „Da se sveti pripreme za delo službe, na sazidanje tela Hristova: dokle dostignemo svi u jedinstvo vere i poznanje Sina Božjega, u čoveka savršena, u meru rasta visine Hristove; da ne budemo više mala deca, koju ljulja i zanosi svaki vetar nauke, u laži čovečjoj, putem prevare; nego vladajući se po istini u ljubavi da u svemu uzrastemo u onome koji je glava – Hristos.” (Efescima 4:12–15.)

Preko ovih izabраних оруđa Sveti Duh usavršava verne, izgrađuje i utvrđuje Crkvu, vodi verne jedinstvu vere i punom poznavanju Isusa Hrista, tako da ih više nikakav vetar lažne nauke ne može pokolebati i odvojiti od Hrista

II PROROČKI DAR

1. U nizu darova Duha, koji dar se spominje na drugom mestu?

- ☞ „I on je dao jedne apostole, a jedne proroke, a jedne jevanđeliste, a jedne pastire i učitelje." (Efescima 4:11; vidi: 1.Korinćanima 12:28.)

Prvo se spominju apostoli ili vođe Crkve, a zatim proroci, preko kojih Bog otkriva svoju volju Crkvi i vodi je.

2. Ko je prorok?

- ☞ „Duh Gospodnji govori preko mene, i beseda njegova bi na mom jeziku." (2.Samuilova 23:2.)

Prorok je govornik koji govori za Boga i u ime Boga. On predstavlja „usta Gospodnja".

3. Kome Bog otkriva svoju volju?

- ☞ „I reče mi: čujte sada reč moju: prorok kad je među vama, ja ću mu se Gospod javljati u utvari i govoriću s njim u snu." (4.Mojsijeva 12:6.)

- ☞ „Jer Gospod, Gospod ne čini ništa ne otkrivši tajne svoje slugama svojim prorocima." (Amos 3:7; 2.Petrova 1:21.)

U početku, pre nego što je čovek zgrešio, Gospod je lično razgovarao sa čovekom, licem k licu. Greh je prekinuo ovu neposrednu vezu: odvojio je čoveka od Boga. Međutim, Bog nije čoveka napustio. On je ljudima otkrivao svoju volju i svoje namere preko svojih izabраних оруđa, preko proroka, koje je obdario proročkim darom.

4. Kako se proročki dar otkrio u Apostolskoj crkvi?

- ☞ „A u crkvi koja beše u Antiohiji bejahu neki proroci i učitelji, to jest: Varnava i Simon koji se zvaše Nigar i Lukije Kirinac, i Manail odgajeni s Irodом četverovlasnikom, i Savle." (Dela 13:1; vidi: 21:8,9.)

III PROROČKI DAR U CRKVI POSLETKA

1. Da li u Crkvi posletka koja čeka Hristov drugi dolazak treba da budu zastupljeni svi darovi?

- ☞ „Te se u svemu obogatiste kroza nj, u svakoj reči i u svakom razumu, kao što se svedočanstvo Hristovo utvrdi među vama; tako da nemate nedostataka ni u jednom daru, vi koji čekate otkrivenja Gospoda našega Isusa Hrista, koji će vas i utvrditi do samoga kraja da budete pravi na dan Gospoda našega Isusa Hrista." (1. Korinćanima 1:5-8.)

2. Po čemu će se prepoznavati prava Hristova crkva u poslednje vreme?

- ☞ „I razgnevi se zmija (sotona) na ženu (Hristovu crkvu), i otide da se pobije s ostalim semenom njezinim koje drži zapovesti Božje i ima Svedočanstvo Isusa Hrista." (Otkrivenje 12:17.)

3. Šta je to „Svedočanstvo Isusa Hrista?"

- ☞ „I reče mi: gle, nemoj, ja sam sluga kao i ti i braća tvoja koja imaju Svedočanstvo Isusovo. Bogu se pokloni, jer je svedočanstvo Isusovo Duh proroštva." (Otkrivenje 19:10.)

Isus je poručio vernima svih vremena: „I poznaćete istinu, i istina će vas izbaviti." (Jovan 8:32.) Pošto nema izbavljenja bez poznavanja istine obećao je da će poslati svog zamenika Svetoga Duha da ih uputi u svaku istinu (Jovan 16:7–13). Zbog toga što upućuje u istinu, Sveti Duh je nazvan Duh istine; zbog toga što svedoči samo ono što prima od Isusa, nazvan je Isusovo svedočanstvo; a što javlja budućnost, dobio je ime Duh proroštva. (Jovan 16:13; Otkrivenje 19:10.)

Ona Crkva koja drži sve Božje zapovesti, bez obzira na predanje i ljudske propise, i ima Duh proroštva (Isusovo svedočanstvo) – jeste Hristova crkva poslednjeg vremena ili Ostatak Božje dece. Duh proroštva je jedno od obeležja pomoću kojih prepoznamo pravu Hristovu crkvu.

4. Kojim osobama u Crkvi ostataka je Gospod dao dar Duha proroštva?

Kad je počela da se propoveda Vest triju anđela iz Otkrivenja 14:6–12 svima narodima, Gospod je dao viđenja i uputstva kako Njegova deca treba da se pripreme za Hristov dolazak. Kao što je u dane iščekivanja Hristovog prvog dolaska Duh proroštva izabrao Anu i Simeona, i pomoću njih progovorio svima koji su očekivali spasenje, tako je sada u iščekivanju Drugog Hristovog dolaska, Duh proroštva izabrao Elen Vajt, da preko nje govori onima koji očekuju Hrista i njegov dolazak.

Sve što je Elen Vajt videla i čula u viđenjima i proročkim snovima, i što joj je Bog prosvetlio u mislima, to je ona saopštila crkvi u Svedočanstvima i drugim knjigama. Ova „Svedočanstva“ upućuju na Sveto pismo i pomažu nam da ga pravilno razumemo. Knjige E. G. Vajt su nadahnuti komentari Svetog pisma. Oni uzdižu Hrista kao Spasitelja i Božju reč kao pravilo vere i života. Oni nas podstiču na poslušnost Bogu i pomažu nam u izgradnji pravog hrišćanskog karaktera. E. G. Vajt je za vreme primanja viđenja od Boga bila u istom stanju kao proroci u staro vreme – imala je oči otvorene (4.Mojsijeva 24:1-4), ali nije disala (Danilo 10:7-9). Njena nauka, njen posvećen život i njena dela svedoče da je bila Božiji vesnik (Isaija 8:20; Matej 7:16,17.)

5. Kakav je značaj ima dar Duha proroštva u Crkvi poslednjeg vremena?

☞ „I prorokom izvede Gospod Izraelj iz Misira, i prorokom čuva ga.“ (Osija 12:14.)

Kao god što je Gospod Duhom proroštva („prorokom“) izveo izrailjski narod iz Misira, i čuvao ga, tako je Gospod istim Duhom proroštva vodio adventni pokret i pomogao mu da prebrodi sve teškoće. On je preko Duha proroštva objavljao svoju volju, davao savete i mnogo puta zaštitio svoj narod od raznih opasnosti koje su mu pretile. Ovaj duhovni dar ima neprocenjivu važnost kako za Crkvu tako i za pojedince.

6. Koja opomena je upućena u vezi sa Duhom proroštva?

☞ „Duha ne gasite. Proroštva ne prezirite.“ „Zakon i svedočanstvo tražite. Ako li ko ne govori tako, njemu nema zore.“ (1.Solunjanima 5:19; Isaija 8:20.)

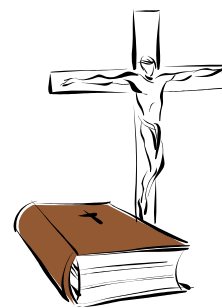
7. Zašto je danas ovaj dar, dar Duha proroštva, neophodno potreban?

☞ „Tako da nemate nedostatka ni u jednome daru, vi koji čekate otkrivenja Gospoda Isusa Hrista.“ (1.Korinćanima 1:7.)

Onima koji čekaju dolazak Isusa Hrista, potreban je danas naročiti uticaj i rad Duha Svetoga. Poslednje vreme biće teže nego ijedno ranije. Pojavljivaće se razni proroci, koji će činiti „znake velike i čudesa, da bi prevarili, ako bude moguće i izabrane.“ (Matej 24:24.)

8. Kako se treba odnositi prema proročkom daru?

„A ujutru ustavši rano izađe u pustinju Tekujsku; a kad izlažahu stade Josafat i reče: čujte me, Judejci i Jerusalimljani, verujte Gospodu Bogu svome i bićete jaki, verujte prorocima njegovim i bićete srećni.“ (2.Dnevnika 20:20.)

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE:

✓ *Da li verujete da je Bog u svim vremenima davao proročki dar svom narodu?*

DA NE

✓ *Da li verujete da je i Crkvi ostataka Bog podariodao dar Duha proroštva?*

DA NE

✓ *Da li ste već pročitali neku od knjiga Duha proroštva?*

DA NE

BIBLIJA GOVORI...

29. POSLUŠNOST I ŽIVOT ILI NEPOSLUŠNOST I SMRT

Bog nam je u svojoj Reči otkrio put spasenja i sada nas stavlja pred izbor: „*Evo Ja stavljam pred vas put k životu i put k smrti.*” (Jeremija 21:8.) Preko svog velikog sluga Mojsija Gospod poručuje: „*Svedočim vam danas nebom i zemljom, da sam stavio pred vas život i smrt, blagoslov i prokletstvo; zato izaberi život, da budeš živ ti i potomstvo tvoje.*” (5.Mojsijeva 30:19.)

I POSTOJE SAMO DVA PUTA – PUT K ŽIVOTU I PUT K SMRTI

1. Kakav poziv upućuje Isus svojim slušaocima, koji se nalaze na raskrsnici dvaju puteva?

☞ „*Uđite na uska vrata; jer su široka vrata i širok put što vode u propast, i mnogo ih ima koji njim idu.*” (Matej 7:13.)

2. Koji je put koji vodi u život?

☞ „*Reče mu Toma: Gospode! ne znamo kuda ideš; i kako možemo put znati? Isus mu reče: Ja sam Put i Istina i Život; niko neće doći k Ocu do kroza me.*” (Jovan 14:5,6.)

Isus je došao na Zemlju da nam pokaže put koji vodi u Nebo i da nam da silu koja će nas osposobiti da idemo tim putem. Isusov život, Njegova nauka i Njegov primer predstavljaju za nas put, a Duh Sveti, koga On daje svojim sledbenicima, osposobljava nas da Ga sledimo na tom uzanom putu. Hristos je put koji vodi sa Zemlje u Nebo. Nema drugog puta spasenja (Dela 4:12).

3. Ko je vođa na širokom putu?

☞ „*Vaš je otac đavo; i slasti oca svoga hoćete da činite: on je krvnik ljudski od početka, i ne stoji na istini; jer nema istine u njemu; kad govori laž, svoje govori: jer je laža i otac laži.*” (Jovan 8:44.)

Sotona je ovde predstavljen kao krvnik ljudski i otac laži. Lucifer je svojom pobunom na Nebu navukao smrtnu osudu na sebe i na anđele koji su se sjedinili sa njim (2.Petrova 2:4). Kad je naše praroditelje naveo na greh, doneo je smrt njima i celom ljudskom rodu (Rimljanima 5:12). On i danas izaziva u srcima mnogih zavist i mržnju, koje vode ubistvu i propasti. Sotona je i otac laži. Svojom laži, pogrešnim predstavljanjem Božjeg karaktera i Njegovih namera, zaveo je na Nebu trećinu anđela i naše praroditelje u

Raju. Kao tvorac laži, sotona je zbačen sa Neba, i nikada više neće moći da se tamo vrati. Ni njegovi sledbenici neće moći da se vrate u Nebo (Otkrivenje 22:15).

4. Kako dokazujemo koga sledimo i čije smo sluge?

„Ne znate li da kome dajete sebe za sluge u poslušanje, sluge ste onoga koga slušate, ili greha za smrt, ili poslušanja za pravdu?“ (Rimljanima 6:16.)

5. Šta je najvažnije u našoj službi Bogu?

☞ *„...Gle, poslušnost je bolja od žrtve i pokornost od pretiline ovnujske.“ (1.Samuilova 15:22,23; vidi: Priče 3:5.)*
Pravi hrišćanin je poslušan Bogu. On usklađuje sve svoje odluke, svoje reči i postupke, ceo svoj život sa Božjom reči.

Često isticanu samostalnost i nezavisnost sotona rado koristi s ciljem da pokori ljude svojoj volji. U priči o dva sina jedan je obećao ocu, ali nije otišao da radi u njegovom vinogradu. Drugi je rekao da neće raditi, ali kasnije se pokajao i otišao (Matej 21:28-30.), Isus ističe istinitu poslušnost, naglašavajući da Bog nije zadovoljan formalizmom.

II KAKO POSTAJEMO DECA BOŽJA I HRISTOVE SLUGE?

1.Kako postajemo deca Božja?

☞ *„A koji ga primiše dade im vlast da budu sinovi Božji, koji veruju u ime njegovo.“ (Jovan 1:12; 1.Jovanova 5:12.)*

Neki misle da će svi ljudi biti spaseni jer je Hristos umro za sve ljude. Drugi opet veruju da je Bog neke unapred odredio za spasenje, a druge isključio iz broja spasenih. Apostol Jovan ovim tekstom kategorično odbacuje ovakva mišljenja. On ističe da od našeg ličnog izbora zavisi naša večna budućnost.

2. Čime dokazujemo da smo Hristovi sledbenici?

Da smo pravi Hristovi sledbenici dokazujemo ako:

a) slušamo Hristov glas; *„Ovce moje slušaju glas moj, i Ja poznajem njih, i za mnom idu. I Ja ću im dati život večni, i nikad neće izginuti, i niko ih neće oteti iz ruke moje.“ (Jovan 10:27,28.)*

b) činimo Božju volju: *„Neće svaki koji mi govori: Gospode, Gospode, ući u carstvo nebesko; no koji čini po volji Oca moga koji je na nebesima.“ (Matej 7:21; Jakov 1:22–25.)*

☞ *„Blago onome koji čita i onima koji slušaju reči proroštva, i drže što je napisano u njemu; jer je vreme blizu.“ (Otkrivenje 1:3.)*

c) ljubimo Hrista, jer držimo Njegove zapovesti: *„Ako imate ljubav k meni, zapovesti moje držite. Ko ima zapovesti moje i drži ih, on je onaj što ima ljubav k meni; a koji ima ljubav k meni imaće k njemu ljubav Otac moj, i Ja ću imati ljubav k njemu, i javiću mu se sam.“ (Jovan 14:15,21.)*

3. Kako Hristos upoređuje one koji Ga slušaju sa onima koji Ga ne slušaju?

☞ *„A što me zovete: Gospode! Gospode! a ne izvršujete što vam govorim? Svaki koji ide za mnom i sluša reči moje i izvršuje ih, kazaću vam kakav je: On je kao čovek koji gradi kuću, pa iskopa i udubi i udari temelj na kamenu;*

a kad dođoše vode, navali reka na onu kuću i ne može je pokrenuti, jer joj je temelj na kamenu. A koji sluša i ne izvršuje on je kao čovek koji načini kuću na zemlji bez temelja, na koju navali reka i odmah je obori, i raspade se kuća ona strašno." (Luka 6:46–49.)

III OPASNOST KOJU DONOSI OKLEVANJE

1. Šta je sprečilo neke od starešina iz Hristovog vremena da prihvate Hrista kao Mesiju?

☞ *„Ali opet i od knezova mnogi ga verovali; nego zbog fariseja ne priznavahu, da ne bi bili izgnani iz zbornice; jer im većma omilje slava ljudska nego slava Božja." (Jovan 12:42,43).*

Isti razlog sprečava mnoge i danas da ne poslušaju i prihvate Boga.

2. Šta mnoge još odvaja od Hrista?

☞ *„Jer kakva je korist čoveku ako zadobije sav svet, a duši svojoj naudi?" (Marko 8:36.)*

Šta nam vredi ako dopustimo da nas naši poslovi ili prijatelji odvoje od Boga? Doći će dan kad ćemo morati sve da ostavimo, ali tada neće više biti prilike da se obratimo i služimo Bogu (Isaija 2:19–21).

3. Zašto je uvek opasno oklevati i odlagati sa spasenjem?

a) zbog životne neizvesnosti života: *„Zato, kao što govori Duh Sveti: danas ako glas njegov čujete, ne budite drvenastih srca, kao kad se progneviste u dane napasti u pustinji." (Jevrejima 3:7,8.)*

b) zbog opasnosti da ražalostimo Svetog Duha: *„Hodite dok videlo imate da vas tama ne obuzme; jer ko hodi po tami ne zna kuda ide." (Jovan 12:35.)*

4. Šta će mnogi shvatiti kad bude prekasno da izmene svoje stanje?

☞ *„Žetva je prošla, leto minulo, a mi se ne izbavismo." (Jeremija 8:20.)*

IV NAGRADA POSLUŠNIMA

1. Kakva nagrada čeka one koji su primili Hrista i verno Mu služe?

a) Večno blaženstvo: *„nego kao što je pisano: što oko ne vide, i uho ne ču, i u srce čoveku ne dođe, ono ugotovi Bog onima koji ga ljube." (1.Korinćanima 2:9.)*

☞ *„Ako hoćete slušati, dobra zemaljska ješćete!" (Isaija 1:19.)*

☞ *„A on reče: blago onima koji slušaju reč Božju, i drže je." (Luka 11:28.)*

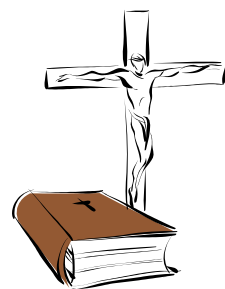
☞ *„Blago onima koji tvore zapovesti njegove, da im bude vlast na Drvo života, i da uđu na vrata u Grad." (Otkrivenjs 22:14.)*

b) Gledaće Isusa i biće slični Njemu: „Vidite kakvu nam je ljubav dao Otac, da se deca Božja nazovemo i budemo; zato svet ne poznaje nas, jer njega ne pozna. Ljubazni! sad smo deca Božja, i još se ne pokaza šta ćemo biti: nego znamo da kad se pokaže, bićemo kao i On, jer ćemo ga videti kao što jest.” (1.Jovanova 3:1,2.)

☞ „I gledaće lice njegovo, i ime njegovo biće na čelima njihovim.” (Otkrivenje 22:4.)

c) Vladaće večno sa Hristom: „Koji pobedi daću mu da sedne sa mnom na prestolu mome, kao i ja što pobedih i sedoh s Ocem svojim na prestolu njegovu.” (Otkrivenje 3:21.)

Kako bismo mogli da se opravdamo pred Hristom u onaj dan – u dan Njegovog dolaska? Izgovor koji nam se možda sada čini opravdanim biće tada neumesan, slab. Kad god treba da odlučimo između istine i zablude, nalazimo se na životnom raskršću i naša večna sudbina zavisi od staze koju odaberemo. Predajmo se potpuno Bogu i služimo Mu celim srcem. Naša odluka neka bude: „Ja i dom moj služićemo Gospodu!” (Isus Navin 24:15.)

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE:

- ✓ **Da li verujete da je Bog dao čoveku slobodnu volju izbora?** **DA NE**
- ✓ **Da li ste odlučili da izaberete Hristov put večnog života?** **DA NE**
- ✓ **Da li želite da se danas potpuno predate Hristu?** **DA NE**

BIBLIJA GOVORI...

30. VAŠA VERA – TAJNA POBEDE U HRISTU

Vera, je dar koji Bog daje svakom čoveku bez obzira na poreklo, narodnost, rasu, boju kože, društveni položaj i obrazovanje. Apostol Pavle kaže da je Bog svakome „*udelio meru vere*“. (Rimljanima 12:3.) Iako u početku sićušna kao gorušičino zrno, ona može rasti, tako da je u stanju da uklanja mnoge prepreke i podiže hramove pravde.

Ipak, dobro je naglasiti da ovde nije reč samo o veri kao takvoj, već, najpre o **predmetu** vere. Vera u Boga, u Hrista, u obećanje Svetoga pisma, to je ono što nam je najpotrebnije.

I PRAVA VERA I NJEN ZNAČAJ

☞ „*Vera je pak tvrdo uzdanje čekanje onoga čemu se nadamo, i dokazivanje onoga što ne vidimo.*“ (Jevrejima 11:1.)

Veri ne treba poistovećivati sa osećanjima. Vera znači pouzdanje u Boga i Njegova obećanja. Na osećanja ne treba da se oslanjamo. Osećanja su nepouzdana. Vera znači oslanjanje na Boga i na obećanje iz njegove Reči bez obzira na osećanja.

1. Koliko je važna vera?

☞ „*A bez vere nije moguće ugoditi Bogu; jer onaj koji hoće da dođe Bogu, valja da veruje da ima Bog i da plaća onima koji ga traže.*“ (Jevrejima 11:6.)

2. U koga moramo verovati da bismo bili spaseni?

☞ „*Jer Bogu tako omilje svet da je i sina svojega jedinorodnoga dao da nijedan koji ga veruje ne pogine, nego da ima život večni.*“ (Jovan 3:16.)

3. Šta nam donosi vera u Hrista?

a) Opravdanje ili oprostjenje prošlih greha.

☞ „*Opravdavši se dakle verom, imamo mir s Bogom kroz Gospoda svoga Isusa Hrista.*“ (Rimljanima 5:1; Dela 13:38,39.)

Kad verom primimo Hrista za svog ličnog Spasitelja, Otac nebeski prašta nam naše prošle grehe i daje nam mir. Hristos želi da sa svakoga čoveka skine grehom ukaljane haljine i obuče ga u belo odelo pravde. Oprostjenje primamo na osnovu priznanja svojih grehova i vere u Hristovu krv prolivenu za nas (Rimljanima 3:24,25; 1.Jovanova 1:9.)

b) Vera u Hrista donosi nam pobedu nad grehom i iskušenjima.

Isus je došao na ovaj svet da oslobodi „*svoj narod od greha*“. (Matej 1:21.) „Hristos menja srce. On u našem srcu prebiva verom. Mi verom i neprekidnim pokoravanjem svoje volje. Njemu treba da održavamo ovu vezu sa Hristom, i sve dok ovako činimo, On će delovati u nama da hoćemo i činimo ono što je Njemu ugodno.“ (Put Hristu, str. 49, izdanje 2008) Mi ćemo živeti u skladu sa Božjim zapovestima.

Pobedonosan život počinje verom u Hrista, nastavlja se i završava tom verom. Hristos treba da nam je Prvi, Poslednji i Najdraži u svemu. On je **jedini Spasitelj**, a **vera u Njega je karika** koja nas spaja sa Njim. (Jevrejima 12:1,2.)

II PRAVA VERA I NJENI RODOVI

1. Čime dokazujemo da ljubimo Boga i imamo Isusovu veru?

☞ „Jer je ovo ljubav Božja da zapovesti njegove držimo; i zapovesti njegove nisu teške.” (1.Jovanova 5:3; Otkrivenje 14:12.)

2. Kakvim će životom živeti onaj koji verom održava živu vezu sa Hristom?

☞ „A ja više ne živim, nego živi u meni Hristos. A što sad živim u telu, živim verom Sina Božjega, kome omiljeh, i predade sebe za mene.” (Galatima 2:20.)

Nije dovoljno da samo verujemo u Hristovu smrt i da se predamo Hristu. Mi moramo verovati da je Hristos vaskrsnuo, da je on **živi Spasitelj**, koji može da nam silom Svetoga Duha podari pobedu nad svakim grehom (Jevrejima 7:25; 13:20,21; Filibljanima 1:6.)

3. Kojim praktičnim primerom apostol pokazao razliku između prave, žive vere i nedelotvorne vere?

☞ „Ako, na priliku, brat ili sestra goli budu, ili nemaju šta da jedu, i reče im koji od vas: idite s mirom, grejte se, i nasitite se, a ne da im potrebe telesne, šta pomaže? Ali hoćeš li razumeti, o čoveče sujetni, da je vera bez dela mrtva? Jer kao što je telo bez duha mrtvo, tako je i vera bez dobrih dela mrtva.” (Jakov 2:15,16, 20,26.)

„Postoje dve zablude kojih Božja deca treba naročito da se čuvaju – naročito ona koja su upravo počela da se uzdaju u Njegovu blagodat. Prvo, o čemu smo već govorili, jeste gledanje na lična dela i uzdanje u sve što ona mogu da doprinesu da bismo se uskladili sa Bogom. Onaj koji pokušava da postane svet sopstvenim delima držanja Zakona, pokušava nemoguće. Sve što čovek može da učini bez Hrista, umrljano je sebičnošću i grehom. Jedino Hristova blagodat, putem vere, može nas načiniti svetima. Suprotna, ali ne manja opasna zabluda jeste da verovanje u Hrista oslobađa ljude držanja Božjeg zakona, i pošto samo verom postajemo sudeonici u Hristovoj blagodati, naša dela nemaju nikakve veze sa našim spasenjem... Umesto da čoveka oslobodi poslušnosti, vera je ta, i samo vera, koja nas čini sudeonicima u Hristovoj blagodati, koja nas osposobljava za život u poslušnosti. (1.Jovanova 2:4.) Svojom poslušnošću stičemo spasenje, jer je spasenje besplatan Božji dar koji možemo dobiti verom. Ipak, poslušnost je rod vere... Ta nazovi vera u Hrista koja tvrdi da oslobađa ljude obaveze poslušnosti prema Bogu, nije vera već drskost..” (Put Hristu, str. 47.48; izdanje 2008)

Hristos nam prašta grehe i daje silu da činimo dobra dela i držimo Božje zapovesti. Dobra dela su plod vere, to jest prave veze sa Hristom.

4. Na šta Isus poziva one koji veruju u Njega i koji su Mu se predali?

☞ „I reče im: hajdete za mnom, i učiniću vas lovcima ljudskim. A oni taj čas ostaviše mreže i za njim otidoše.” (Matej 4:19,20.)

☞ „Tako, dakle, svaki od vas koji se ne odreče svega što ima ne može biti moj učenik.” (Luka 14:33.)

Isus je ostavio Nebo, došao na planetu Zemlju i dao svoj život da bismo mi ljudi mogli dobiti spasenje – večni život. Onaj koji dragovoljno i iskreno prima ovu Žrtvu odreći će se ovog sveta i njegovih privlačnosti da bi sledio Spasitelja. (1.Jovanova 2:15–17.) To znači prihvatiti ovu Žrtvu. Ali mislite na obećanje: „I svaki, koji ostavi kuće, ili braću,... imena moga radi, primiće sto puta onoliko, i dobiće život večni.” (Matej 19:29.)

III KAKO MOŽEMO RAZVIJATI I JAČATI SVOJU VERU?

1. Šta jača veru?

☞ „Tako, dakle, vera biva od propovedanja, a propovedanje rečju Božjom.” (Rimljanima 10:17.)

☞ „A on odgovori i reče: pisano je: ne živi čovek o samom hlebu, no o svakoj reči koja izlazi iz usta Božjih.” (Matej 4:4.)

Da bi naša vera bila jaka, moramo je hraniti. Božja reč je hrana za veru. Biblija je nebeska ostava, na čijim je policama nagomilana neizmerna količina različite hrane koja može da ojača našu veru i naše duhovno iskustvo (Jeremija 15:16).

Izlažemo se velikoj opasnosti ako zanemarujemo da se hranimo ovom duhovnom hranom. Brige, uživanja ovog sveta pa i sam posao često mogu da nam oduzmu vreme koje bi trebalo da posvetimo proučavanju Božje reči. Zato treba da budemo budni i pažljivo stražimo nad svojim spasenjem.

2. Šta je Božja reč za hrišćanina?

☞ „Reč je tvoja žižak nozi mojoj, i videlo stazi mojoj.” (Psalam 119:105; Efescima 6:17.)

Božja reč je „duhovni mač” kojim je Isus pobedio sotonu u pustinji (Matej 4:4,7,10,11). Naoružani ovim mačem, i mi možemo biti pobednici. Upotrebimo ga kad smo suočeni sa iskušenjima; kad nas obuzimaju brige, strah i žalost; kad na nas navaljuju sumnja i neverstvo.

3. Važnost molitve u pobedonosnom životu?

☞ „Išтите, i daće vam se; tražite, i naći ćete; kućajte i otvoriće vam se. Jer svaki koji ište, prima; i koji traži, nalazi; i koji kuća, otvoriće mu se.” (Matej 7:7,8.)

Molitvom uspostavljamo vezu sa Bogom, Izvorom sile. Ona je sredstvo kojim možemo primiti duhovni blagoslov, koji na drugi način ne možemo primiti. Molite se ujutru, u podne i uveče, kao što su to činili David, Danilo i drugi ljudi vere (Danilo 6:10).

4. Čime još možemo ojačati svoje duhovno iskustvo?

☞ „Uzmite jaram moj na sebe, i naučite se od mene.” (Matej 11:29. prvi deo)

Verom primamo oproštenje i snagu. Božjom rečju se hranimo. U molitvi tražimo ono što nam je potrebno. Bog očekuje da Mu se predamo i da činimo ne samo ono što je Božja volja u našem odnosu prema Njemu, već i ono što je Njegova volja za naše bližnje. Njegova je volja da i drugima objavimo Radosnu vest spasenja (Matej 28:19; Dela 1:8.), i posvetimo naročitu brigu udovicama, siročadi i siromašnima (Jakov 1:27; Matej 25:34–40).

5. Šta ne smemo da zanemarujemo ako želimo da rastemo u veri i očuvamo duhovne darove koje smo primili?

☞ „Ne ostavljajući skupštine svoje, kao što neki imaju običaj, nego jedan drugoga svetujući, i toliko većma koliko vidite da se približava dan sudni.” (Jevrejima 10:25.)

Kao što ugljen izvađen iz razgorele peći brzo gubi svoju toplotnu i žar, tako hrišćanin koji zanemaruje bogoslužjenja u Božjem domu postepeno gubi revnost i postaje mlak. Zato je dobro uvek imati na umu savet apostola Pavla: „Ne ostavljajte skupštine svoje.”

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE:

- ✓ *Da li verujete da je vera neophodna za odnos sa Bogom? DA NE*
- ✓ *Da li želite da jačate svoju veru u svog Spasitelja Isusa Hrista kroz redovno proučavanje Biblije i molitvu? DA NE*
- ✓ *Da li vas nešto sprečava da imate potpuno poverenje u Boga? DA NE*

BIBLIJA GOVORI...

31. HRIŠĆANSKI OBREDI

Isus je svojoj Crkvi ostavio tri sveta obreda ili tri uredbe koje nas podsećaju na Njega, na Njegov život i na pojedina razdoblja Njegovog dela spasenja. Ta tri obreda su krštenje, Gospodnja večera i obred pranja nogu kao deo pripreme za Gospodnju večeru.

I KRŠTENJE

Hristos je učinio krštenje znakom ulaska u Božje duhovno carstvo. Ono je uslov koji moramo ispuniti ako želimo da postanemo Božja deca i članovi nebeske porodice.

1. Kakav je primer Isus ostavio svojim sledbenicima na reci Jordanu?

☞ „Tada dođe Isus iz Galileje na Jordan k Jovanu da se krsti.” (Matej 3:13.)

Isusa je krstio Jovan Krstitelj, ne zato što bi Mu bilo potrebno pokajanje, već zato da bi nama ostavio primer i „ispunio svaku pravdu”. (Matej 3:15.)

2. Koji je nalog Isus dao svojim učenicima?

☞ „Idite, dakle, i naučite sve narode krsteći ih va ime Oca i Sina i Svetoga Duha.” (Matej 28:19.)

Krštenje treba obaviti u ime Oca i Sina i Svetoga Duha. Onaj koji se krštava na taj način priznaje vlast Svetog Trojstva i postaje član Božje porodice. Apostoli su ispunjavali ovaj Isusov nalog, i tako su osnivane prve hrišćanske crkve (Dela 2:38,39,41; 22:16).

3. Koje uslove treba da ispuni onaj koji želi da bude kršten?

a) Kandidat za krštenje treba da bude **temeljito poučen** i **obraćen**, to jest treba da živi u skladu sa naukom Svetog pisma. „Idite dakle i **naučite** sve narode krsteći ih va ime Oca i Sina i Svetoga Duha.” (Matej 28:19.)

b) Mora **da veruje** u Isusa kao svog ličnog Spasitelja. „Koji uzveruje i pokrsti se, spašće se; a ko ne veruje, osudiće se.” (Marko 16:16.)

c) Mora da se **pokaje**. „A Petar im reče: pokajite se, i da se krstite svaki od vas u ime Isusa Hrista za oproštenje greha; i primićete dar Svetoga Duha.” (Dela 2:38.)

Pokajati se znači napustiti greh. To znači obratiti se Bogu i Njegovoj pravdi. Bog očekuje da svojom slobodnom voljom, svojim izborom, donesemo ovu odluku: da napustimo greh i zabludu i da se obratimo Bogu i živimo u skladu sa načelima Njegove pravde. Bog je voljan da nam Svetim Duhom pomogne da doživimo pravo pokajanje, ako iskreno želimo da napustimo greh (Dela 5:31; Rimljanima 2:4; 2.Korinćanima 7:9,10). Božja ljubav omekšava srce, a Sveti Duh nas vodi pravoj žalosti zbog greha i pokajanju kad gledamo Spasitelja na krstu koji je umro za naše grehe.

d) Mora da umre grehu i živi Bogu.

☞ „Ili ne znate da svi koji se krstismo u Isusa Hrista, u smrt njegovu krstismo se? Znajući ovo da se stari naš čovek razape s njime, da bi se telo grešno pokvarilo, i da više ne bismo služili grehu... Tako i vi, dakle, držite sebe da ste mrtvi grehu a živi Bogu u Hristu Isusu Gospodu našem..." (Rimljanima 6:3,6,11–13.)

Umreti grehu znači umreti staroj grešnoj prirodi. Kad nas sotona i greh mame, treba odlučno da kažemo: „Ne". (Marko9:43–47.)

4. Šta znači krštenje?

☞ „Zakopavši se s njim krštenjem, u kome s njim i ustaste verom u silu Boga koji ga vaskrsnu iz mrtvih." (Kološanima 2:12.)

„Tako se s njim pogrebosmo krštenjem u smrt da kao što usta Hristos iz mrtvih slavom Očevom, tako i mi u novom životu da hodimo. Jer kad smo jednaki s njim jednakom smrću, bićemo i uskrsnjeni." (Rimljanima 6:4,5; 1.Petrova 3:21.)

Kao što je Hristos umro za čovekove grehe, bio pokopan i treći dan vaskrsnuo, tako grešnik koji se kaje umire staroj prirodi, sahranjuje stari život u vodeni grob i ustaje na nov život. (2. Korinćanima 5:17.)

5. Kako se Isus krstio?

☞ „I krstivši se Isus izađe odmah iz vode; i gle otvoriše mu se nebesa, i vide Duha Božjega gde silazi kao golub i dođe na njega." (Matej 3:16.)

Reč „krstiti" potiče od grčke reči „baptizo", koja znači uroniti, pognjuriti u vodu. Isus je bio kršten u Jordanu. Putovao je od Jerusalima do Jordana da bi našao pogodno mesto za krštenje. Kad je bio kršten, „izišao je iz vode". Ovo jasno pokazuje da je Isus bio kršten uronjavanjem.

6. Gde je Jovan krštavao?

☞ „A Jovan krštavaše u Enonu blizu Salima, jer onde beše mnogo vode, i dolažahu te ih kršćavaše." (Jovan 3:23.)

Prskanje ili polivanje vodom kao metod krštenja uvedeno je u Crkvu tek u vreme srednjeg veka (13. vek), u vreme u kome su se već i mnoge druge zablude uvukle u Crkvu.

Što se tiče običaja krštavanja male dece ili novorođenčadi, je takođe u suprotnosti sa jasnim učenjem Božje reči, jer deca ne mogu ispuniti uslove koji prethode krštenju.

Osim krštenja vodom postoji i krštenje Svetim Duhom i ognjem. Jedno i drugo je potrebno za spasenje (Dela 10:44-48).

II VEČERA GOSPODNJA

1. Koji je još obred ostavio sam Isus?

☞ „Jer ja primih od Gospoda što vam i predadoh, da Gospod Isus onu noć u koju beše predan uze hleb, i zahvalivši prelomi i reče: uzmite, jedite, ovo je telo moje, koje se za vas lomi; ovo činite meni za spomen. Tako i čašu po večeri, govoreći: ova je čaša Novi zavet u mojoj krvi; ovo činite kad god pijete, meni za spomen. Jer kad god jedete ovaj hleb i ovu čašu pijete, smrt Gospodnju obznanjujete, dokle ne dođe." (1. Korinćanima 11:23–26; vidi: Matej 26:17–29; Marko 14:12–25; i Luka 22:7–20.)

Večera Gospodnja podseća nas na četiri evanđeoske činjenice.

a) Podseća nas na Hrista koji je umro za nas.

b) Podseća nas na Hrista koji će opet doći.

c) Hleb predstavlja Njegovo telo, koje se lomilo za nas.

d) Vino predstavlja njegovu krv, koja je prolivena za nas.

Hristova žrtva bila je čista, savršena, kruna jednog svetog života. Hristos je bio jagnje „bez mane i ljage“. Zato i hleb, koji predstavlja Njegovo telo, treba da bude bez kvasca, a vino, koje predstavlja Njegovu krv, ne sme biti alkoholno.

III OBRED PRANJA NOGU

1. Koji je treći hrišćanski obred?

☞ „A pred praznik pashe, znajući Isus da mu dođe čas da pređe iz ovog sveta k Ocu, kako je ljubio svoje koji bejahu na svetu, do kraja ih ljubi. I po večeri kad već đavo beše metnuo u srce Judi Simonovu Iskariotskome da ga izda, znajući Isus da mu sve Otac daje u ruke, i da od Boga iziđe, i k Bogu ide, ustade od večere, i skide svoje haljine, i uze ubrus te se zapreže; po tom usu vodu u umivaonicu, i počeo prati noge učenicima i otirati ubrusom kojim beše zapregnut. A kad im oprao noge, uze haljine svoje, i sedavši opet za trpezu reče im: znate li šta Ja učinih vama? Kad, dakle, Ja oprah vama noge Gospod i Učitelj, i vi ste dužni jedan drugome prati noge. Jer Ja vam dadoh ugled da i vi tako činite kao što Ja vama učinih.“ (Jovan 13:1–5,12, 14,15.)

Isus je ovim obredom želeo da pouči svoje učenike da se prava veličina sastoji u poniznosti i nesebičnoj službi. Srca učenika bila su još ispunjena sebičnošću i željom za prvim mestima. Nijedan od njih nije bio spreman da se ponizi i preuzme ulogu sluga. Umesto da ih je ukorio, On im je dao primer, koji jače deluje od reči. Sada su učenici bolje shvatili šta znači biti veliki pred Bogom (Matej 20:20–28).

Pranje nogu je prilika koju nam Gospod daje da ispitamo sebe, da priznamo svoje slabosti i iskreno se pokajemo i sjedinimo sa Bogom i međusobno (1. Korinćanima 11:28,29).

2. Kakav nam je sveti nalog Isus ostavio?

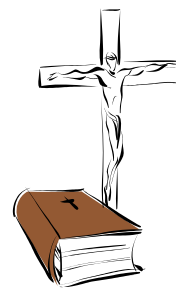
„Vi zovete mene učiteljem i Gospodom, i pravo velite: jer jesam. Kad, dakle, Ja oprah vama noge Gospod i Učitelj, i vi ste dužni jedan drugome prati noge. Jer Ja vam dadoh ugled da i vi tako činite kao što Ja vama učinih.“ (Jovan 13:13–15.)

3. Zašto Isus nije zapovedio učenicima da tom prilikom svaki opere svoje noge?

Takav čin ne bi bio slika Hristovog dela. Niko ne može sam sebe spasti. Niko ne može sam sebe očistiti od greha. To mora neko drugi da učini za njega. Kad jedan drugome peremo noge, onda svaki od nas predstavlja Isusa, koji nas svojom krvlju pere od nečistote greha.

4. Dokle treba da se sećamo Hristove žrtve?

Žrtva našeg Spasitelja određena je pre postanja sveta (1. Petrova 1:18–20). Nju su predstavljale starozavetne žrtve (Jevrejima 9:13,14). Isus je na Golgoti za vreme Pashe, umro kao ispunjenje starozavetnih simbola i proročanstava (1. Korinćanima 5:7). Mi se Isusove žrtve sećamo krštenjem i Gospodnjom večerom. Dok god nam je potreban Spasitelj, dotle će nam biti potrebne i ove svete uredbe – ovi obredi.

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE:

- ✓ *Koja je tri obreda je Isus ostavio svom izabranom narodu do svog drugog dolaska? 1_ _ _ _ _ 2)_ _ _ _ _ 3)_ _ _ _ _*
- ✓ *Da li želite da prihvatite obrede koje je Isus ostavio svojoj Crkvi? DA NE*
- ✓ *Da li ste voljni da učinite Zavet sa Bogom putem biblijskog krštenja?*

DA NE

BIBLIJA GOVORI...

32. ORGANIZACIJA HRISTOVE CRKVE

Bog je u sva vremena imao na Zemlji svoj narod – svoju Crkvu. Crkva je skup obraćenih ljudi, koje je Bog pozvao iz ovoga sveta i koji su se odazvali Njegovom pozivu (Otkrivenje 18:1–4; 14:6–12). Duh Sveti sjedinio ih je u veri, nadi i ljubavi, tako da Bog preko njih može da izvrši svoje večne namere. Biti vernik Hristove crkve je posebna čast i prednost.

I CRKVA – BOŽJA USTANOVA

1. Kako je bila organizovana Božja crkva staroga vremena? (2.Mojsijeva 18:25,26.)

Kad je Bog pozvao svoj narod iz Egipta, vodio ga je kao organizovano telo pod vodstvom izabranih starešina. Kasnije, je uspostavljena još detaljnija i uspešnija organizacija.

2. Kako je osnovana Hristova crkva Novoga zaveta? (Luka 6:12,13.)

Hristos je uspostavio temelj za organizacije Hrišćanske crkve rukopoloženjem dvanaestorice učenika i svojom propovedi na Gori blaženstva, u kojoj je izneo načela i opisao karakter svog duhovnog carstva.

3. Kako je nakon Pedesetnice vodstvom Svetoga Duha proširena organizacija i izvršena podela dužnosti u crkvi? (Dela 6:2–6.)

Pod vodstvom Svetoga Duha u Apostolskoj crkvi izabrani su đakoni kojima je poverena briga za siromašne kao i ostale dužnosti u crkvi.

4. Kakav izveštaj imamo o napretku Hristove crkve posle kamenisanja prvog mučenika Stefana? (Dela 8:4; 9:31.)

Kad je Jevanđelje počelo da se širi u Maloj Aziji, Makedoniji, Grčkoj i drugim zemljama, bile su osnivane hrišćanske crkve. Osim jerusalimske crkve sada se spominje crkva u Damasku (Dela 9:10–25), u Antiohiji (Dela 11:26), u Korintu (1.Korinćanima 1:2.), u Solunu (1.Solunjanima. 1:1,7.), u Filibi (Filibljanima 1:1), u Rimu (Rimljanima 1:6–8), itd.

5. Kakav savet je dao apostol Pavle svome saradniku Titu za organizaciju crkava na Kritu? (Titu 1:5.) U svakom mestu u kome je bilo vernih, apostoli su nastojali da organizuju crkvu da bi verne utvrđivali u istini i sačuvali od lažnih nauka.

6. Osim mesne crkve, kakva je još organizacija postojala u Prvoj hrišćanskoj crkvi?

Odgovor: Osim organizacije mesne crkve postojale su i crkvene oblasti koje su obuhvatale grupe crkava u jednoj provinciji ili državi. Biblija spominje galatijske crkve (1.Korinćanima 16:1; Galatima. 1:2.); azijske crkve (1.Korinćanima 16:19.); makedonske crkve (2.Korinćanima 8:1.), itd. U Apostolskoj crkvi spominje se i uloga crkvenog sabora na kome su apostoli zajedno sa delegatima iz pojedinih crkava pod vođstvom Svetoga Duha rešavali važna unutrašnja crkvena pitanja. (Dela 15.)

7. Sa čime se upoređuje Hristova crkva? (1.Korinćanima 12:12-14.)

Ljudsko telo je jedinstven organizam koji je sastavljen od različitih udova i organa, od kojih svaki obavlja svoju neophodnu funkciju, a svi zajedno služe celini. Svi udovi nalaze se pod upravom iste sile – glave. Hristos je glava telu Crkve, a vernici su udovi tog tela. Svi treba da se pokoravamo Hristu kao što se udovi u telu pokoravaju glavi.

Druga slika kojom apostoli prikazuju Crkvu jeste zgrada kojoj je Hristos ugaoni kamen; apostoli i proroci su kameni temeljci, a članovi kamenovi koji se zidaju u tu zgradu (Efescima 2:20–22; 1.Petrova 2:3–5).

Nekadašnji Solomunov hram je slika Božjeg duhovnog hrama. Solomunov hram bio je sagrađen od kamena izvađenog iz kamenoloma i isklesanog. Tako je i duhovni hram sagrađen od materijala koji je sakupljen iz svakog naroda, kolena, plemena i jezika. To nije mrtav materijal – mrtvo kamenje, koje bi trebalo obraditi čekićem i dletom. To je živo kamenje, koje je Bog svojom istinom izvadio iz sveta i koje veliki Graditelj, Gospodar hrama, sada teše i glača da bi ga mogao ugraditi u svoj duhovni hram.

II ORGANIZACIJA HRISTOVE CRKVE DANAS

1.Koji stepeni organizacije postoje u Božjoj crkvi posletka – u Hrišćanskoj adventističkoj crkvi?

U Hristovoj crkvi našeg vremena postoje sledeći stepeni organizacije: mesna crkva (skup vernika iz jednog mesta); crkvena oblast (grupa crkava u jednoj ili više pokrajina); unija (savez crkvenih oblasti u jednoj zemlji); divizija (skup unija na jednom području u svetu) i Generalna konferencija (vrhovno telo, koje obuhvata crkve iz svih krajeva sveta).

2. Kakvo je ovlašćenje dao Gospod svojoj Crkvi?

☞ „Jer vam kažem zaista: što god svezete na zemlji biće svezano na Nebu, i što god razdrešite na zemlji biće razdrešeno na Nebu.” (Matej 18:18.)

III MEĐUSOBNI ODNOS VERNIKA HRISTOVE CRKVE I NJIHOVE DUŽNOSTI

1. Kakvu je zapovest dao Isus svojim učenicima u pogledu njihovog međusobnog odnosa?

☞ „Novu vam zapovest dajem da ljubite jedan drugoga, kao što Ja vas ljubih, da se i vi ljubite među sobom. Po tom će svi poznati da ste moji učenici ako uzimate ljubav među sobom.” (Jovan 13:34,35.)

2. Šta treba da učinimo ako neki brat ili sestra greše?

☞ „Braćo! ako i upadne čovek u kakav greh, vi duhovni ispravljajte takvoga duhom krotosti, čuvajući sebe da i ti ne budeš iskušan.” (Galatima 6:1.)

U odnosu prema onima koji su pogrešili treba da se držimo zlatnog pravila koje je Isus uvek isticao (Matej 7:12). Za ovaj posao su sposobni samo oni koje Sveti Duh vodi i koji žive u potpunom skladu sa Božjom voljom. Cilj našeg postupanja prema onima koji greše treba da bude njihovo spasenje. Apostol Pavle je postupao odlučno i neustrašivo

prema onima koji su hotimice grešili i živeli u grehu (1.Korinćanima 5:3–5.), ali nežno i strpljivo prema onima koji su pružali dokaze iskrenog pokajanja i nastojanja da žive novim životom (2.Korinćanima 2:5–11)

3. Kako treba da postupimo prema onome koji nas je uvredio?

☞ „Ako ti sagreši brat tvoj, idi i pokaraj ga među sobom i njim samim; ako te posluša, dobio si brata svoga. Ako li te ne posluša, uzmi sa sobom još jednoga ili dvojicu da sve reči ostanu na ustima dva ili tri svedoka. Ako li njih ne posluša, kaži crkvi; a ako li ne posluša ni crkve, da ti bude kao neznabožac i carinik.” (Matej 18:15–17.)

Sve sporove treba da nastojimo da rešimo na miran način. Naročito treba da se čuvamo da drugima ne opisujemo nepravdu koju nam je naneo naš brat, već treba da u duhu krotosti i razumevanja sednemo i raspravimo stvar između brata i sebe.

Ako sami ne možemo da raspravimo problem, onda treba da pozovemo još jednoga ili dvojicu – one koji nisu umešani u problem i koji mogu nepristrasno da rasuđuju i daju pravi savet onome koji je naneo uvredu ili štetu svome bratu.

Ako njih ne posluša, tek tada treba problem izneti pred crkvu; a ako ne posluša ni crkvu, onda mora da bude isključen. Međutim, to ne znači da takvog treba prezreti, izbegavati ili zanemarivati. Treba uložiti napore da se takav vernik vrati sa krivog puta kao se zalažemo za one koji nisu nikada verovali u Hrista.

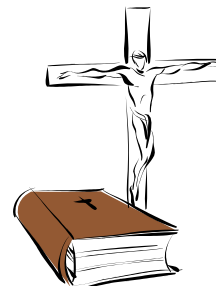
4. Naša je dužnost da oprostimo onima koji traže oprostaj.

☞ „Tada pristupi k njemu Petar i reče: Gospode, koliko puta ako mi sagreši brat moj da mu oprostim? - Do sedam puta? Reče njemu Isus: ne velim ti do sedam puta, nego do sedam puta sedamdeset. Zato je carstvo nebesko kao čovek car koji namisli da se proračuni sa svojim slugama. I kad se počeo računati, dovedoše mu jednoga dužnika od deset hiljada talanata. I budući da nemaše čim platiti, zapovedi gospodar njegov da ga prodadu, i ženu njegovu i decu, i sve što ima; i da mu se plati. No sluga taj pade i klanjaše mu se govoreći: Gospodaru; pričekaj me, i sve ću ti platiti. A gospodaru se sažali za tim slugom, pusti ga i dug oprosti mu. A kad iziđe sluga taj, nađe jednoga od svojih drugara koji mu je dužan sto groša, i uhvativši ga davljaše ga govoreći: daj mi što si dužan. Pade drugar njegov pred noge njegove i moljaše ga govoreći: Pričekaj me, i sve ću ti platiti. A on ne hte, nego ga odvede i baci u tamnicu dok ne plati duga. Videvši pak drugari njegovi taj događaj žao im bi vrlo, i otišavši kazaše gospodaru svome sav događaj. Tada ga dozva gospodar njegov, i reče mu: Zli slugo! Sav dug onaj oprostih tebi, jer si me molio. Nije li trebalo da se i ti smiluješ na svoga drugara, kao i ja na te što se smilovah?” (Matej 18:21–33.)

Naša je dužnost da oprostimo svome bratu ili sestri koji su nam zgrehili. Kada je Bog tolike grehe i slabosti oprostio nama i mi, kao Njegova deca, moramo imati taj isti duh praštanja. Od našeg praštanja drugima zavisi koliko će Bog oprostiti nama naše grehe. To jasno proizlazi iz ove Hristove priče o dva dužnika. Ko ima više ljubavi, on će moći više i lakše da oprosti. On je spreman da oprosti od srca i sve zaboraviti. Hristos nas uči u Očenašu da opraštamo dugove drugima, kao što je On, Hristos, oprostio nama. (Matej 6:12.) Opraštati iskreno i od srca naša je hrišćanska dužnost.

5. Kakvo obećanje je Hristos dao svojoj Crkvi?

„Evo, ja sam s vama, u sve dane do svršetka veka.” (Matej 28:20. drugi deo)

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE:

- ✓ *Da li verujete da je Bog uvek imao svoju narod na zemlji?* **DA NE**
- ✓ *Da li verujete da je Hrišćanska adventistička crkva, kao Božji narod ostatka, pozvana od strane Boga da objavi radosnu vest spasenja?* **DA NE**
- ✓ *Da li ste odlučili da pripadate Božjoj Crkvi u ovo poslednje vreme?*
DA NE

BIBLIJA GOVORI...

33. BOŽJI PRISTAVI

Bog nas u Svetom pismu uči da smo mi Njegovi pristavi ili upravitelji. A od upravitelja se traži da se „veran nađe.“ (1.Korinćanima 4:2.) Čovek nije apsolutni gospodar ni od čega u ovom svetu. Čovek je stvoreno biće i kao takav pripada svome Stvoritelju. On je takođe otkupljen, „stečen krvlju Hristovom“ (Dela 20:28.), i tako iz ova dva razloga nije svoj. Bog je stvorio našu Zemlju, i ona je Njegova svojina. Zemlja i sve što je na njoj pripada Gospodu. (1.Dnevnika 29:11) On je vrhovni vlasnik svega. Međutim, On je svoje vlasništvo poverio čoveku na upravljanje. On očekuje da Ga mi priznamo kao Tvorca, i Vladara, i Gospodara našeg i cele Zemlje.

I BOG JE VLASNIK SVEGA I IZVOR SVAKOG DOBRA

1. Kome pripada Zemlja i sve njeno bogatstvo?

☞ „Gospodnja je zemlja i što je god u njoj, vasiljena i sve što živi na njoj.“ (Psalam 24:1.)

2. Šta je još Gospodnje?

☞ „Moje je srebro i moje je zlato, govori Gospod nad vojskama.“ (Agej 2:8.)

☞ „Jer je moje sve gorsko zverje, i stoka po planinama na hiljade.“ (Psalam 50:10.)

3. Šta nam Gospod daje?

„Divan si, Bože, u Svetinji svojoj! Bog Izrailjev daje silu i krepost narodu.“ (Psalam 68:35.)

Gospod nam daje fizičke, duševne i duhovne snage.

4. Od koga čovek dobija snagu da stiče sredstva potrebna za život?

☞ „Niti govori u srcu svom: moja snaga i sila moje ruke dobavila mi je ovo blago. Nego se opominji Gospoda Boga svojega; jer ti On daje snagu da dobavljaš blago, da bi potvrdio zavet svoj, za koji se zakleo ocima tvojim, kao što se vidi danas.“ (5.Mojsijeva 8:17,18.)

5. Šta uči Sveto pismo o izvoru svakog dobra?

☞ „Svaki dobri dar i svaki poklon savršeni odozgo je, dolazi od oca svetlosti u kojega nema promenjivanja ni menjanja videla i mraka.“ (Jakov 1:17.)

II MI SMO BOŽJI PRISTAVI

1. Šta je Bog poverio našim praroditeljima Adamu i Evi na upravljanje?

„I uzevši Gospod Bog čoveka namesti ga u vrtu edemskom, da ga radi i da ga čuva.“ (1.Mojsijeva 2:15.)

Bog je našim praroditeljima prepustio upravljanje Edemom. Rekao im je da slobodno jedu sa svakog drveta u vrtu, izuzev s jednoga: „Drveta od znanja dobra i zla“. Bog je ovo drvo odvojio za sebe da bi njime iskušao čovekovu vernost i poslušnost.

2. Šta je čovek trebalo da dokaže pridržavajući se Božje zapovesti da ne jede plod sa drveta poznanja dobra i zla?

Ne jedući plod sa toga drveta čovek je trebalo da dokaže da priznaje Boga kao Vlasnika svega. Ovim drvetom je Bog kušao čovekov karakter.

3. Čime Bog kuša čovekov karakter kada je u pitanju vreme?

☞ *„Sećaj se dana od odmora da ga svetkuješ. Šest dana radi, i svršuj sve poslove svoje. A sedmi je dan odmor Gospodu Bogu tvojemu; tada nemoj raditi ni jednoga posla, ni ti, ni sin tvoj, ni kći tvoja, ni sluga tvoj, ni sluškinja tvoja, ni živinče tvoje, ni stranac koji je među vratima tvojim. Jer je za šest dana stvorio Gospod nebo i zemlju, more i što je god u njima; a u sedmi dan počinu; zato je blagolovio Gospod dan od odmora i posvetio ga.“ (2.Mojsijeva 20:8–11.)*

Bog je za sva vremena ostavio dva sredstva kojima kuša našu vernost – On je sebi zadržao jedan deo dobara koja nam je poverio na upravljanje i jedan deo vremena – Subotu.

III BOŽJI ODREĐENI DEO

1. Čime je Avram priznao da je Bog vlasnik neba i Zemlje?

☞ *„A Melhisedek car salimski iznese hleb i vino; a on beše sveštenik Boga Višnjega. I blagoslovi ga govoreći: Blagosloven da je Avram Bogu Višnjemu, čije je nebo i zemlja! I blagosloven da je Bog Višnji koji predade neprijatelje tvoje u ruke tvoje! I dade mu Avram desetak od svega.“ (1.Mojsijeva 14:18–20.)*

Ovo je prvi put da se u Svetom pismu izričito spominje deseti deo kao deo koji je Bog zadržao za sebe. Davanjem Bogu desetog dela od svojih prihoda vernici su priznavali Boga kao Vlasnika svega što imaju. Ovim činom Avram, otac vernih, ostavio je primer svima koji žele da služe Bogu i imaju deo u Božjem blagoslovu.

2. Da li je patrijarh Jakov razumeo ovaj princip?

☞ *„I učini Jakov zavet, govoreći: ako Bog bude sa mnom i sačuva me na putu kojim idem i da mi hleba da jedem i odela da se oblačim, i ako se vratim na miru u dom oca svoga, Gospod će mi biti Bog; a kamen ovaj koji utvrdih za spomen biće dom Božji; i što mi god daš, od svega ću deseto dati Tebi.“ (1.Mojsijeva 28:20–22.)*

3. Šta pripada Gospodu kao Njegov deo i kao Njegova svetinja?

☞ *„I svaki desetak zemaljski od useva zemaljskoga i od voća, Gospodnji je, svetinja je Gospodu. Ali ko bi hteo otkupiti desetka svoga neka na cenu dometne još peti deo. I desetak od goveda i od sitne stoke, koje dođe pod štap pastirski, deseto, da je sveto Gospodu.“ (3.Mojsijeva 27:30–32.)*

4. Kako je Isus učio ljude ovom načelu?

☞ *„Teško vama književnici i fariseji, licemeri, što dajete desetak od metvice i od kopra i od kima, a ostaviste što je najpretežnije u zakonu: pravdu i milost i veru; a ovo je trebalo činiti i ono ne ostavljati.“ (Matej 23:23.)*

☞ *„I rekoše mu: ćesarev. Tada im reče: podajte, dakle, ćesarevo ćesaru i Božje Bogu.“ (Matej 22:21.)*

IV UPOTREBA BOŽJE SVOJINE

1. U koju je svrhu Bog u staro vreme odredio da se upotrebljava Njegov deo?

- ☞ „A sinovima Levijevim evo dajem u nasledstvo sve desetke od Izrailja za službu njihovu što služe u Šatoru od sastanka." (4.Mojsijeva 18:21.)

2. U koju je svrhu Hristos odredio da se upotrebljava Božja svojina danas?

„Ne znate li da oni koji vrše svetu službu od svetinje se hrane? i koji oltaru služe, s oltarom dele? Tako i Gospod zapovedi da oni koji Jevanđelje propovedaju od Jevanđelja žive." (1.Korinćanima 9:13,14.)

U staro doba Avram je dao Melhisedeku deseti deo (1.Mojsijeva 14:18–20). Melhisedek je bio slika Isusa Hrista (Jevrejima 7:14–17). Isus je naš Poglavar sveštencički. Kao što je Avram dao deseti deo Melhisedeku, tako mi dajemo Hristu, našem Poglavaru sveštencičkom „po redu Melhisedekovu". Sve što damo za Božje delo, beleži se u Knjigu za spomen, i to je naše blago. (Malahija 3:17; Matej 6:19–21.)

V OBEĆANI BLAGOSLOV VERNIM PRISTAVIMA

1. Koji blagoslov je obećan vernim pristavima?

- ☞ „Donesite sve desetke u spreme da bude hrane u mojoj kući, i okušajte me u tome, veli Gospod nad vojskama, hoću li vam otvoriti ustave nebeske i izliti blagoslov na vas da vam bude dosta. I zapretiću vas radi proždrljivcu, te vam neće kvariti roda zemaljskoga, i vinova loza u polju neće vam biti nerodna, veli Gospod nad vojskama." (Malahija 3:10–12.)
- ☞ „Ovo pak velim: koji s tvrdom seje, s tvrdom će i požnjeti; a koji blagoslov seje, s blagoslovom će i požnjeti. Svaki po volji svojega srca, a ne sa žalošću ili od nevolje; jer Bog ljubi onoga koji dragovoljno daje." (2.Korinćanima 9:6,7.)
- ☞ „Poštuj Gospoda imanjem svojim i prvinama od svega dohotka svoga; i biće pune žitnice tvoje obilja, i presipaće se vino iz kaca tvojih." (Priče 3:9,10.)

Bog obećava materijalne i duhovne blagoslove onima koji su verni u poštovanju i prinošenju Božjeg dela.

2. Kakvu opomenu i savet daje Božja reč u odnosu prema upravljanju poverenim blagom?

- ☞ „A koji hoće da se obogate oni upadaju u napasti i zamke, i u mnoge lude škodljive želje, koje potapaju čoveka u propast i pogibao." (1.Timotiju 6:9,10.)
- ☞ „A njima reče: gledajte i čuvajte se od lakomstva; jer niko ne živi onim što je suviše bogat." (Luka 12:15.)

Bog je odredio da Njegov deo dajemo za propovedanje Jevanđelja. Osim toga On nas poziva da se žrtvujemo za pomaganje siromašnim, bolesnim, za podizanje molitvenih domova i njihovo održavanje, itd.

Dela ljubavi i dobročinstva su od Boga određena sredstva koja imaju cilj da nam pomognu da pobedimo svoju urođenu sebičnost i izgradimo karakter sličan karakteru našeg Gospoda Isusa Hrista, koji je nas radi osiromašio da bismo se mi Njegovim siromaštvom obogatili.

3. Koje obećanje daje Bog svojim vernim pristavima?

- ☞ „Bejah mlad i ostareh, i ne videh pravednika ostavljena, ni dece njegove da prose hleba." (Psalam 37:25.)

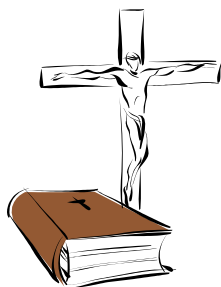
4. Šta će Bog učiniti za nas ako smo Mu verni?

- ☞ „A Bog moj da ispuni svaku potrebu vašu po bogatstvu svome u slavi, u Hristu Isusu." (Filipljanima 4:19.)

Apostol Pavle je primio darove, ne kao da su dati njemu, već Bogu, čiji je on sluga. (Filipljanima 4:18.)

U poslednje dane, pred Hristov dolazak, kad u svetu bude vladala velika oskudica, Božjem narodu biće osiguran hleb i voda. (Isaija 33:16.)

Niko ko služi Gospodu ne treba da se boji da će biti ostavljen i nezbrinut. Onima koji najpre traže carstvo Božje i žele da verno služe Bogu, dodaće se sve što je potrebno (Matej 6:33).

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE:

✓ *Da li verujete da je Bog vlasnik svega na Zemlji, a mi Njegovi pristavi?* **DA NE**

✓ *Da li želite da budete verni Hristov pristav svih Njegovih dobara?* **DA NE**

✓ *Da li ste voljni da svojim darovima i desetkom podupirete*

Božje Delo propovedanja jevanđelja po celom svetu?

DA NE